NUMĂR SPECIAL DE ANUL NOU

Lei 5

Această fascicolă (4 pagini) a numărului special de Anul Nou se distribue odată cu fascicola II-a, în acelaş preţ

PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE UNIŢI-VĂ!

Scânteia

ORGAN CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

DIRECTOR: MIRON CONSTANTINESCU

TELEFOANE: Centrala: 3.20.20

Abonamente lunar: 450 lei
pe trei luni 350 lei

Abonamente pentru ţărani, muncitori şi învăţători lunar: 100 lei

Cont ceo poştal Nr. 1381

Redacţia şi Administraţia Str. Dobrogeanu Gherea, 6

Taxa poştală plătită în numerar conf. aprob. Dir. G-rale PTT.: 118 578/944

AŞA SE REALIZEAZĂ PROPUNERILE PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN!

La mijlocul lunei Iunie 1947, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a expus guvernului, în numele Partidului Comunist Român, un program amplu de măsuri ce trebuesc luate în vederea îmbunătăţirii situaţiei economice şi financiare a ţării. Cuvântul tovarăşului Gheorghiu-Dej, cuvântul Partidului, a stârnit în straturile cele mai largi ale poporului muncitor un val de entuziasm şi de încredere în forţa creatoare a muncitorimii dela oraşe şi sate, în capacitatea ei de a înfrânge lipsurile şi greutăţile economice, de a lichida inflaţia şi haosul din viaţa economică şi financiară şi de a reface economia naţională nu în folosul capitaliştilor sabotori şi speculanţi ci în folosul celor ce muncesc cu braţele sau cu mintea.

Măsurile elaborate de Ministerul Industriei şi Comerţului, de Comisia pentru Redresarea Economică au fost îmbrăţişate şi aplicate cu elan de oamenii muncii. Şi pretutindeni în ţară în uzine şi fabrici, în mine, în laboratorii, pe ţarinile eliberate de atotputernicia moşierilor şi intrate în stăpânire ţărănească, pe întinsul liniilor ferate şi pe şantierele răsărite ca din pământ avântul oamenilor muncii face să crească producţia şă se reorganizeze industria şi agricultura. Să se desvolte forţele naţionale de producţie şi se dea drumul isvoarelor încă slabe dar din ce în ce mai puternice, ale unui trai bun şi îmbelşugat poporului muncitor.

Şi fiecare succes în producţie, este o lovitură dată reacţiunii, o lovitură dată capitaliştilor sabotori, este un pas înainte pe calea întăririi democraţiei populare spre desfiinţarea exploatării omului de către om, spre socialism.

Cititorii noştri găsesc mai jos un mănunchi de aspecte ale luptei pentru realizarea propunerilor P. C. R.

IN PRAGUL UNUI AN NOU

Marile gazete de altădată, reflectând interesele claselor stăpânitoare, au introdus în paginile festive de Anul Nou o anumită imagine pe care o pretindeau tradiţională. Ni se arăta Anul Vechiu, îmbătrânit şi gârbovit, cum piere în noaptea fără fund a timpurilor, în vreme ce la orizont apare un an tânăr, un copilandru în care oamenii necăjiţi îşi pun noui nădejdi şi noui iluzii; dar iluziile se destrămau zi cu zi, pe măsură ce anul îmbătrânea, se gârbovea, pentru a face loc la finele foilor de calendar, unui nou copilandru, primit de oameni cu noui nădejdi, cu noui iluzii.

Această imagine „tradiţională" a fost ea însăşi destrămată la noi în ţară de către clasa muncitoare, în toiul frământărilor şi marilor evenimente politice şi sociale din ultimii ani — şi mai ales din cursul anului 1947. Iluziile celor ce trăiesc din greu din munca lor au încetat de a mai fi iluzii, nădejdile au început a prinde suflu de viaţă reală iar astăzi, când Anul 1947 îşi încheie socotelile, poporul român îl priveşte nu ca pe un bătrân gârbovit şi neputincios, ci ca pe un an de realizări viguroase, temeinice, deschizătoare de drumuri noui pentru anul ce vine.

Să privim cât de puţin în urma noastră cum se obişnuieşte de Anul Nou. Am trecut un an greu în care oamenii muncii au cunoscut lipsuri materiale de tot felul. Urmările războiului şi consecinţele celor doi ani de secetă s'au împletit cu sabotajul şi speculа capitaliştilor setoşi de beneficii cât mai mari şi plini de ură împotriva regimului democratic. Mulţi muncitori cu familii grele au trăit zile când pe bonurile de cartelă nu puteau căpăta nici pâine, nici mălai. Inflaţia catastrofală în care burghezia, folosind toate poziţiile sale economice, financiare şi politice, căuta să împingă ţara, sporea haosul economic şi financiar. Şi nu o singură dată şoaptele duşmanilor democraţiei, şoaptele agenţilor naţional - ţărănişti sau liberali se infiltrau venin-nos în sufletele celor mai slabi, mai şovăielnici, mai apăsaţi de greutăţi.

Dar câtă încordare în masele largi ale poporului muncitor de a înfrânge greutăţile economice, de a organiza, de a asigura şi chiar de a spori producţia în condiţiunile lipsurilor de materii prime, de utilaj şi de piese de schimb! Câtă putere de lovire împotriva manevrelor şi uneltirilor capitaliste, pe care voinţa cărora a trebuit să se pună în mişcare şi să se asigure funcţionarea nenumăratelor întreprinderi în care „iniţiativa particulară" nu a avut decât un rol de frânare şi dezorganizare a producţiei. Cu cât entuziasm şi spirit de sacrificiu au pornit oamenii muncii manuale şi intelectuale dela oraşe şi sate să realizeze propunerile Partidului Comunist Român în vederea îmbunătăţirii situaţiei economice a ţării şi a poporului muncitor!

In aceste vremuri grele clasa muncitoare şi-a arătat capacitatea de a mobiliza toate forţele creatoare în lupta pentru refacerea economică a ţării nu în folosul unui pumn de fabricanţi, bancheri şi moşieri ci în folosul poporului muncitor dela oraşe şi sate. In această luptă, sub conducerea Partidului Comunist Român, clasa muncitoare a repurtat o serie de succese de cea mai mare importanţă care au întărit bazele democraţiei de tip nou la noi în ţară precum au întărit rolul conducător al clasei muncitoare în viaţa politică a ţării.

Sub ochii noştri, sub nasul multora care nu vor sau nu pot prinde mersul istoriei s'au introdus în anul 1947 şi continuă să se introducă măsuri şi reforme ce aduc profunde schimbări în structura economică şi socială a ţării. Lichidarea celor mai reacţionare forţe ale burgheziei, organizate în P. N. Ţ., înlăturarea din guvern a liberalilor tătăreşcieni, guvernul nostru democrat având de aci înainte caracterul de adevărat guvern muncitoresc-ţărănesc — toate acestea sunt pe de o parte, manifestarea pe plan politic a transformărilor democratice din viaţa economică precum sunt, la rândul lor, generatoarea unor noui transformări. Dar aceste măsuri şi reforme care schimbă structura ţării noastre nu au venit şi nu vin dela sine în virtutea unei evoluţii firesti a democraţiei populare spre socialism, ci sunt rezultatul luptei clasei muncitoare unită cu ţărănimea muncitoare sub conducerea Partidului Comunist Român pentru consolidarea democraţiei populare şi creierea premizelor de trecere la socialism, la desfiinţarea exploatării omului de către om.

Şi în pragul anului 1948, nu putem să nu subliniem că în anul ce s'a scurs, în lupta pentru refacerea economică a ţării, în lupta împotriva capitalului sabotor şi speculativ, clasa muncitoare a reuşit să traseze primele jaloane care să permită creierea premizelor de trecere la socialism.

A fost smulsă Banca Naţională a României din mâinile capitalului brătienist şi trecută în proprietatea Statului democrat, ca o cetadelă financiară în slujba intereselor poporului. Iar exercitarea controlului Băncii Naţionale asupra activităţii celorlalte bănci, dă Statului democrat un element important de reglementare a vieţii economice. Crearea oţelurilor industriale constituite pe principalele ramuri de producţie dau Statului posibilitatea de a îndruma şi controla activitatea industrială şi comercială a întreprinderilor particulare limitând exploatarea capitalistă şi orientând producţia spre sectoarele cele mai importante şi mai necesare intereselor naţionale. O serie de legi democratice în sectorul agricol sunt menite a consolida reforma agrară, pun piedici concentrării pământului în mâinile chiaburimei, introduc dreptul de preemţiune al

Şt. Voicu

Continuare în pag. 2-a col 1-2-3

POVESTEA FURNALULUI Nr. 1

La Reşiţa, pe oameni îi interesează un singur lucru: furnalul. Oricum o întorci, fiecare aduce vorba pe nesimţite despre gigantul de oţel care se ridică în inima Reşiţei. Pe şantier, la cantină în casele lor toţi muncitorii se întreabă dacă mai este mult câte inele s'au mai pus, cât a mai rămas „până îi dăm foc". Ai jura că fiecare e proprietarul furnalului.

Obsesia furnalului îi stăpâneşte pe toţi deopotrivă. Şi e firesc să fie aşa. Iată bunăoară, fabrica de unelte şi maşini agricole din Bocşa Română. Nu trece zi în care muncitorii să nu ceară laminate cât mai multe laminate. La fel şi la fabrica de şuruburi din Anina. O ţară întreagă cere oţel, cât mai mult oţel pentru maşini, pentru căi ferate, pentru tractoare. Fără fontă, fără furnale noui pentru turnat fonta, nu este nici oţel, nu sunt nici laminate.

La furnal pe scheleria întinsă până la gură, sute de muncitori forfotesc din zori şi până'n seară. Toţi lucrează cu inversunare. Căci fiecare zi de întârziere înseamnă 100—180 tone de fontă mai puţin.

Iată-l pe maistrul montor Szucs Eduard. Un adevărat veteran al furnalelor. Un om încărunţit în muncă, un om care a trăit o viaţă întreagă numai alături de coşurile gigantice ale cauperelor. O viaţă întreagă el n'a văzut decât cerul mânjit de funingine al Reşiţei, decât coşurile cari fumegau neîntrerupt. Primul furnal l-a montat tot el, cu mâinile lui, acum 44 ani, în 1903. Astăzi lucrează la al patrulea. Cu picioarele înfipte solid în schele bătrânul comunist Szucs, ciocăneşte fără întrerupere la inelele de dilataţie. Inel după inel se adaugă mereu şi în curând furnalul va fi gata.

Cu zidăria mergea din totdeauna greu. Au trebuit să vină comuniştii, care să arate un nou stil de muncă. Atunci când s'a aşezat prima cărămidă, toţi s'au gândit că mai devreme de şase opt luni, ziduriile nu vor putea fi ridicate. Mare a fost însă uimirea tuturor când furnalul a fost zidit în numai 60 zile. Cum a fost posibil lucrul acesta? Iată ce povesteşte şeful zidar, comunistul Veiscot Ioan autorul acestei isprăvi unice în istoria Reşiţei:

— „Eu, tovarăşe, muncesc 16 ore pe zi şi ioculesc la Bocşa Montană Inţelegi ce vreau să spun?"

Aceasta înseamnă că şeful zidar Veiscof se scoală a 5 dimineaţa ca să apuce trenul spre Reşiţa unde ajunge la ora 7. Asta înseamnă că muncitorul Veiscof lucrează până la 11 noaptea la furnal şi mai

(Continuarea în pag. 2-a col. 4-8)

Desen de Doru şi Adrian Lucaci

MUNCITORUL CĂTRE IMPERIALIŞTI: Vreţi, nu vreţi, veţi trebui să daţi îndărăt!

Nu va mai dura mult!

de Theodor Dreiser

Theodor Dreiser este unul din cei mai mari romancieri sociali ai Americii. Mori nu de mult, el lasă în urma sa o operă de larg răsunet, în care denunţă adevărata faţă a societăţii americane imperialiste, măcinată de contradicţii şi de exploatarea capitalistă. Celebrele sale cărţi: „Tragedia americană" şi „Galeria Femeilor" (schiţe din viaţa americană) îl plasează pe Dreiser printre cele mai de frunte figuri ale literaturii mondiale. Devenit spre sfârşitul vieţii lui membru al Partidului Comunist American, Dreiser a fost un mare prieten şi a iubitor al Uniunii Sovietice.

In anul 1940, Theodor Dreiser a publicat un articol intitulat „Importanţa Uniunii Sovietice în lumea de azi". Punând faţă în faţă mizeria, negalitatea şi krosirea valorilor din societatea capitalistă cu succesele economiei planificate socialiste, Dreiser scria:

Munţii de surplusuri din producţia de portocale şi cartofi, ce au fost otrăviţi de teamă ca nu cumva să le mănânce flămânzii, se întrec în înălţime cu munţii Caucaziei.

Mulţumită îmbunătăţirii irigaţiei artificiale şi tehnicei agricole, în California salata dă recolte catastrofal de bogate şi anul acesta o treime din producţia de salată a fost distrusă, pentru a lăsa poporului american libertatea de a suferi de rahitism, scorbut şi pelagră căci aceasta ajută la păstrarea prăpastiei dintre bogăţie şi sărăcie. Marx, Engels, Lenin, Stalin au prevăzut toate acestea... De aceea ei au propovăduit şi au luptat pentru schimbarea acestei stări de lucruri ducând proletariatul spre conducerea statului, pentru a asigura bunăstarea tuturor, nu numai a câtorva. In 1917, s'a ajuns la aceasta în ţara unuia dintre cele mai asuprite popoare din acea epocă — în ţara multelor milioane de ruşi. Acest popor a luptat şi a biruit în lupta sa pentru o viaţă nouă — luptă dusă împotriva tuturor forţelor imperialiste din Europa. Asta, şi America. Apoi s'a apucat să arate lumii cum se ajunge la bunăstarea pentru toţi în ciuda complotului mondial imperialist, a complotului financiar, a complotului politic şi în ciuda conspiraţiei presei.

Toate câte s'au scris despre aceasta pe întinsul unei şesimi a globului pământesc, au adus spaima în palatele mănunchiului de imperialişti, ce începuseră a se clătina şi au deslănţuit strigătele şi urletele de teamă şi de ură de care e plină azi presa lumii capitaliste şi imperialiste, urlete care pot fi auzite la radio, ca şi în sălile închiriate în acest scop, unde în discursuri oratorii plătiţi de ei şi în localurile de spectacol. Ştiinţa şi invenţiile au întărit credinţa în socialism şi oricât s'ar strădui imperialiştii să lipsească milioanele de oameni nu numai de strictul necesar, ci şi de confort şi cultură pentru ca ei — o ja'nică minoritate degenerată — să strălucească prin avere şi privilegii, tot nu se vor putea menţine la suprafaţă. Încercarea lor de a opri istoria din mersul ei înainte se apropie de sfârşit. Nu le va mai fi dat de multe ori prilejul de a distruge sau de a opri aruncarea pe piaţa mondială a mii de tone de cafea, carne, fructe, bumbac, grâu şi porumb, pentru ca ei să-şi ghiftuiască burţile, în vreme ce toţi ceilalţi flămânzesc. Nu va mai dura mult! Cei care duc lipsă de pâine şi acoperiş vor căuta în curând arme pentru a scăpa de lupta asta neîndurătoare pentru pâine. Nu va mai dura mult! Mane, tekel fares[1])!".

[1]) Expresie biblică. Inseamnă numărat, judecat, osândit". Legenda spune că aceste cuvinte prevestind pieirea Babilonului au fost scrise de o mână nevăzută pe peretele palatului împăratului Nabucodonosor.

Cum trăesc americanii în „lumea lor nouă"?

Noul continent fu botezat „America", după exploratorul Americo Vespucci, în ciuda faptului că nu el ci Columb îl descoperise primul, în 1492. Numele era deci nedrept. Dar oamenii nu s'au gândit să-l schimbe. Totodată America a fost numită „lumea nouă" şi de atunci tot lumea nouă i se spune. Au trecut 455 de ani şi unii vorbesc despre lumea nouă cu un aer atât de extaziat şi încrezut, de parcă ei ar fi descoperit America, în timp ce majoritatea ziariştilor din U. S. A. răspund curtenilor — cum au obiceiul — despre „bătrâna şi putreda Europă", „popoarele barbare din Asia" etc.

Iată însă că din „lumea nouă" vin ştiri despre călcarea libertăţilor cetăţeneşti, despre mizerie, exploatare şi prigonire, despre lucruri deslul de vechi. Iar la alt capăt al lumii, U. R. S. S. uimeşte lumea prin realizări fără precedent, prin viaţa liberă şi fericită a popoarelor care trăiesc acolo, prin lucruri cu totul noui.

Oamenii simpli încep să vadă multe lucruri. In fond pământul e rotund şi se învârteşte. Oare nu cumva lumea nouă s'a mutat din loc?

„Lumea nouă", subînţelege cele 48 de State Unite ale Americii şi nu în-regul continent american. Documentele cele mai preţioase sunt socotite în U. S. A. „Declaraţia de independenţă" şi Constituţia „Drepturile Omului" promulgate în secolul 18 de americani în lupta împotriva asupritorilor englezi, francezi şi spanioli. In 1946 s'a instituit un comitet special care să se intereseze dacă drepturile enunţate în Constituţia U. S. A. sunt respectate. Raportul comitetului *) deşi evită sau minimalizează multe realităţi, e interesant, pentrucă este un raport OFICIAL, adică exprimă ceeace comitetul a fost SILIT SA RECUNOASCA în mod PUBLIC. Cităm câteva din aceste drepturi: „dreptul la viaţă la libertate, la fericire", şi câteva constatări ale comitetului.

„Dreptul la viaţă" sau dreptul de a ucide

In 5 state din cele 48 au fost linşaţi mai mult decât câte 300 de oameni; în 7 state au fost linşaţi până la 300; în alte 7 între 50 şi 100 şi înstârşit în 23 de state „doar până la 50. Raportul precizează că e vorba doar de linşajurile IZBUTITE unde victima a murit şi numai de acele omoruri săvârşite de o ceată mare de oameni care a scos victima din închisoare (şi sunt socotite doar linşajele înregistrate de poliţie). Raportul dă şi câteva exemple de linşaje „MAI PUŢIN BRUTALE, PENTRUCA VICTIMA NU A FOST MUTILATA SAU ARSA".

„POŢI — admite raportul — SA UCIZI O PERSOANA IN UNELE PARŢI ALE ŢARII, CU SIGURANŢA APROAPE ABSOLUTA DE A NU FI PEDEPSIT... Majoritatea persoanelor vinovate (de linşaj N. R.) nu au fost NICI MACAR URMARITE".

In „lumea nouă", — cum se spune Americii — dreptul la viaţă nu e nici măcar dreptul de a fugi de moarte; dreptul la viaţă este dreptul albilor de a ucide pe negri.

Dreptul la libertate: legea noului sclavaj!

Raportul nu vrea să observe sclavajul modern, capitalist, în care salariatul este sau crâncen exploatat de patron, sau asvârlit în rândul şomerilor. Raportul se ocupă doar de un aspect al acestui regim: femeile, tinerii, negrii sau mexicanii ş. a. primesc salarii mai mici cu 30—70%, şi în unele părţi ale U. S. A. există chiar sclavaj de modă veche, în care muncitorii sunt ţinuţi înculţi şi li se asvârle zilnic doar ceva cât să nu moară de foame. (pag 30 a raportului). Cum patronii lumii noui lubesc „Inundirile", ei au pus recent să se voteze „legea noului sclavaj", numită şi „Taft-Hartley", lege care loveşte adânc în drepturile muncitorimii.

La ordinul preşedintelui Truman, cei 2.200.000 de funcţionari ai administraţiei civile sunt anchetaţi de FBI (Biroul Federal de Investigaţii la origine destinat cercetării banditismului care pun întrebări fiecărui funcţionar şi vecinilor şi colegilor săi asupra „vieţii sale de familie, a relaţiunilor sale sociale, a caracterului calităţii şi culorii oamenilor pe care-i frecventează"; 2.200.000 de funcţionari sunt ţinuţi sub teroarea concedierii, în timp ce comitetul fascist Rankin anchetează şi împreună cu pro-

Sergiu Fărcăşan

(Continuarea în pag. 2-a col. 2-3)

*) The Report of The President's Committee ow Civil Rights, 1947.

FURTUNA

de ILYA EHRENBURG

Publicăm mai jos un fragment din ultimul roman al lui Ilya Ehrenburg, „Furtuna", roman construit pe două planuri, evocând fiecare rezistenţa poporului sovietic şi a celui francez împotriva hitlerismului. Partea privitoare la Franţa demasca puternic trădarea burgheziei franceze. In fragmentul pe care-l reproducem vedem sabotajul gaulliştilor împotriva mişcării de rezistenţă. Reprezentantul lor refuză cu cinism armele cerute de către organizaţiile patriotice de luptă ale clasei muncitoare, în frunte cu comuniştii.

Acestea sunt „meritele naţionale" ale lui de Gaulle şi oamenilor lui, care azi — împreună cu marea burghezie franceză şi cu „socialiştii", — vând Franţa trusturilor americane şi nu se sfiesc să folosească armele pentru a trage în patrioţii francezi care azi ca şi ieri luptă pentru o Franţă liberă şi independentă.

ILYA EHRENBURG

Lejean şedea în cabinetul spaţios al avocatului Garcy şi-i aştepta pe omul căruia i se spunea Chatelier. E nostim — reprezentanţii B. O. A.-ului s'au îndrăgostit de Metro, la ei fiecare delegat poartă numele unei staţii. Da de ce întârzie Chatelier, ăsta? Locuesc tocma la capătul celălalt al oraşului; cu metroul e imposibil să mergi — se fac razii...

Pereţii cabinetului erau acoperiţi în întregime de fotografiile stăpânului casei îmbrăcat în robă neagră — ba cu mâinile sus, ba ameninţând cu pumnul sau plângând cu lacrimi mari, sau zâmbind mulţumit de sine. In patruzeci spunea că „Petain e Jean d'Arc", dar acum vântul suflă din altă parte, deaceea a şi intrat în legătură cu A. S.; când nemţii vor fi goniţi, va fi limpede că i-a gonit el, Garcy.

Lejean căsca. Ajungi la o vârstă când comedia umană începe să te plictisească... Iar Chatelier încă nu venise..

Insfârşit, intră şi Chatelier. Era un om înalt slăbuţ, cu aspect milităresc, cu ochi inteligenţi şi pătrunzători. Lejean înţelese imediat că nu are deaface cu un om oarecare. Chatelier începu să vorbească despre bombardarea oraşelor franceze: radio-ul german încearcă să facă din populaţie un adversar al aliaţilor.

— Avem sarcina de a lămuri francezilor că aceste neplăceri apropie momentul liberării.

— Fără discuţie, răspunse Lejean. Dar se pune problema momentului de faţă. Nu vreau să-l critic pe aviatori. Vorbesc despre asta din punct de vedere francez. E clar că trebue distrus podul de cale ferată. A fost bombardat de 7 ori. Dar a fost în întregime distrus, numai oraşul pe când podul e întreg.. Iar noi în ultima jumătate a anului am aruncat în aer 28 poduri. Am fi putut face încă odată pe atâta, dar nu ne ajunge armamentul.

— Transportul e o chestie foarte complicată; nădăjduesc însă că acum va fi mai bine.

— Bine să lăsăm chestiunea transportului. Dar de ce nu ni se dau toate armele care sunt aici. E nevoie să strângem colecţii?

— E pentru ziua expoziţiei.

— Şi când va avea loc această expoziţie?

— Va avea loc atunci, când se va hotărî. Doar nu depinde de noi...

— In Iunie patruzecişidoi ni s'a transmis că nu trebue să începem atacul în contra nemţilor, deoarece peste câteva zile vor fi aruncaţi paraşutiştii... Vara trecută, după asasinarea generalului Schaumburg, un tovarăş al d-tale ni-a spus: „Deco să ne irosim forţele? In August vor fi lansaţi paraşutiştii"... Acum suntem în Noembrie... Se spune că iarna paraşutiştii sunt împiedecaţi de ceaţă; primăvara şi toamna bântuie furtunile pe Canalul Mânecii, iar vara, lumina e prea intensă. Am o singură speranţă: că atunci când Ruşii se vor apropia de graniţele Germaniei, domnii aceştia vor înceta să studieze barometrul.

Chatelier zâmbi.

Continuare în pag. 2-a col. 3-4-5

CU PRILEJUL ANULUI NOU, DORIM CITITORILOR NOŞTRI SANATATE ŞI SUCCES IN MUNCA PENTRU BINELE INTREGULUI POPOR

n pragul unui an nou

(Urmare din pag. 1-a)

Statului şi deschid perspectivele desvoltării raţionale şi ştiinţifice a agriculturii înapoiate româneşti.

Reforma monetară iniţiată de tov. Gh. Gheorghiu-Dej, secretarul general al P. C. R. realizată la mijlocul lui August reprezintă un moment esenţial în procesul transformărilor sociale care caracterizează anul ce s'a scurs, căci a dat o puternică lovitură capitalului speculativ, a sterilizat o parte din capital şi a determinat o nouă repartizare a venitului naţional, în favoarea clasei muncitoare. Ea a dus la o simţitoare creştere a nivelului de trai a celor ce muncesc şi a creiat condiţii favorabile elanului manifestat în întreprinderi pentru realizarea cu succes a programelor de producţie elaborate de Ministerul Industriei şi Comerţului.

Pentru mulţi, semnificaţia istorică a controlului economic organizat de tov. Gh. Gheorghiu-Dej este acoperită de operaţiunile curente ale acestui organism, operaţiuni ce reprezintă un important aport în lupta guvernului împotriva speculei şi a sabotajului marilor capitalişti. Acest control poartă însă în sine unele elemente ale acelui control de Stat despre care Lenin spunea că este „primul pas spre socialism". Rezistenţa organică a burgheziei faţă de controlul economic exercitat de Stat a fost învinsă, aşa zisa „inviolabilitate a sacrei proprietăţi particulare capitaliste" a dispărut din capetele oamenilor şi controlul a devenit ceva „normal", deşi foarte neplăcut, nedorit şi urât de către capitaliştii sabotori şi speculanţi.

Deasemeni, multora le scapă importanţa deosebită pe care industria şi comerţul de Stat, fermele agricole de Stat şi, în general sectorul de Stat în producţie, circulaţie şi transporturi, o au în desvoltarea democratică a României de azi. Existenţa regimului de nouă democraţie şi a guvernului muncitoresc-ţărănesc, fac din sectorul economic de Stat unul din principalele elemente de desvoltare a premizelor socialiste.

Am înşiruit doar unele din măsurile şi reformele economice care pot fi considerate ca prime jaloane de natură să permită creiarea premizelor de trecere la socialism. Ele nu ar avea acest caracter dacă nu ar fi apărut şi nu s'ar desvolta în condiţiunile în care regimul de democraţie populară se consolidează permanent printr'o întărire a forţelor organizate ale clasei muncitoare şi prin întărirea alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare. Deasemeni nu ar avea acest caracter dacă nu ar fi însoţite de un proces de permanentă democratizare a aparatului de Stat şi de reforma care să cheme masele populare, în primul rând clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare, la conducerea treburilor publice, la exercitarea puterii în Stat.

Reforma justiţiei realizează, din acest punct de vedere, o schimbare de structură, căci introduce judecătorii populari, făcând parte din rândurile celor ce muncesc şi fiind aleşi de aceştia. In cuvântarea sa din 7 Noembrie 1947, ca şi în raportul la Conferinţa din Polonia a celor nouă partide comuniste (raport publicat în Nr. 3 al ziarului „Pentru pace trainică, pentru democraţie populară") tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej preconizează o reformă administrativă care să dea poporului muncitor posibilitatea practică de a participa şi a conduce administraţia Statului. Deşi astăzi nu mai poate fi îndoială asupra capacităţii clasei muncitoare de a administra treburile publice, amintim totuşi cuvintele lui Lenin: „arta administrării nu este înăscută în oameni, ci se dobândeşte prin experienţă".

Procesul de consolidare şi adâncire a democraţiei de tip nou la noi în ţară se desfăşoară în împrejurările internaţionale în care imperialismul anglo-american duce o politică agresivă de cucerire a dominaţiei asupra Europei şi a lumii întregi, de provocări împotriva Uniunii Sovietice şi a ţărilor democratice. Intre politica internă şi cea externă a ţării noastre este o unitate firească. Ne integrăm într'un sistem de apărare a păcii în fruntea căreia se află Uniunea Sovietică, cea mai puternică şi mai consecventă apărătoare a păcii, bazate pe libertate şi independenţa naţională a popoarelor. „Perspectiva încheierii unui tratat de asistenţă mutuală cu U. R. S. S. — spune, cu drept cuvânt, tov. Gheorghiu-Dej în raportul său la niste — este privită de poporul nostru ca garanţia independenţii şi suveranităţii noastre, ca un important aport la cauza păcii". Pactul de prietenie şi asistenţă mutuală încheiat recent cu Iugoslavia, legăturile trainice care ne unesc cu celelalte ţări în care se desvoltă democraţia de tip nou, fac din această parte a Europei o fortăreaţă de neînfrânt a păcii, de care se sfărâmă uneltirile şi provocările războinice ale imperialiştilor, în frunte cu cei americani.

Anul 1948 îşi aşterne prima filă de calendar. Clasa muncitoare şi poporul român, sprijinite pe realizările democratice din anul ce s'a dus, continuă lupta sa pentru consolidarea şi desvoltarea democraţiei populare, pentru creiarea premizelor de trecere la socialism.

Mai sunt încă multe de făcut. Tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej, în raportul amintit mai sus enumeră câteva noi sarcini politice şi economice şi pune un accent deosebit pe întărirea şi lărgirea sectorului de Stat în industrie şi comerţ, pe lărgirea cooperaţiei de consum şi de producţie la sate ca şi pe elaborarea unei noui constituţii care să corespundă schimbărilor petrecute până acum şi celor ce se vor petrece prin reforma administrativă, fiscală şi a învăţământului.

Simpla înregistrare a acestor câteva din sarcinile trasate prin raportul tovarăşului Gheorghiu-Dej, deschide o largă perspectivă drumului pe care clasa muncitoare şi poporul român va merge în anul ce începe astăzi. De aceia, în pragul Anului Nou, este de o deosebită actualitate chestiunea creiării Partidului Unic Muncitoresc. Realizarea unităţii organizatorice, politice şi ideologice a clasei muncitoare, creiarea Partidului Unic Muncitoresc înarmat cu teoria lui Marx, Engels, Lenin, Stalin, va întări şi mai mult rolul conducător al clasei muncitoare în desfăşurarea evenimentelor politice şi sociale la noi în ţară şi va fi, ea însăşi „una din premizele desvoltării României prin democraţie populară către socialism". (Gh. Gheorghiu-Dej).

La începutul anului 1948, clasa muncitoare şi poporul român privesc cu încredere înainte. Socialismul nu mai este la noi în ţară un ideal îndepărtat, ceva învăluit în nouri la care visează „idealiştii", ci este ceva ce începe a se întrevede, ceva ce putem realiza într'un viitor apropiat prin lupta şi munca necurmată a clasei muncitoare şi a întregului popor muncitor, prin măsurile practice, concrete, ale regimului de nouă democraţie.

Incordându-şi forţele creatoare în lupta pentru consolidarea şi desvoltarea democraţiei populare spre socialism, clasa muncitoare din România întâmpină Anul Nou 1948 cu urarea plină de încredere în viitorul fericit al ţării şi al omenirii: „La mulţi ani".

Şt. Voicu

Cum trăesc americanii în „lumea lor nouă?"

(Urmare din pag. 1-a)

curorul general trimite în faţa justiţiei mari scriitori, savanţi, artişti de cinema etc., socotiţi ca „roşii".

Alegeri libere: dacă n'ai bani de taxe, eşti liber să-ţi vinzi votul

Printre binefacerile mai vechi ale libertăţii americane, este şi dreptul de vot. Statul New-York, cu 13.000.000 locuitori, trimite doi reprezentanţi în Senat; Statul Nevada, cu numai 75.000, trimite tot doi! In 7 state există taxe de vot, mari, şi raportul oficial stabileşte că ABIA 10% din alegătorii „potenţiali" (care ar avea dreptul să voteze) pot plăti taxele şi prin urmare vota; în celelalte 41 de state votează abia 49% alegători. Negrilor (a zecea parte din populaţie) li se cere să citească şi să interpreteze Constituţia pentru a putea vota, şi raportul comitetului citează cazul unui profesor negru „trântit" la examenul libertăţilor sale. După alegeri, guvernul face — de formă — anchete; a stârnit vâlvă cazul singurului negru care a avut curajul să spuie: „DECLAR CA N'AM FOST LASAT SA VOTEZ, DEŞI ŞTIU — a adăugat el — CA PENTRU ACEASTA DECLARAŢIE, CAND MA VOIU INTOTRCE ACASA VOIU FI LINŞAT". S'a întors acasă şi a fost linşat.

In 1934, Harry Truman a fost ales senator cu 40.000 de voturi, atunci când în districtul lui erau cu totul... 25.000 de alegători. Asta s'a întâmplat după ce financiarul Pendergast, care-l susţinea, a declarat: „VREAU SA DEMONSTREZ CA O MAŞINA BINE UNSA POATE TRIMITE IN SENAT CHIAR ŞI UN CURIER".

Nedreptăţirea negrilor e mărită, pentrucă nedreptatea faţă de albi să pară mai mică

Raportul mai constată că negrii nu au voie să intre în restaurantele, sălile de spectacol, hotelurile albilor, că n'au voie să locuiască în cartierele albilor, că în Statele din Sud-Vest multe restaurante refuză serviciul nu numai negrilor şi mexicanilor, dar şi evreilor şi americanilor de origină latină (pag. 78). — italieni, români, etc. Ca un fapt excepţional, se menţionează că marina americană are ofiţeri negri, 2 (doi) cu totul. Toate acestea în cadrul vestitei „democraţii occidentale".

Dar a venit timpul să discutăm şi

Ceeace evită rapoartele oficiale să pomenească

Afară de impozitele obişnuite şi de vot, micul meseriaş sau negustor plăteşte impozite şi... gangsterilor ca să nu-i devasteze prăvălia, Ryley Cooper, un ziarist american nedemocrat, care se spirjină pe cercetările FBI-ului şi e pus de Hoover, şeful acestui birou să-i facă reclamă, arată că şi prostituatele plătesc aceste impozite plus fonduri speciale pentru ditismul şi desfrâul din Statele Unite pag. 287). E de necrezut dar „impozitele" politice au ca „perceptori" tot pe „gangsteri.

Dreptul anual la fericire: în fiecare an 100.000 de minori americani (albi) capătă sifilis, din care 10.000 între 11 şi 14 ani, şi boala este în creştere.

In St. Unite sunt FRECVENTE (Cooper. pag. 231) cazurile când matroane ale caselor de toleranţă obţin dela orfelinate fete pe care le adoptă, le cresc, iar mai târziu — respectoase faţă de legi! — le fac acte de căsătorie şi le comercializează, dela o vârstă cât mai fragedă... căci un vechi proverb al lumii „noui" spune: „Timpul este bani".

Regimul „lumii noui" a monopolurilor capitaliste regresează, se îndreaptă îndărăt, spre Evul Mediu, spre o nouă barbarie de tip fascist.

Declaraţia de Independenţă a Statelor Unite e foarte simplă. Citām: „ATUNCI CAND UN ŞIR LUNG DE ABUZURI ŞI UZURPARI, CARE URMARESC TOATE ACELAŞ SCOP EVIDENŢIAZA UN PLAN PENTRU ADUCEREA LOR (oamenilor n. n.) SUB UN DESPOTISM ABSOLUT, EI (oamenii) AU DREPTUL, CHIAR DATORIA SA RASTOARNE UN ASEMENEA REGIM ŞI SA RIDICE OAMENI NOUI CA PAZITORI AI SIGURANŢEI LOR VIITOARE"!

Pumnul poporului american e încă vânjos şi coaja trusturilor se poate sparge la câteva lovituri mai serioase. Vor reuşi americanii să-şi redescopere ţara?

Sergiu Fărcăşan

Aşa se realizează propunerile Partidului Comunist Român!

(Urmare din pag. 1-a)

călătoreşte apoi încă două ore până la casa lui. Din 24 ore, comunistul Velscof stă 20 de ore în picioare.

Aşa construiesc comuniştii din Reşiţa furnalele. Şi exemplele acestea de eroism în muncă, de devotament în slujba poporului, sunt nenumărate.

In curând, muncitorii din Reşiţa „vor da foc" furnalului. In curând, zeci de vagoane de fier, coks şi piatră de var, vor fi descărcate zilnic în gâtlejul fără fund al furnalului. Fonta incandescentă va curge neîntrerupt. Macaralele uriaşe vor transporta fonta topită direct la oţelărie. Cuptoarele Martin, ciocanele pneumatice, laminoarele vor intra în funcţiune. Furnalul va produce lunar 5.000 tone de fontă. Aceasta înseamnă 12.000 tone oţel pe lună, 144.000 tone oţel pe an.

Muncitorii dela Bocşa Montană, dela Anina şi din toată ţara vor avea şi mai multe produse laminate. 4.000 kgr. oţel vor lua zilnic calea fabricilor, pentru a fi transformate în unelte şi maşini agricole, în maşini şi piese pentru fabricile şi atelierele din ţară.

Şi astfel, datorită furnaliştilor dela Reşiţa, alte mii de pluguri vor întoarce adânc brazdele vor ara ogoarele, asigurând prosperitatea ţării şi a poporului muncitor.

V. Sebastian

MINERII DIN VALEA JIULUI smulg pământului comoara

Tovarăşi... şi vorbitorul îşi drese glasul, căci i s'a părut că n'a fost bine auzit. Ce dracu, gândi el, azi parcă sunt mai emoţionat ca oricând, simt o tremurătură neobişnuită în glas şi inima îmi zvâcneşte să sară din loc nu altceva.

In sala sindicatului e zăpuşeală mare. Oamenii smoliţi pe faţă de praful ne negru al cărbunelui din mină, stau teasc unul lângă altul şi abia că se mai văd în norul de fum ce se ridică neîncetat din ţigările fumătorilor.

S'au adunat aci fruntea minerilor din Valea Jiului. Omul înalt şi spătos dela tribună îşi mai aruncă ochii roată în sală. Parcă, caută pe cineva. Da, i-a zărit pe cei dela Lonca, dela Lupeni şi pe cei dela Petrila... sunt toţi, mănunchiu, aşa cum îi cunoaşte el de atâta vreme, hotărîţi şi dârzi, gata să macine munţii la nesfârşit cu iscusinţa şi ciocanele lor.

— Tovarăşi, reluă Samuilă: la punctul 1 pe ordinea de zi avem prelucrarea Propunerilor Partidului Comunist Român, în vederea îmbunătăţirii situaţiei economice şi financiare a ţării.

In sală s'a făcut linişte ca în biserică. Toţi şi-au descheiat laibărele şi ascultă cu răsuflarea tăiată. Cuvintele vorbitorului se succed ameţitor. Producţie industrială, agricultură, finanţe, transporturi, credit. Şi Samuilă tuşind îşi întări glasul şi citi la capitolul producţiei industriale: „trebue să ne fixăm ca sarcină de a spori până la sfârşitul acestui an producţia medie lunară de petrol până la 425.000 tone, extracţia de cărbuni — aci oamenii ridicară capetele atenţi — — până la 200.000 tone lunar."

Toţi îşi notară această cifră şi îşi făcură în gând socoteala pentru partea ce-i revine. Două sute mii tone lunar înseamnează sporirea producţiei până la peste 7500 tone pe zi.

Efort serios, gândi Miclăuş dela Lonea. Şi dacă ar fi măcar scule mai bune, dacă lemnăria s'ar aduce la timp şi n'ar mai năpădi gazele uneori de atâta fum... Dar, oricum, aici e vorba de luptă şi trebuie s'o câştigăm.

Vucomir de alături, scuipă în palme şi începu să le frece, vrând parcă să apuce ceva, dar îşi aduse aminte că ciocanul de abataj l-a lăsat departe, în fundul pământului...

S'au încins discuţii... Mulţi pun întrebări şi vor să se dumirească asupra fiecărui punct în parte...

Târziu, în noaptea aceea fără lună, luminile felinarelor din mâinile oamenilor, luceau parcă mai tare, iar sunetul bocancilor se auzea mai puternic pe caldarâm.

*

— „Da unde drac'îmbli, măi omule în miez de noapte? sări cu gura femeia lui Miclăuş, scoţând capul din ţoale. Nu te-ai mai săturat de sindicat? Şi femeia se feri de lumina felinarului punându-şi mâna în dreptul ochilor.

— Taci femeie înţepată, că o venit propunerile Partidului nostru.

— Şi ce dac'o venit?

— Cum, ce dacă? Păi, om scoate mai mult cărbune s'om ajuta să „umble" fabricile mai bine s'om avea şi noi mai multe de ale gurii şi haine". Şi omul se întinse în pat, muncit de gândul de unde s'o înceapă mai întâiu când o intra mâine în şut...

★

Şi ziua aceea de Iunie a însemnat pentru Valea Jiului, ca şi pentru întreaga muncitorime din ţara noastră, un semnal de luptă pentru câştigarea unei vieţi mai bune, o deţelenire a drumului către progres.

In Valea Jiului, ca şi în celelalte centre minere — cârtiţele pământului, care zi de zi macină cremenea cărbunelui preţios, au intensificat ritmul ciocanelor pneumatice. Sfredelul este apăsat mai cu putere, mâna este mai strâns încleştată pe mânerul ciocanului, lopeţile se avântă cu mai mult elan încărcând şirul nesfârşit al vagoanelor ce ies neîncetat din mine, căci oamenii Văii Jiului au în minte permanent o cifră: 200.000 tone lunar.

Dar sunt şi poticniri provocate de nenumărate piedici.

Lupta este aspră şi grea...

Da, da, statistica este o ştiinţă foarte folositoare, mai ales în asemenea împrejurări. Ea arată oscilaţiile eforturilor, scăderile şi victoriile. Oamenii din Valea Jiului s'au legat să nu rămână în urmă faţă de propunerile P. C. R.

Să dăm aşa dar glas cifrelor pe ultimile 5 luni.

Pe luna Iulie programul de producţie pe întreaga industrie mineră a fost depăşită cu 3 la sută, pe August s'a îndeplinit 94 la sută din program, pe Septembrie s'a făcut 90 la sută, Octombrie 93 la sută iar pe Noembrie 98 la sută. Până la 30 Noembrie programul de producţie a fost atins în proporţie de aproape 96 la sută faţă de propunerile Partidului Comunist Român.

Folosind învăţămintele eşite la iveală din această încleştare în muncă minerii se avântă cu şi mai mare hotărîre pentru a smulge pământului, comoara sa.

Gh. Georgescu

„SE TRANSFORMĂ ŢARA DOM'LE"!

De o vreme încoace, plutaşii cari se lasă la vale pe apele repezi ale Bistriţei şi sătenii cu treburi la oraş, au prilejul să vadă o forfotă neobişnuită pe meleagurile altădată liniştite ale Neamţului. La început s'au adus traverse, şine de fier şi mii de kilograme de buloane şi şuruburi cari erau îngrămădite din loc în loc. Vedeau ei că dela Piatra spre Vlişoara şi mai departe, spre Poiana Cărnului, se construeşte o linie ferată. Vedeau ei cum peste Bistriţa se arcuesc 15 poduri Dar nimeni nu se dumirea asupra rostului unei linii ferate tocmai în partea aceasta a ţării, unde drumurile se făceau pe firul Bistriţei cu plutele.

Pe urmă, la Cărnu-Bicaz, acolo unde munţii strâng ca într'o menghină năprasnicii nahlapi ai Bistriţei, au început să se arate ingineri cu tot felul de aparate de măsurat şi sonde pentru a încerca rezistenţa stâncilor. Cu fiecare zi, forfeta creştea mereu. Ceferiştii aşezau linia ferată, zidarii ridicau o gară iar inginerii, mereu cu privirea în jos, cântăreau din ochi terenul dacă e destul de prielnic pentru lucrări.

Şi atunci, din om în om, a prins să sboare vestea că la Cârnu Bicaz ce va construi un baraj uriaş care va aduce lumină peste toată Moldova. Le venea cam greu de crezut ţăranilor că se va putea realiza această gigantică lucrare tocmai în inima munţilor prăpăstioşi, acolo unde apele Bistriţei rup totul în calea lor şi unde nici picior de om n'a călcat până atunci. Şi totuşi, dinamizaţi de comunişti, 400 muncitori, tehnicieni şi ingineri au început cu curaj lucrările pregătitoare pentru instalarea centralei hidroelectrice dela Cârnu Bicaz.

Planul e într'adevăr grandios şi îndrăzneţ.

Pentru a capta enorma energie zădarnic risipită de apele vijelioase ale Bistriţei, se va construi un baraj gigantic, înalt de 80 m. şi lung de 420 m., adevărată fortăreaţă de beton armat în stare să înfrângă şi să ţină pe loc viforul deslănţuit al apelor.

Deocamdată lucrările sunt încă în faza preliminară. Dela Piatra la Poiana Cărnului se construeşte linia ferată care va uşura transportul imenselor cantităţi de materiale necesare construcţiei barajului. La Isvorul Muntelui, unde regiunea este bogată în silicat de aluminiu şi calciu se va construi o fabrică ce va procura cimentul trebuitor.

Valea Bistriţei va fi transformată într'un şantier uriaş în care 10.000 de muncitori vor lucra zi de zi la înfăptuirea acestui baraj unic în ţara noastră.

Satele din întreaga Moldovă vor avea lumină electrică. Regiuni industriale care zăceau în amorţire din cauza lipsei de combustibil, vor putea fi valorificate. Nenumărate fabrici forestiere se vor ridica în preajma pădurilor altădată nefolosite.

Moldova va căpăta atunci altă faţă.

Aşa cum spun şi plutaşii, impresionaţi de elanul muncitorilor de pe şantierele barajului: „Se transformă ţara dom'le!"

V. S.

TUNELUL LUI ION VASILE CAPRĂ

Ţin bine minte: era un tren ca oricare altul. Calea gemând peste linia cea nouă, pufăind din locomotivă ca un pensionar din luiea. Pe marginea ferestrelor, stăteau aplecaţi urmărind Kilometri cari rămâneau în urmă, muncitori ingineri tineri, şefi de lucrări, reprezentanţi ai sindicatelor. Ochii lor cuprindeau familiar linia cea nouă, pământurile frumos arate şi ploaia deasă.

Ploaia era singura din toamnă care mergea în pas cu trenul. Şi s'a oprit în dreptul tunelului cel mare când ferestrele au fost bine închise şi întunericul a cuprins totul. Odată cu întunericul însă, odată cu tăcerea, a răsărit şi vorba, aidoma luminii ce aştepta după 930 metri.

Atâta lungime doară are tunelul cel mare de pe linia Deda-Sărăţel: 930 metri. Şi Ion Vasile Capră năsăudanul, pornit şi el la sărbătoarea inaugurării, venit să-l vadă şi să-l audă pe „acel fain om care e Chivu Stoica directorul general pe chefere", a prins gust de vorbă. C'aşa-i — zicea el — cu democraţia: poate şi sufletul sărac să vorbească şi să ducă viaţă nu numai cei cu guşa umplută.

„Ei, — a început **Ion Vasile Capră** — unii ştiu a povesti în fel şi chip despre felurite. Eu unul nu ştiu a spune decât despre tunel. Iaca l-aţi văzut, aţi trecut prin el, frumos-i şi bine clădit.

Dar la'nceput acu'vreo câteva zeci de zile era o grămadă. Una de argilă, fier şi cărămidă. O grămadă urîtă, ici colo cu câte un smoc de iarbă ivit nu se ştie de unde".

Ion Vasile Capră are taman 1.90 metri înălţime. Obrajii îi sunt ciufuliţi de ani şi mâinile le are lungi şi tari. Un om cu glas aspru, un muncitor învăţat cu greul.

„Dar prin grămada urîtă drept la mijloc, trebuia să treacă trenul, ziceau unii că treaba nu era uşoară. Erau vagoane şi vagoane de pământ ce trebuia dat înlături. Erau grinzi de fier gros, încovrigate de furia nemţească ce prinseseră parcă rădăcini şi maldăre de zidărie cu cimentul gros cât palma.

Au început vagonetele a urni pământul şi târnăcoapele a suna pe grinzi. Ziua — la lumina ploii; noaptea — la lumina felinarelor. Ziua şi noaptea. Eram o mână de oameni din diferite locuri: soldaţi tineri, flăcăiandri neştiutori la greu, meseriaşi îmbătrâniţi în meserie, salahori şi ţărani de prin Monor şi Râpa de Jos.

Intr'o zi, Vasile Marina s'a speriat. „Nu-i lucru curat — zicea. Tot mai mult pământ ducem şi tot mai mult pământ este".

I-am râs în faţă: „lasă ai să vezi tu, că pământ nu-i niciodată mult".

I s'au încreţit lui Ion Vasile Capră băierile obrajilor, a zâmbet şi mirare; dar era pământ cât lumea. Şi fier şi cărămidă unsuroasă. Ştiam asta. Ştiam însă că trebuia să treacă şi trenul. Ştiam că noi comuniştii nu ne temem de asemenea lucruri.

Le-am spus oamenilor. Au înţeles şi au pornit din nou munca. Totul începuse din nou. Şi cărămida şi grinzile. Dar încetul — treizeci de zile trecuseră — am început a intra câte unul, cu felinarul, bucurându-ne ca nişte prunci de bezna tunelului ce se căscase. Tunelul? Vorba vine...

Era încă o groapă cu beznă. Ne împleticeam şi ne loveam cu felinarele atârnând de noi. Şinele strâmte ale vagonetelor fulgerau ca şerpii. Inaintam zi cu zi. Sprijineam bolţile cu stâlpi groşi, căram, loveam cu ciocanele dăltuiam, zideam. Creştea tunelul. Creştea odată cu voinţa noastră de a-l termina degrabă, mai degrabă. Trenul va trece. Trebuie să treacă.

Din nou am vorbit cu oamenii „E drept — le-am spus — glodul vă mănâncă picioarele şi ploaia vă sfichiuie obrajii. Munca e grea. Dar nu sântem oare tot noi cei cari ne-am luat angajamentul în faţa ţării şi a Partidului? A uitat vreunul?".

Nu măi tovarăşi, nu uitase niciunul niciunul. Ştiau. Ţineau minte. Şi din groapa aceia fără formă, a ieşit tunelul. Mai există oare unul atât de frumos? Nu, puteţi căta voi ori şi unde, puteţi merge ori şi cât, nu veţi da de unul ca al nostru. Ca tunelul nostru dela Kilometrul 34".

Trenul a oprit în staţia „Gh. Gheorghiu-Dej". Oameni mulţi, flori şi urale. Apoi o frântură de discurs: „In campania de reconstrucţie a ţării iniţiată de Partidul Comunist Român, misiunea noastră de refacere a reţelei de cale ferată distrusă de război, a luat sfârşit. Alte sarcini ne stau în faţă şi trebuie să le îndeplinim..."

Iar la urmă de tot râsu lui Ion Vasile Capră hăulind peste mulţime de entuziasm: „să-ţi spui eu tovarăşe, nu există altul mai frumos şi bun, cât ai căuta..."

H. Obedeanu

FURTUNA

(Urmare din pag. 1-a)

— Indiscutabil, Ruşii luptă bine; eu sunt militar, domnule Luc — şi ca atare apreciez strategia Armatei Roşii. Dar noi trebue să ne socotim nu cu temperamentul rus, ci cu planurile Americii şi Angliei. Se spune că la Londra sunt mari divergenţe de păreri; generalul Arnold, de pildă, e de părere că aliaţii se pot limita la bombardarea oraşelor nemţeşti. Sunt însă şi partizani de ai variantei sudice. Multe forţe sunt absorbite de Italia.

— Adică: aşteaptă până-ţi vei vedea ceafa...

— Nimeni nu-ţi propune să aştepţi...

— Dar cum înţelegi d-ta „aşteptarea"?

— Asta e un cuvânt scornit de amicii d-tale.

— O fi cuvântul nostru, dar atitudinea e a voastră. Vreau să spun că B. O. A. îndeamnă forţele interne la inactivitate.

— B. O. A., în limita posibilităţii, ne aruncă arme din avion.

— Şi armele astea le îngropaţi în pământ...

— Le ascundem de nemţi. Nu pricep de ce te revoltă asta d-le Luc? Lejean se ridică, porni în lungul cabinetului şi, fixându-l cu privirea pe Chatelier, spuse:

— Poate că aşa vor discuta după victorie — în parlament sau la conferinţa de pace, dar pentru moment de faţă e barbar...

Oricare dintre noi poate să se trezească într'o bună seară la Gestapo... De ce să fim făţarnici?

numai în mânia cu care stinsese capătul de ţigară.

— Bine, îţi voi vorbi nu ca reprezentant al BOA, ci ca un francez oarecare. Eu sunt catolic — D-ta eşti comunist. Suntem acum în cabinetul lui Garcy. Putem fi arestaţi dintr'un moment în altul. Ne vor chinui aceiaşi agenţi ai Gestapoului şi ne vor împuşca pe acelaş maidan. Ai toată dreptatea: ne unesc nemţii.

— Mă tem că asta e tot ce ne uneşte... Şi încă nu cu totul. Mulţi dintre ai voştri n'au învăţat nimic.. El se tem să ne dea nouă armamentul.

— Şi asta e adevărat. Acum un an era altfel, pe atunci toţi erau entuziasmaţi de eroismul comuniştilor. Pe atunci gândeam că s'a întâmplat o minune şi că naţiunea s'a unificat. Dar nu există nimeni... Situaţia s'a îmbunătăţit. La Răsărit, nemţii sunt bătuţi. Neţinând seamă de scepticismul d-tale, mai devreme sau mai târziu aliaţii vor lansa paraşutişti; se apropie sfârşitul Italiei. In Germania situaţia e disperată. S'au ivit primele crăpături. Te miră? Pe mine câtuşi de puţin. Analizează situaţia internaţională — e la fel. Atâta timp cât luptele s'au dat la Volga, nu putea fi nici gând de rivalitate, toţi îi aplaudau pe bolşevici, iar acum, anglo-saxonii încep să se gândească la împărţire, deşi ursul e încă departe de a fi ucis. Ce vrei a spus-o încă Terenţiu: „Sunt om şi nimic din ce e omenesc nu mi-e străin"...

Léjean se simţi deodată foarte obosit. De ce discu-

răzbate ura... Şi Léjean spuse tăios:

— Destul cu filosofia! vom primi arme?

— Cum vrei să-ţi răspund — ca reprezentant al BOA-ului sau ca un francez oarecare?

Léjean nu se putu abţine şi zâmbi.

— Inainte de toate, ca delegat de BOA.

— Veţi primi în măsura posibilităţilor. Probabil, după organizarea a noi puncte de transferare. In Decembrie sau în Ianuarie...

— Dar acum, ca francez?

— Nu, nimic.

In antreu, când Léjean dădu să iasă, îl opri avocatul Garcy. Apucă cu amândouă mâinile mâna lui Léjean şi cu tremur în glas repetă: „Eroi! Eroii noştri!" jean zâmbi: încă o fotografie pentru colecţia lui de pe perete...

Trecu prin oraş cu inima grea. Bine'nţeles că ştia dinainte că nu vor primi nimic, s'a dus la întâlnire numai pentrucă stăruiseră tovarăşii lui dar de pe urma discuţiei cu Chatelier i-a rămas o amărăciune puternică — fără s'o dorească Léjean zâmbi: încă o fotovii gândesc că se va sfârşi războiul, vor dispare fasciştii şi va fi raiul pe pământ... Dar ne aşteaptă lupta — o luptă îndârjită, aspră, poate mai grea decât cea de acum. Cagularzii de eri se vor împăca oare cu noi? Acum le suntem necesari: oamenii noştri ştiu să moară, în patruzecişitrei, asta mai e încă la preţ... Dar cum vor discuta cu noi în patruzecişi opt? Maurul şi-a făcut datoria... Dar Maurul nu

A DISPĂRUT „OMUL CU SERVIETA"

Cloxoane, hurducăneli, de camioane, ţipete de vânzători de ziare şi îmbieri sgomotoase de negustori ambulanţi se amestecă strident cu sgomotul paşilor grăbiţi. Un piccolo îşi face loc grăbit prin mulţime, spre chioşcul de ţigări. Un UCB-ist fără uniformă, duce alene tărăboanţa goală spre gunoiul din gang. In faţa croitoriei, o pereche discută amuzată, cine ştie ce năzdrăvănii tinereşti.

... Gabroveni 1946...

Lume multă... multă şi pestriţă. A! nu! Mai e ceva. Tabloul acesta cotidian are, pentru un ochi mai ager o notă discordantă. Ce discută oare atât de aprins şi şoptit, cei doi inşi din pragul magazinului de stofe? Judecând după întreruperile dese şi camuflate la orice apropiere a vreunui trecător, pare greu de aflat. Judecând după rafturile goale ale magazinului, probabil că e vorba de ceva care este şi, — în acelaş timp, — nu este... permis. Căci... deodată, discuţia se curmă:

— Uite, vine ploşniţa aia de Popescu. Proprietarul magazinului îşi reia locul şi aerul de rigoare la cassă. Un minut, două,.. în sfârşit! In uşe îşi face apariţia un domn înalt, subţirel, elegant. Are servietă

— Am onoare, domnu' inspector!

— Eheee, să trăeşti, — coane! Ce mai faci? Să ştii că te 'nbogăţeşti, nu te mai cunoşteam. Iţi merge bine văd...

— Aşa bine, nu le doresc nici duşmanilor. Zău! Prăvălia goală, impozitele, impozite; sabotaj, greutăţi, familie... Dar dvs?

— Eu? Serviciul şi... iar serviciul. Inspecţii, necazuri cu negustorii... Ah! Cine-mi sunteţi! La care te duci se vaită că aşa, că pe dincolo şi când îi ei mai de scurt, pac! Marfă la subsol, registre duble, facturi brambura... Noroc că sunt oameni fini, înţelegi, şi nu te rabdă inima să le faci necazuri, să-i mai dai de cheltuială cu judecata... Parcă d-ta n'ai nimic pe căciulă?

— Imi pare rău...

să te văd! Suntem oameni... De!

Şi tot gesticulând, „domnul inspector" începe să... numere.

— Păi! şi-şi ridică în sus sprâncenele.

— Ei!

— Păi luna trecută 10 şi acuma tot 10? Dumneata nu vezi că s'au scumpit toate?

— De dragă, merge prost, dai colo, dai colo, ştii şi d-ta.

— Bine, da' e puţin.

— Hai să mai fie două!

— In fine.

— In colo? Ce mai e nou? Mai stă mult ăştia, că d-ta trebue să ştii mai bine?

— Aaaaacum! Intr'o lună, două, sboară...

— Să dea Dumnezeu!... E! Noroc şi toate bune!

. . . . . .

Asta era în Octombrie 1946. Nici speculantul şi nici „domnul inspector" nu bănuiau că peste o lună, două, avea să sboare cu totul altcineva decât doreau ei.

La 4 Decembrie 1946, secretarul general al Partidului Comunist Român lua în mâinile sale conducerea Ministerului Industriei şi Comerţului.

...Era „servietei" se terminase...

★

Un an mai târziu, la aceeaşi adresă.

Gabrovenii s'au transformat. Tumultul străzii şi casele au rămas aceleaşi. Numai mutrele s'au schimbat. Odinioară veseli şi aroganţi, posesorii lor au acum, ziua, ticuri nervoase şi noaptea coşmare. Oamenii care se închinau medaliei, au astăzi ochii tulburi, priviri speriate şi bat nervos cu degete subţiate, tam-tam-ul pe tejghele.

...Cunoştinţa noastră a îmbătrânit parcă... Au fost lovituri, nu glumă! Mai ales cu stabilizarea. In ziua aceea groaznică în timp ce ţara vuia de burie s'a gândit o clipă la sinucidere. A ezitat şi-apoi şi-a adus aminte că mai are ceva marfă la cumnatul său în pivniţă. A adus-o şi şi-a jurat să fie corect. In jurul lui începuse vânătoarea. „Cădeau" vecinii, unul după altul. Sigilau, confiscare, judecată, muncă

nea că... ce-ar fi dacă?

— Bună ziua!

— Saluuuuut!

— Vă rog, nişte stofă. Aş vrea însă ceva mai bun.

— Numai ce se vede!

— Altceva nimic?

—Nimic!... şi rămâne cu ochii fixaţi distrat la maşina din stradă.

— Serios?

Tresare. Tonul acestui necunoscut tânăr şi slab, îl nelinişteşte... Nu cumva?... Odată cu gândul apare şi legitimaţia.

— Da'a... vă salut domn...

— Haidem în pivniţă.

— Bine! Unde-ai pus cheile Nelule?

Puţin fâstâcit, puştiul plimbă ochii dela negustor la inspector şi tace. Inspectorul a înţeles şi-l scoate din încurcătură.

— Hai, micule, nu-ţi fie frică, dă cheia!

...Pornesc. Cu fiecare treaptă coborîtă stăpânul îşi simte picioarele tot mai scurte. Aude încet, tot mai încet, paşii din spatele lui... Ei! Ce dracu are peretele ăsta? Da! Da! Să ştii că e cutremur. Altfel n'ar dansa... aşa...

S'a prăbuşit în pragul pivniţei întunecoase.

— Chiamă repede un medic.

Iar inspectorul urcă sus şi ia receptorul:

— Allo! Trimiteţi repede oameni la inventariere.. Allo! Da! Da! Era aşa cum bănuiam... A leşinat în pivniţă... 1800 metri nedeclaraţi. Allo! Bine. Bine...

. . . . . .

...S'a trezit cu gura amară, într'un subsol. A înţeles unde este după uniforma gardianului din sală.

Un vuet vine de-afară.

— Reforma justiţiiiiţiei! Cum vor fi aleşi judecătorii populari... Ia ziareeee!

Afară e Duminică Afară e aer. Afară e libertate.

*Şi cei ce trec pe lângă strada Dr. Marcovici n'au de unde să ştie că omu' închis în beciul clădirii cenuşii din colţ, s'a convins însfârşit că, propunerile Partidului Comunist pentru refacerea economică au pătruns până'n registrele şi ascunzişurile mărfurilor sale

Partidele Comuniste sunt în fruntea rezistenței popoarelor împotriva planurilor de expansiune și agresiune imperialistă

In situația internațională, în urma celui de al doilea război mondial și în perioada postbelică, s'au produs schimbări fundamentale.

Aceste schimbări se caracterizează prin noua repartiție a principalelor forțe politice cari acționează pe arena mondială, prin schimbarea raporturilor între statele ieșite învingătoare în cel de al doilea război mondial și prin regruparea acestora.

Cât timp a durat războiul statele aliate în războiul împotriva Germaniei și Japoniei au mers împreună alcătuind un singur lagăr. Cu toate acestea, încă în timpul războiului, în lagărul aliaților exista o deosebire în ceeace privește definirea scopului războiului, cât și a sarcinilor organizării postbelice a lumii. Uniunea Sovietică și țările democratice au considerat că scopurile esențiale ale războiului sunt refacerea și întărirea ordinei democratice în Europa, lichidarea fascismului și preîntâmpinarea posibilității unei noui agresiuni din partea Germaniei, stabilirea unei colaborări multilaterale și de lungă durată între popoarele Europei. U. S. A. și în înțelegere cu ele, Anglia își puneau în război un alt scop — de a se debarasa de concurenți pe piețele de desfacere (Germania, Japonia) și de a-și statornici situația dominantă. Această deosebire în definirea scopurilor războiului și a problemelor organizării postbelice, a început să se adâncească în perioada de după război. S'au format două politici opuse: la un pol — politica U.R.S.S. și a țărilor democratice, care urmărește surparea imperialismului și întărirea democrației, la celălalt pol — politica U.S.A. și Angliei, care urmărește întărirea imperialismului și înăbușirea democrației. Intrucât U.R.S.S. și țările noii democrații au devenit o piedică în calea realizării planurilor imperialiste de luptă pentru dominație mondială și de sdrobire a mișcărilor democratice, a fost proclamată o cruciadă împotriva U.R.S.S. și a țărilor noii democrații, întărită și de amenințări cu un nou război din partea celor mai zeloși politicieni imperialiști din U.S.A. și Anglia.

Astfel s'au format două lagăre — lagărul imperialist și antidemocratic, care are ca scop principal instaurarea dominației mondiale a imperialismului american și sdrobirea democrației, și lagărul antiimperialist și democratic, care are ca scop principal surparea imperialismului, întărirea democrației și lichidarea resturilor fascismului.

(Din Declarația asupra Consfătuirii din Polonia a celor nouă Partide Comuniste)

Trei luptători pentru pace:

Maurice Thorez
Palmiro Togliatti
Mao-Tse-Dun

Născut dintr'o familie de mineri Thorez a început dela 12 ani munca istovitoare din minele dela Douger.

De tânăr intră în mișcarea muncitorească, este membru activ al partidului socialist din Martie

MAURICE THOREZ
Secretarul general
al Partidului Comunist Francez

1919 și militant sindicalist. Intră în Partidul Comunist după ruptura dela Tours. Munca și capacitatea sa de organizator îl fac imediat remarcat. Primește rând pe rând însărcinări importante în partid. In 1924 este ales membru în Comitetul Central al Partidului Comunist iar în 1925 intră în Biroul politic.

Membru în Comitetul Executiv al Internaționalei Comuniste și secretar general al Partidului Comunist Francez, Thorez denunță încă din 1933 manevrele reacțiunii franceze care sprijinea pe plan internațional venirea lui Hitler la putere, lovind pe plan intern în massele muncitoare din Franța. Thorez luptă neîncetat pentru unitatea clasei muncitoare franceze, condiție indispensabilă pentru a opri fascismul pe atunci în ascensiune. Pe această cale a luat ființă „Frontul Popular" în ciuda intrigilor și manevrelor socialistului de dreapta Leon Blum, lacheu azi ca și atunci al imperialismului.

In fruntea partidului său, Thorez a demascat politica capitulardă muncheneză a guvernului francez.

In 1939 izbucnește războiul. Partidul Comunist este interzis de viitorii gropari ai Franței. Thorez preia conducerea luptei Partidului Comunist în ilegalitate, care a organizat Frontul Național al Rezistenței și acțiunea de eliberare a țării a poporului francez.

Astăzi Thorez și partidul său sunt în fruntea luptei contra reacțiunii, dela de Gaulle până la socialiștii de dreapta, aserviții imperialismului american.

✶

Viața lui Togliatti secretarul general al Partidului Comunist Italian, este viața unui luptător neînfricat, care și-a închinat întreaga sa activitate binelui clasei muncitoare și al poporului italian. Din primii ani ai tinereții, Togliatti a intrat în contact cu cercurile socialiste din Torino unde — în epoca studenției sale — se afla centrul celui mai înaintat proletariat italian.

PALMIRO TOGLIATTI
Secretarul general
al Partidului Comunist Italian

După ce Italia a căzut sub cizma fascismului, Togliatti a înfruntat nu odată moartea, scăpând ca prin minune din mâinile bandelor fasciste Partidul Comunist Italian a trecut în ilegalitate.

Conducerea Partidului Comunist, Italian a fost preluată de Togliatti. El a purtat sus steagul rezistenței poporului italian împotriva fascismului și a agresiunilor imperialiste.

Mai târziu Togliatti — sub numele de Ercoli — a făcut parte din Comitetul Executiv al Internaționalei Comuniste. A luat parte activă la războiul civil din Spania, scăpând în ultima clipă din Madridul asediat.

După 20 de ani de exil, Togliatti s'a întors în Italia. Numele lui se află as'ăzi pe buzele și în inima tuturor italienilor. El conduce acțiunea puternică a Partidului Comunist Italian, pentru promovarea independenței Italiei în fața nouilor cotropitori imperialiști, reprezentanții trusturilor americane.

✶

Susținătorilor săi imperialiști americani în China și Manciuria, neînfricatul conducător al poporului chinez este cunoscut și iubit de milioane și milioane de oameni. Mao-Tse-Dun conducătorul care aplică teoria marxistă leninistă la condițiile specifice ale Chinei, a elaborat principiile de strategie și tactică militară datorită cărora a putut lua naștere și să se desvolte puternica armată populară chineză. După trădarea lui Ciang-Kai-Shek, când Kuomintang-ul a dat mâna cu imperialismul, Mao-Tse-Dun a ridicat poporul la luptă, conducând din victorie în victorie armata de eliberare națională.

Mao-Tse-Dun este unul din marii gânditori ai vremurilor noastre. Tezele lui despre „Războiul de lungă durată" au schițat metodele de rezistență față de agresorii japonezi, iar în studiul intitulat „Democrația nouă" se găsesc fixate principiile care au stat la baza organizării puterii de stat în regiunile eliberate de forțele democratice chineze și metodele de luptă ale poporului chinez împotriva armatelor lui Ciang-Kai-Shek și a intervenționiștilor americani.

MAO-TSE-DUN
Conducătorul Partidului
Comunist Chinez

Mao-Tse-Dun este conducătorul poporului chinez în lupta sa de eliberare națională.

In fruntea Partidului Comunist Chinez Mao-Tse-Dun este inspiratorul și organizatorul luptei victorioase a armatei populare împotriva clicei reacționare dela conducerea Kuomintangului, împotriva lui Ciang-Kai-Shek și a

„Harry Truman are memorie slabă"

Sub acest titlu „literaturnaia Gazeta", Organul Uniunii Scriitorilor Sovietici, a publicat în numărul său din 19 Noembrie 1947 următorul articol pe care îl reproducem:

Viaceslav Mihailovici Molotov, în discursul ținut la 6 Nov. 1947, la ședința solemnă închinată celei de-a 30-a aniversări a Marei Revoluții Socialiste din Octombrie și A. I. Vâșinski în discursul ținut la banchetul dat de Asociația Presei Străine din New-York, la 11 Noembrie 1947, au adus la cunoștința ascultătorilor declarația unui cunoscut om de Stat american, publicată în ziarul **„New-York Times"**, din 24 Iunie 1941. Intr'un interview dat susnumitei gazete acest om de stat a dat americanilor următorul sfat cinic: „DACA VOM VEDEA CA GERMANIA CAȘTIGA VA TREBUI SA AJUTAM RUSIA, IAR DACA VA CAȘTIGA RUSIA, VA TREBUI SA AJUTAM GERMANIA. ȘI IN ACEST CHIP SA SE DISTRUGA EI INTRE EI, CAT MAI MULȚI."

In numărul din 13 Noembrie 1947, ziarul **„New-York Times"** a amintit că declarația de mai sus a fost făcută de senatorul, azi președinte al Statelor Unite d. Truman în persoană.

Sinceritatea ziarului a avut, printre corespondenții de presă din Washington, efectul unui semnal de alarmă și, chiar în aceeaș zi, aceștia l-au asaltat pe Ross, secretarul Casei Albe.

Corespondenții l-au întrebat pe Ross: **„Cum a reacționat președintele la citatul reprodus de Vâșinski în ziua de 11 Noembrie?"**

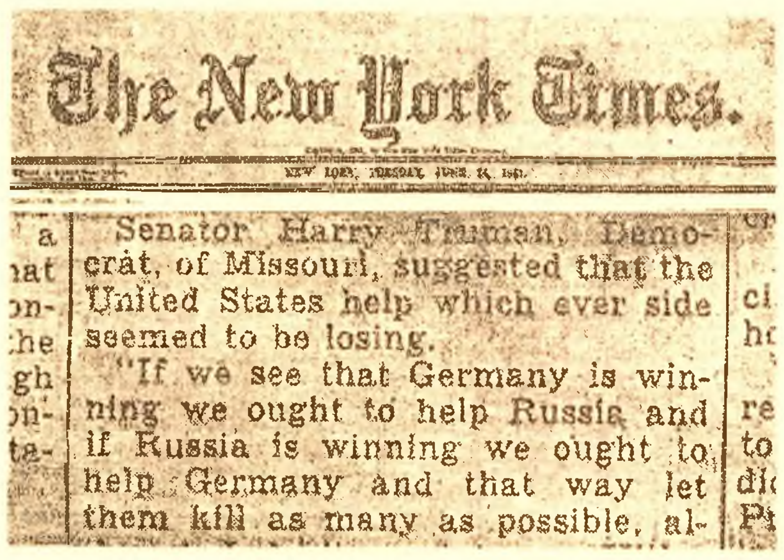

The New York Times.

NEW YORK, TUESDAY, JUNE 24, 1941

Senator Harry Truman, Democrat, of Missouri, suggested that the United States help which ever side seemed to be losing.

"If we see that Germany is winning we ought to help Russia and if Russia is winning we ought to help Germany and that way let them kill as many as possible, al-

Ross a declarat că, atunci când el i-a vorbit președintelui despre acest citat, acesta a răspuns că a cotrobăit prin memoria sa și nu-și amintește o astfel de declarație.

Vrem să-l ajutăm pe d. Truman. Să nu cotrobăiască în memoria slabă a d-sale ci în colecția ziarului „New-York Times". Iată numărul din 24 Iunie 1941 al acestui ziar.

Consultând acest exemplar, d. Ross va putea da corespondenților din Washington un răspuns clar și complect la întrebările lor. Publicăm copia fotografică a fragmentului din ziarul „New-York Times" din 24 Iunie 1941, care cuprinde interview-ul dat de Harry Truman. In câteva rânduri introductive, ziarul expune esența „sfatului" dat de Truman: „HARRY TRUMAN, SENATOR DEMOCRAT AL STATULUI MISSOURI, A PROPUS CA STATELE UNITE SA AJUTE PE CEI CARE VOR PIERDE RAZBOIUL, ORICARE AR FI ACEȘTIA."

Declarația lui Truman lămurește într'o mare măsură impunitatea de care se bucură în U.S.A. ațâțătorii la război, între dușmanii păcii și democrației, provocatorii de tipul lui Bullit, Armore, Brown și Harry Truman președintele de astăzi al Americii există o legătură spirituală și politică. Ațâțătorii la război au toți memorie slabă. Ei încearcă să sperie popoarele democrate ale lumii. Dar frontul democrației și al păcii este mare și de neînfrânt. Va veni și ziua când popoarele lumii vor pune la punct pe ațâțătorii la război mari și mici, — ca și pe toți protectorii lor, care se supun voinței agresive și lacome de câștig ale vârfurilor capitaliste — miliardare și care nu țin seamă de interesele poporului lor.

★

Din cele de mai sus se poate vedea cât de justă este aprecierea asupra situației internaționale, făcută de Consfătuirea celor nouă Partide Comuniste, ce a avut loc, la sfârșitul lunei Septembrie, în Polonia.

In fond declarația din 1941 a senatorului H. Truman și politica de acum a lui H. Truman, președinte al Statelor Unite, doctrina Truman, planul Marshall inclusiv zănaticile declarații ale lui J. Byrnes, fostul ministru de externe sunt legate de un aceiaș fir, țesut din intrigă, din provocări, din amenințări și șantaj din ațâțare la război.

Dar imperialiștii agresivi de azi ar face bine dacă ar trage învățături folositoare din experiența imperialiștilor agresivi de eri, care au sfârșit atât de dezastruos. El vor putea convinge că socotelile din birourile capitaliste nu se potrivesc și nu se vor potrivi cu cele din arena internațională, unde și popoarele au un cuvânt greu de spus.

Trei ațâțători la război:

Dulles
Churchill
de Gaulle

La drept vorbind, ar fi greu să se spună ce este în primul rând John Foster Dulles: instigator la război, om de afaceri personagiu politic sau diplomat? Adevărul este că Dulles face — pe picior mare — provocări războinice, afaceri, politică, diplomație și... avocatură. O simpatie deosebită are Dulles pentru marile trusturi germano-americane. Pentru referințe a se adresa la Standard Oil, Chase National Bank, Banca Schrüder, I. G. Farbenindustrie și chiar... guvernului Franco.

Prin manevre de culise, Dulles a obținut la Nurnberg achitarea vechiului său prieten dr. Schacht, cu care colaborase la întocmirea faimosului plan Daves care a dus la reinvierea militarismului german ce a deschis calea hitlerismului.

Dulles continuă astăzi — în calitate de sfătuitor apropiat al generalului Marshall — lupta pentru refacerea industriei de război germane și predarea ei în mâinile trusturilor americano-germane.

Recenta călătorie „de inspecție" la Paris a lui Dulles, comisvoiajor al imperialismului transoceanic a fost un act de grosolană provocare la adresa poporului francez: el a calificat de nefrancez Partidul Comunist care luptă pentru libertatea și independența Franței. In concepția lui Dulles și a confraților săi „francezi" sunt desigur Pétain, Laval, Doriot, de Gaulle, Schuman, Blum și alții ca ei.

JOHN FOSTER DULLES

Acesta este J. F. Dulles unul dintre cei mai caracteristici reprezentanți ai Americii imperialiste.

✶

Un bătrân meșteșugar în combinațiile oculte ale politicei internaționale. Churchill și-a epuizat aproape o viață de om apărând cu îndărătnicie interesele clasei sale de afaceriști, capitaliști, de latifundiari, de lorzi. Intreaga lui carieră de „bărbat de stat" se reduce la un politicianism ipocrit și meschin, în folosul litei și în dauna poporului englez și a popoarelor din cuprinsul imperiului britanic. Și-a început cariera prin acapararea câmpurilor de diamante ale burilor din Africa de Sud. In 1918—19 îl găsim în fruntea coaliției statelor imperialiste, coaliție îndreptată împotriva tinerei republici sovietice. Dar forțele revoluționare din Răsărit i-au răsturnat toate calculele. Churchill se reculege însă repede și devine inițiatorul cordonului sanitar anti-sovietic.

WINSTON CHURCHILL

Bătrânul trăgător de sfori din City a salutat și a aplaudat fascismul, ca fiind un apărător sigur împotriva „bolșevismului" întreținând relații amicale cu Mussolini și Franco.

In timpul războiului a făcut tot ce a putut pentru a întârzia formarea celui de al doilea front.

Trântit în alegeri și zvârlit în opoziție pare o clipă dezorientat. Dar nu pierde mare lucru căci laburiștii îi continuă cu credință politica. Acum campionul intrigilor și al provocărilor de război își încearcă din nou norocul. Cu aceeaș vioară bătrână, strunită de astă dată de imperialismul american, Churchill repetă vechiul cântec al primejdiei „bolșevismului". La Fullton, bătrânul demagog a demonstrat cu patos că... nu rasa germană ci numai cea anglo-saxonă, este singura predestinată să stăpânească lumea. Propovăduind alianțe militare imperialiste, militând pentru crearea unor blocuri antisovietice sub lozinca „Statele Unite ale Europei" Churchill rămâne acelaș vechi, bătrân și turbat ațâțător la război.

★

Prezența lui de Gaulle în fruntea reacțiunii franceze nu poate surprinde pe cei ce cunosc activitatea din timpul războiului a pretinsului „prim rezistent al Franței". Documentele zdrobitoare scoase la iveală de foștii partizani sunt tot atâtea capete de acuzare la adresa lui de Gaulle, răspunzător pentru moartea a sute dintre ei. In toiul luptei împotriva ocupanților naziști, clica gaullistă dela Londra sabota sistematic trimiterea de arme patrioților din rezistență și nu s'a dat în lături nici de a-i denunța Gestapo-ului. Se știe apoi că în timp ce forțele rezistenței din interiorul Franței (F. F. I.) numărau peste 200.000 de luptători sub conducerea Partidului Comunist, „armata" lui de Gaulle n'a avut mai mult de 15.000 de oameni.

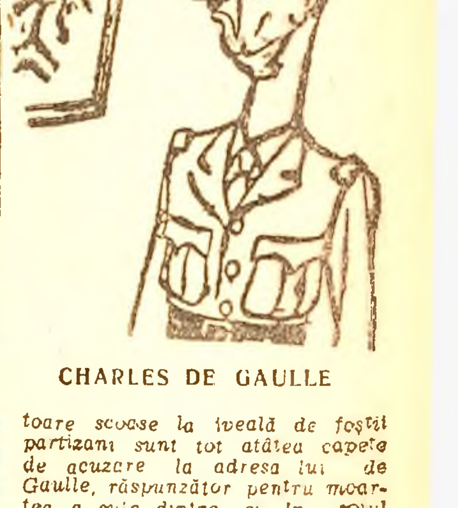

CHARLES DE GAULLE

Adevărul este că nu dragostea de patrie l-a mânat pe de Gaulle în mijlocul rezistenței ci ambițiile sale napoleoniene.

Pentru realizarea visurilor sale de grandomanie de Gaulle s'a vândut celor care-i puteau fi de folos și s'a arătat gata să vândă și Franța.

La începutul carierei sale politice a oferit-o imperialiștilor britanici susținând cu înfocare proectul lui Churchill de contopire a Franței cu Marea Britanie. Azi, ambițiosul general s'a pus în slujba imperialiștilor dolarului.

Dar perdeaua de fum este prea străvezie. Planurile lui Foster Dulles, Vandenberg et Co, de a face din Franța o colonie, se izbesc de rezistența hotărîtă a poporului francez care nu are nevoe de „salvatorul providențial" — așa cum se prezintă de Gaulle, lacheul trusturilor, candidat fără șanse la postul de gauleiter american al Franței.

Pentru libertatea și independența lor

Popoarele luptă cu arma în mână

Grecia

Curajoasele trupe ale armatei democrate grecești dau lumii, sub conducerea legendarului general Markos, un exemplu eroic de luptă populară pentru libertate și independență. Ele împiedică planurile ațâțătorilor la război americani și englezi care vor să subjuge poporul grec și să facă din Grecia un mijloc de presiune și de șantaj îndreptat împotriva noilor democrații.

Alături de vitezele unități ale armatei democrate grecești se află massele largi ale poporului grec. Guvernul trădător din Atena, unealta intervenționiștilor anglo-americani, nu se poate menține la putere decât prin teroare.

Deși prevăzute cu un bogat material de război, deși instruite și încadrate de ofițeri americani, trupele monarho-fasciste se dovedesc neputincioase în fața unităților armatei democrate care sunt sprijinite de întregul popor.

Teritoriul controlat de armata democrată sporește mereu. El cuprinde aproape jumătate din întinderea întregei țări.

Frontul nu are aspectul unei linii neîntrerupte ci a numeroase zone de luptă presărate pe toată întinderea Greciei. Armata democrată luptă cu aceeași vigoare în insule, în Peloponez (partea de Sud a Greciei) în apropierea Atenei (recent au fost semnalate acțiuni ale partizanilor la numai 15 km. depărtare de capitală) în Tessalia, în Macedonia, în Tracia, în Rumelia, în Epir.

Ofensivele de sezon anunțate cu surle și trâmbițe de guvernele monarho-fasciste eșuează una după alta. Aceeași soartă a avut-o „ofensiva de iarnă" pe care a ordonat-o acum în urmă Sofulis. Trecând la contraofensivă, armata democrată a spart frontul monarho-fascist în sectorul Ian'na și a înaintat 60 de kilometri în trei zile, eliberând un mare număr de localități importante.

Sub dictatura economică a misiunii americane din Atena întregul buget al statului se trece pe cheltueli militare, în timp ce condițiile de existență ale populației muncitoare se înrăutățesc.

Lupta eroică a poporului grec se bucură de sprijinul și solidaritatea popoarelor democrate care știu că, luptând pentru a izgoni clica fascistă dela guvern și pe intervenționiștii americani și englezi din Grecia, poporul grec luptă pentru a consolida pacea în Balcani și în lume.

TEATRUL DE OPERAȚII DEPE FRONTUL DIN GRECIA. Regiunile însemnate cu pete negre sunt cele ocupate de armata democrată greacă. Spațiile hașurate reprezintă sectorul unde se desfășoară ostilitățile dintre partizani și trupele monarho-fasciste.

Spania

De 11 ani, poporul spaniol luptă împotriva regimului sângeros al lui Franco, adus la putere de Hitler și Mussolini și menținut astăzi de Statele Unite, Anglia și Franța.

In tot acest timp glasul de înflăcărare și luptă al Partidului Comunist Spaniol, nu a încetat nicio zi să se audă dela un capăt la celălalt al Spaniei.

Mișcarea de partizani, demonstrațiile muncitorești protestele femeilor care cer pâine și dreptate, refuzul țăranilor de a livra produsele, întreaga rezistență a poporului spaniol este inițiată și condusă de Partidul Comunist.

Partizanii spanioli acționează din Asturii până în Galicia. Grupele din Guaderanas luptă alături cu cele din Guelos. In lunile din urmă mișcarea partizanilor a luat o mai mare amploare. In Andaluzia, Valencia, Abidu și Cordova, Sierra Nevada și alte regiuni acționează divizia de partizani „Eugenio Masson" care a dat puternice lovituri regimului Franco. In timp ce în 1945 au avut loc 350 de acțiuni de partizani, în 1946, 446 de acțiuni, iar în numai șase luni ale anului 1947 s'au înregistrat 428 acțiuni de partizani.

Organizațiile muncitorești dizolvate de Franco se reconstitue în ilegalitate. Ele organizează numeroase greve, în marile centre industriale ale Cataloniei, în Țara Bascilor. Valencia iar greva din Biscaia a avut un mare răsunet internațional. Una din formele de luptă împotriva regimului este și sabotajul în producție. MUNCITORII NU VOR SA PRODUCA PENTRU FRANCO.

In Catalonia, Euzkadi, Galicia, sentimentul național înăbușit cu forța reînvie, militarii și intelectualii antifranchiști se organizează pentru a lovi în regimul Franco.

La chemarea Partidului Comunist Spaniol mii și mii de patrioți, muncitori, intelectuali și țărani se alătură mișcării partizanilor. Ei iau arma în mână pentru a doborî regimul fascist susținut de imperialismul internațional.

Poporul spaniol cere să se pună capăt sprijinului anglo-american, fără de care Franco nu s'ar putea menține nici 24 de ore la putere.

Indonezia

In Sud-Estul Asiei, în Arhipelagul celor 100 de insule Malaeze, se desfășoară, de mai bine de doi ani, războiul colonial deslănțuit de imperialiștii anglo-olandezi pentru înăbușirea mișcării naționale de eliberare a poporului indonezian.

In August 1945, îndată după capitularea Japoniei a luat ființă Republica independentă Indonezia Și tot dela această dată a început războiul colonial, căci Olanda a refuzat să recunoască dreptul la libertate al celor 70 milioane indonezieni care suportaseră timp de trei secole și jumătate jugul stăpânirii olandeze.

Ea vrea să stăpânească și să exploateze mai departe Indonezia, una din regiunile cele mai bogate din lume în ce privește resursele naturale. Uriașele plantații de cauciuc, trestie de zahăr, cafea, orez, piper, chinină, precum și bogatele zăcăminte de fer, bauxită, cupru, mangan, cărbuni, aur și argint, dar mai ales petrolul indonezian au fost și sunt tot atâtea motive pentru ca imperialiștii olandezi, englezi și americani să fie agresivi, în această parte a lumii.

In primele luni ale războiului, principalele orașe ale insulelor olandezii au izbutit să ocupe arhipelagului indonezian: Batavia Surabaya, Semeran, Bandung în Java și alte localități de pe insula Sumatra. Dar poporul indonezian nu s'a lăsat îngenunchiat, în fața dușmanului, toate partidele politice în frunte cu comuniștii și socialiștii au realizat un front unic de luptă al celor 70 milioane locuitori ai Indoneziei. O armată de 200 mii luptători indonezieni, echipată cu armament capturat dela japonezi înfruntă eroic diviziile olandeze înarmate și instruite de americani și englezi.

Convenția de pace încheiată la Ilggadjatti în Martie 1947 între Olanda și Indonezia nu a fost respectată de agresorii olandezi nici măcar patru zile, iar în Consiliul de securitate Statele Unite și Marea Britanie au făcut totul pentru a zădărnici luarea unei hotărîri care să pună capăt războiului din Indonezia.

In prezent, se dau bătălii crâncene în centrul și în vestul insulei Java, care are o populație de 48 milioane locuitori. Postul de radio indonezian dela Joikakarta declara zilele trecute: „niciun semn de pace nu există în momentul de față în Indonezia, căci Consiliul de Securitate n'a luat nicio măsură împotriva agresorilor olandezi, care nu renunță la planurile lor criminale de a distruge Republica democrată, Indonezia".

Poporul indonezian continuă lupta sa eroică. El vrea să trăiască liber într'o republică independentă și democrată.

China

In miezul Asiei, forțele populare chineze duc o luptă înverșunată împotriva armatelor lui Ciang-Kai-Shek și a intervenționiștilor americani care vor să aservească întreaga China monopolurilor americane. Mișcarea de eliberare națională a masselor populare chineze în frunte cu Partidul Comunist Chinez, a luat o amploare formidabilă. Muncitorii și țăranii din teritoriile ocupate încă de Ciang-Kai-Shek, sabotează autoritățile guvernamentale și așteaptă cu nerăbdare ora eliberării. Mișcarea țărănească în plină desfășurare, se transformă în unele locuri în adevărate răscoale la care participă sute de mii de țărani. Studenții chinezi se alătură țăranilor în lupta împotriva dominației imperialiste. In acelaș timp, de pe front ne parvin știri despre izbânzile strălucite ale forțelor armate populare de eliberare. După succesele obținute în campania de vară, când trupele Kuomintangului au pierdut 114 divizii cu un efectiv de aproape 900.000 oameni și o cantitate imensă de tot felul de armament forțele populare au pornit în Septembrie la o nouă ofensivă. Ea a fost deslănțuită în Sud-Estul Manciuriei, în China de Nord-Est și dealungul căii ferate Mukden-Ciangciun.

Această ofensivă a fost atât de viguroasă iar rezultatele ei atât de fructuoase, încât până și guvernul Kuomintang-ului a fost nevoit să recunoască eșecul trupelor sale. Pierderile pe care le-au suferit armatele guvernamentale în ofensiva de toamnă sunt impresionante. Zeci de divizii au fost nimicite și sute de mii de prizonieri au fost capturați.

Ca rezultat al luptelor încununate cu succes, autoritățile democratice controlează 91 la sută din teritoriul Manciuriei, forțele populare ajungând în apropiere de Mukden, capitala Manciuriei; iar prin ocuparea orașului și nodului de cale ferată Chin Kia Tchang pe calea ferată Hankeu-Peking s'a întărit considerabil poziția forțelor armatei democrate în China de Nord. Numai între 14 Septembrie și 1 Noembrie armata populară a eliberat 358.000 de Km. p de teritoriu cu peste 26 milioane de locuitori. Circa 200 km. din linia ferată dintre Peking și Hankeu se află sub controlul forțelor populare.

Pe de altă parte, armatele lui Ciang-Kai-Shek din peninsula Shantung au fost complet izolate de restul trupelor după nimicirea a opt brigăzi guvernamentale. Fluviul Iang-ce Kiang a fost tăiat în nenumărate locuri, iar în regiunile din spatele trupelor Kuomintangului, și-au făcut apariția și luptă forțe populare de eliberare. Față de aceste extraordinare succese, numeroase divizii din armata lui Ciank-Kai-Shek au trecut de partea forțelor populare în frunte cu comandanții lor.

Autoritatea mereu crescândă de care se bucură armata populară de eliberare se explică prin aceea că autoritățile democratice rezolvă cu succes problemele ce frământă de mult timp poporul chinez. In regiunile eliberate a fost efectuată reforma agrară împărțindu-se pământ la 60 milioane de țărani. Puterea este concentrată în mâinile poporului, care pe bază de alegeri libere își crează organele sale democratice ce-i garantează drepturile cucerite.

TEATRUL DE LUPTA DIN CHINA ȘI MANCIURIA. Spațiile hașurate reprezintă teritoriile eliberate de armata populară chineză.

Vietnam

Printre popoarele coloniale cărora războiul antifascist le-a dat un mare avânt în lupta de eliberare se află și cei 24 milioane indochinezi din îndepărtata Asie. In timpul războiului, atunci când autoritățile franceze din colonii făceau jurământ de credință trădătorului Pétain și dădeau țara pe mâinile militariștilor japonezi, poporul indochinez lupta singur în grelele condiții ale partizanatului împotriva inamicului cotropitor.

După eliberare, poporul indochinei n'a înțeles să schimbe jugul nipon cu robia reînoită a colonialismului francez. Deaceea la sfârșitul anului 1945 a luat ființă Republica liberă democrată VIETNAM „Țara Sudului". Independența Vietnamului nu convenea însă trusturilor franceze interesate în marile plantații de orez, în cauciucul și celelalte numeroase bogății ale Indochinei. Agenții lor din guvernele franceze — M R P-iștii ca și socialiștii de dreapta — au recurs la provocări și apoi la declararea pe față a războiului pentru a înăbuși, în sânge, mișcarea democratică de eliberare indochineză. Numai Partidul Comunist Francez a luat consecvent apărarea luptei de eliberare dusă de Vietnam-ieni având în frunte Partidul Comunist Indochinez și pe conducătorul lui Ho-Chi-Minh.

Pe fronturile din Vietnam colonialiștii francezi înregistrează astăzi mereu înfrângeri. Apărând Republica democrată „*poporul Vietnam-ului va lupta, dacă va fi nevoe, 5, 10, și 20 de ani pentru a-și cuceri libertatea*" a declarat Ho-Chi-Minh conducătorul milioanelor de indochinezi alăturați frontului anti-imperialist.

RAVASE DE 1948

Unui speculant ghiniomist

Ai împins și tu o șpagă
Ca să nu intri la apă
Și oftezi azi după gratii:
„Unde dai... și unde crapă!"

Unui cârciumar condamnat

Turnai apă'n vin într'una
Toată ziua'n pivniți reci
Astăzi ai intrat... la apă,
Și stai, (culmea!) tot în beci.

Unuia care se toți laudă că e primul la întreceri

Când e vorba de întreceri
Gura nu-ți mai obosește,
Căci mai lute decât strungari
Se învârtește.

Unuia care se bate cu pumnii în piept că sporește producția

Te bați cu pumnu'n piept mereu
Că tu sporești producția, nene,
Dar vezi, îmi pare foarte rău
Că o sporești... la damigene.

Unei UFAR-iste care a uitat de gospodărie

Ești o bună Ufaristă
Și-ai lucrat și mult la CARS
Asta însă nu e scuză
Că plăcintele le-ai ars.

Unui traficant la bursa neagră

Unde este napoleonul?
Unde-i lira cea deșteaptă?
Napoleon la Sfânta Elena,
Iar tu la... Sfântu-Așteaptă!

Unui gurmand fără... imperialist

Departe de ai tăi prieteni
Ești necăjit că nu găsești
Nici alune americane
Nici alunele turcești!

Unui „naţional-ţărănist"

Da, ai dreptate să-ți plângi destinul
Și să spui că ești sărac!
Alții sunt doar scoși din pâlnie
Tu... ești scos din cozonac!

Unui farmacist care vindea medicamente false

Vinzi penicilină falsă,
Biet naiv, omul o ia.
Și dintr'însa omul moare,
Iar tu... trăești din ea!

Unui negustor prins cu „supraprețe" care a încercat să mituiască

Ai vândut cu suprapreț
(Căci clientu-i nătăfleț)
Dar părându-ți rău de „supra"
Ai vrut să mai dai... deasupra!

Unuia prins cu aur la aeroport

Ai vrut să sbori cu cocoșeii
Și să-i mănânci în altă țară.
Dar vai! Nu cunoșteai zicala:
„Nu tot ce se mănâncă... sboară"!

Unui industriaș

Te-au impus și acum te vaiți
Că e rău, că nu e bine!
Îți plăcea cred ziua'n care
Plăteau alții pentru tine...

Unui cârciumar bănat la... răcoare

De-aicia nimeni nu te scapă!
Faci reveillon cu șobolani.
Mai toarnă și acum vin în apă
Dacă-ți dă mâna!... La mulți ani!

Unui chiabur, care, după noua lege, trebue să înapoieze pământul cumpărat dela țăranii nevoiași în timpul secetei

Când cu seceta în țară
Pe săraci i-ai tâlhărit —
Acuma plângi ca motanul!
Tot săracii te-au prăjit.

Unui magistrat de modă veche

Domnul jude prin tradiție
Are'ntr'una un coșmar:
Parcă-i scoate din poziție
Asesorul popular.

Uneia care nu-i mai tace gura

Grozav coană Paraschița
Cum îți circulă gurița,
Și la sfadă și la coadă,
Ca un... megafon de stradă

Unuia căruia îi com place să bea

Uite-l vezi, bătu-l-ar vina
El la muncă nu dă ghes.
Unge foarte rar mașina,
Gâtul însă-l unge des.

Unui funcționar birocrat

Când ți-am prezentat dosarul
Eram tânăr ca o nalbă.
Când l-ai terminat, în fine
Am ajuns cu barbă albă.

Unui muncitor îngâmfat din Comitetul de Fabrică

Pentrucă-i în comitet
Nu vrea să-și măsoare pasul
N'a crescut deloc în muncă
Dar în schimb... îi crește nasul.

Nu-Nu

Unui increzut

De cand ajuns-a mester mare
Despre sine doar vorbeşte
Lucrul nu e de mirare:
Butoiul gol hodorogeşte.

Unui avocat care amâna procesele, ca să încaseze mai mulţi bani

O, tu, ce amânai orice proces
Astfel ajunsa-i azi s'apari!
Grăbeşti verdictul cu'nţeles:
Vin asesorii populari!

Unui burghez nemulţumit

E foamete şi sunt flămând,
Să fie al dracu' cine minte!
Şi rumegându-le oftând,
Înghiţi într'una la... plăcinte.

Unei „bine informate"

Alarmistă din născare
Safta'i spune Ceanei Miţa:
— „Am văzut cinci torpilorei
— „Unde, fă!" — Pe Dâmboviţa!"

Unui fost politician

O viaţă 'ntreagă-ai învârtit-o
In orice clipă, 'n orice zi!
Iţi recomand azi o flasnetă:
Să ai şi-acum ce învârti!

Vocabularul lor

Ca să nu mai cadă iarăşi
Speculanţii'n recidivă,
Zi la supraţ — profit
Şi la laf · iniţiativă.

Speculantului de alimente

Un porc, curcan, gâşte îndopate —
A pustiit complect piaţa
Şi-acum se plânge unde poate:
— „Uf! Da'tare-i grea viaţa!

Unuia care se simte

„Artist supra realist"
Iţi plăcea doar „arta pură"
Acum şi realitatea-ţi place
Mestecând plăcinta'n gură.

Unei ţesătoare care nu prea lucrează şi o face pe eleganta

Spune că e ţesătoare
Tot schimbând rochiţele.
După felul cum lucrează
Cam încurcă iţele...

Unui controlor de producţie care nu-şi face datoria

La control el doarme'ntr'una
Parc'ar fi bircul pat.
Dacă-i controlor, el crede,
Că nu este controlat...

Unui muncitor căruia îi place să facă rapoarte, procese verbale, dar care în producţie nu prea... munceşte

Mamă, când îl vezi cum scrie
Crezi că s'a născut cu darul.
Dar la strung, amicul nostru
A uitat abecedarul.

Unui malagambist

Talpa groasă e frumoasă
Când o faci din munca ta,
Dar nu-i deloc aspectuoasă
Când ţi-o dă al tău... Papă

Unuia care nu-şi respectă soţia

Când vorbeşte'n adunare
Aur parcă are'n gură.
Dar acasă la nevastă
Ţipă, sparge şi înjură.

Unuia care îşi bate copilul. Cum vorbeşte la şedinţe:

„Să convingi întotdeauna
Să nu baţi" — aşa-i răvaşul.
Ca să vă convingeţi de-asta
Intrebaţi-i copilaşul.

Unuia care iubeşte jocurile de cărţi

A'nvăţat din adunare
Să citească'n orice părţi.
Sfatu-i sfânt. Intotdeauna
E preocupat de... „cărţi".

Pe picior

Făcând afaceri pe picior
La negru în năimiaza mare
L-a prins odată'un controlor
Morala:
Unde nu-i cap, vai de picioare.

Unuia care se ştie

Tu la meeting întârzii
Şi asta, se cam ştie.
Dar plăcinta, orice o fi,
O tragi primu'n farfurie.

Unui prietez

Mii de „Scânteei" tu vinzi de zor,
Şi numărul într'una creşte:
Nu-ţi scapă nici un trecător
— „Dar nevasta o citeşte?

Unui maestru nou care nu se prea sinchiseşte de muncă

A ajuns maestru. Lică,
Ştiţi voi cum lucrează, iată:
Din atelier lipseşte
In birou nu-i niciodată.

Aceasta este fascicola II-a a numărului special de Anul Nou. Ea se distribue odată cu fascicola I-a (de 4 pagini) în acelaş preţ)

PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE UNIŢI-VĂ!

PCR

Scânteia

ORGAN CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMAN

DIRECTOR: MIRON CONSTANTINESCU

TELEFOANE: Centrala: 3.26.20

Abonamente lunar: ... lei; pe trei luni 350 lei

Abonamente pentru ţărani, muncitori şi învăţători lunar: 100 lei

Cont cec poştal Nr. 1381

Redacţia şi Administraţia Str. Dobrogeanu Gherea, 6

Taxa poştală plătită în numerar conf. aprob. Dir. G-rale PTT.: 118 578/944

25 de ani de când a fost întemeiată

U. R. S. S. uniune de republici libere

La 30 Decembrie 1922, primul Congres al Sovietelor muncitorilor şi ţăranilor din U. R. S. S. a întemeiat un stat cum n'a mai fost în lume, un stat multinaţional bazat pe uniunea liberă a unor popoare egale în drepturi.

Rusia ţaristă era deasemeni un stat multinaţional. Cu deosebirea că naţionalităţile neruse erau supuse de către statul burghezo-moşieresc unei crunte asupriri coloniale, fiind lipsite de orice drepturi şi ameninţate a fi desnaţionalizate.

Datorită acestei „politici" naţionale Rusia veche era poreclită pe drept cuvânt „temniţa popoarelor".

Temeliile Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice au fost puse în condiţiile războiului civil a luptei necruţătoare dusă de clasa muncitoare şi aliaţii ei împotriva moşierilor şi capitaliştilor, a gardiştilor albi şi a imperialismului mondial, pentru apărarea cuceririlor Marii Revoluţii Socialiste.

Nu încape nicio îndoială că fără frăţia muncitorilor şi aliaţilor lor de diferite naţionalităţi sub conducerea Partidului lui Lenin-Stalin că lupta aceasta frăţească victorioasă a muncitorilor şi ţăranilor de diferite naţionalităţi, nu ar fi fost posibilă fără politica naţională marxistă-leninistă-stalinistă a Partidului Comunist (bolşevic).

Alături de Lenin, Stalin este marele teoretician şi înfăptuitor al politicii naţionale care stă la baza celui dintâi stat socialist din lume puternica Uniune Sovietică.

In calitate de Comisar al Poporului pentru Naţionalităţi (în perioada 1917—1923), I. V. Stalin a dus la capăt cu deplin succes una din cele mai grele sarcini pe care i le-a încredinţat Partidul contribuind astfel în mod hotăritor la victoria socialismului prin realizarea pe baze de neclintit a statului muncitoresc-ţărănesc.

Spre deosebire de revoluţiile democratice burgheze din trecut care, alături de asuprirea de clasă au lăsat neatinsă şi asuprirea naţională şi colonială, Marea Revoluţie Socialistă lichidând exploatarea omului de către om, a surpat pe veci şi bazele asupririi unei naţiuni de către altă naţiune a eliberat popoarele din robia milenară.

Această libertate a fost consfinţită din primele zile ale Puterii Sovietice prin faimoasa „DECLARAŢIE A DREPTURILOR POPOARELOR RUSIEI" care recunoştea egalitatea şi suveranitatea popoarelor, dreptul naţiunilor la autodeterminare, adică dreptul de a-şi hotărî singure soarta în deplină libertate.

Spre deosebire de declaraţiile şi constituţiile burgheze recunoaşterea acestor drepturi nu avea câtuşi de puţin un caracter formal sau demagogic.

Guvernul sovietic şi-a dat seama din capul locului că egalitatea şi suveranitatea pentru a nu rămâne simple formule trebue să se bazeze pe egalitatea materială, pe ridicarea economică şi culturală a popoarelor înapoiate pe lichidarea oricărui şovinism.

„Am lichidat jugul naţional a spus Stalin, dar acest fapt nu este îndestulător. Trebue să lichidăm şi moştenirea grea a trecutului: starea de înapoiere economică, politică şi culturală a popoarelor asuprite în trecut; aceste popoare trebue să fie ajutate să ajungă în domeniile arătate Rusia centrală"

O asemenea ridicare economică şi culturală a popoarelor nu era cu putinţă — aşa cum o dovedeşte pe deplin măreaţa istorie a victoriilor Uniunii Sovietice — decât într'un regim socialist, în care au dispărut exploatatorii beneficiari ai vrăjmăşiei şi desbinării pe care o întreţin în rândurile maselor muncitoare de diferite naţionalităţi.

Dar dacă libertatea şi egalitatea REALA ŞI DEPLINA a naţiunilor nu este de închipuit decât într'o ţară care se află pe calea socialismului, la rândul lui socialismul nu ar fi putut fi construit şi păstrat, în ciuda agresiunilor imperialiste, fără unitatea de stat îndeosebi pe tărâm economic şi militar, fără o politică externă unică.

Cum s'a format în mod concret U. R. S. S.?

Realizarea politicii naţionale eliberatoare a Partidului Comunist (b) s'a făcut în mai multe etape, sub conducerea lui I. V. Stalin.

Prima republică — model pentru celelalte republici naţionale sovietice — a fost Republica Socialistă Federativă Rusă. In sânul acestei republici au luat fiinţă apoi republici şi regimuri naţionale autonome.

Aceste republici din sânul Republicei Federative Ruse au luptat, în războiul civil alături de Republicile Sovietice Ucraineană, Belorusă şi altele.

Legăturile făurite pe frontul militar au fost întărite la sfârşitul războiului civil, pentru lupta pe frontul economic, prin tratatele de alianţă încheiate în anii 1920—1921 între republicile unionale. In anul 1922 mişcarea de apropiere şi unire a republicilor sovietice a căpătat un puternic caracter de masă, devenind una din principalele revendicări ale muncitorilor şi ţăranilor din întreaga Rusie.

Răspunzând dorinţei juste a

N. I.

(Continuare în pag. V col 6-7-8)

Salut Guvernului Greciei Libere

GENERALUL MARKOS

In zilele de Crăciun s'a întâmplat un eveniment mare în Grecia. In teritoriile eliberate de către armata populară democrată a fost instituit Guvernul democrat provizoriu al Greciei libere, în frunte cu eroul legendar, generalul Markos.

Faptul acesta a fost salutat cu adâncă bucurie de forţele democrate şi de popoarele iubitoare de pace din lumea întreagă.

Formarea noului guvern corespunde succeselor obţinute de poporul grec în lupta ce o duce pentru apărarea independenţei şi suveranităţii sale corespunde întăririi armatei sale democrate antifasciste şi lărgirii teritoriului asupra căruia se exercită autoritatea noilor organe populare.

Chiar monitorul burgheziei britanice, ziarul „Times", recunoaşte că armata democratică şi-a consolidat autoritatea asupra Epirului, Tesaliei şi Macedoniei occidentale. In realitate guvernul democrat provizoriu al Greciei libere controlează mai mult de jumătate din teritoriul Greciei şi se bucură de încrederea şi dragostea întregului popor grec.

Constituirea guvernului democrat grec va da un nou avânt luptei de eliberare a poporului grec împotriva dictaturii monarho-fasciste şi a intervenţioniştilor americani şi britanici. Formarea noului guvern aduce în acelaş timp o importantă întărire forţelor democratice din Balcani care se opun cu succes presiunii şi încercării de amestec a imperialiştilor în afacerile interne ale ţărilor noii democraţii.

In rândurile imperialiştilor constituirea guvernului democrat grec a provocat confuzie şi consternare căci ea marchează falimentul politicei intervenţioniste a guvernelor dela Washington şi dela Londra şi arată că faimoasa „doctrină Truman" este respinsă de poporul grec. Vreme de trei ani clica conducătoare din Grecia a înghiţit „ajutoarele" de sute de milioane de dolari şi lire cu singurul rezultat că mişcarea de eliberare s'a întărit iar teritoriul eliberat s'a mărit. In furia lor oarbă guvernul dela Atena şi americanii au dizolvat mişcarea patriotică EAM şi Partidul Comunist Grec, arestând, schingiuind şi ucigând mii de fii devotaţi intereselor poporului lor. Dar acest val de teroare bestială va întări şi mai mult lupta şi puterea de jertfă a patrioţilor greci hotărîţi să curete ţara lor de putregalul imperialist.

In timp ce preşedintele Truman se poate lăuda că după Spania, Portugalia şi China. Grecia monarhistă este al patrulea stat fascist ce trăeşte cu sprijinul direct al americanilor, guvernul democrat provizoriu al Greciei libere îşi propune să strângă toate forţele populare în vederea eliberării ţării, să administreze teritoriul eliberat în conformitate cu principiile democraţiei populare şi să stabilească raporturi prieteneşti cu Uniunea Sovietică cu ţările noii democraţii şi cu toate popoarele iubitoare de pace şi libertate.

In lupta şi activitatea sa guvernul democrat grec se poate bizui pe sprijinul tuturor acelora cărora le este dragă libertatea şi democraţia.

Forţele democrate din ţara noastră, poporul român, în frunte cu clasa muncitoare, care se mândresc că au fost printre primii ce au organizat o mişcare largă de ajutorare a luptei poporului grec, felicită călduros guvernul democrat provizoriu al Greciei libere şi îi urează atât lui cât şi armatei democrate succese şi mai mari în lupta sfântă împotriva intervenţiei cotropitoare a imperialiştilor şi agenţilor lor fascişti.

Mircea Bălănescu

Ca urmare a strălucitelor rezultate obţinute pe şantierul Agnita-Botorca

MUNCA BRIGAZILOR DE VOLUNTARI

va fi îndrumată şi coordonată de Secretariatul General al Comisiunii Ministeriale de Redresare Economică

Importante hotărîri ale Comisiunii Ministeriale de Redresare Economică şi Stabilizare Monetară

Comisia de Redresare Economică şi Stabilizare Monetară a dat următorul comunicat:

In ziua de 23 Decembrie a. c. a avut loc şedinţa Comisiunei Ministeriale pentru Redresare Economică şi Stabilizare Monetară sub preşedinţia tov. Gh. Gheorghiu-Dej, ministrul Industriei şi Comerţului.

Au participat tov. Vasile Luca, ministrul de Finanţe d. Traian Săvulescu, ministrul Agriculturii şi Domeniilor, tov. Tudor Ionescu ministrul Minelor şi Petrolului tov. I. G. Maurer, subsecretar de Stat al Ministerului Industriei şi Comerţului, tov. Miron Constantinescu, secretarul general al Comisiunii Vasile Modorcan, Subsecretar de Stat al Ministerului de Finanţe şi Stroe Mihnea vice guvernator al Băncii Naţionale.

Coordonarea muncii brigăzilor de voluntari

Având în vedere noile lucrări ce pot fi realizate în folosul poporului şi economiile importante pe care le poate aduce Statului munca brigăzilor de voluntari stimulentul pe care-l reprezintă în opera de refacere a ţării şi găsindu-se necesar o cât mai bună coordonare şi conducere a acestora, se decide ca toate lucrările de interes naţional ce se vor înfăptui cu munca voluntară, să se execute în conformitate cu directivele Comisiunii Ministeriale pentru Redresarea Economică şi sub îndrumarea şi supravegherea directă a Secretariatului General al Comisiunii Ministeriale care a îngrijit de buna îndeplinire a lucrărilor de instalare a conductei de gaze naturale Agnita-Botorca.

Măsuri pentru repararea tractoarelor

In vederea posibilităţii de a folosi întregul parc de tractoare aflate la centrele de închiriat maşini agricole pentru campania de primăvară, Comisiunea a acordat creditul necesar reparării acestor tractoare.

Deasemenea s'a alocat un credit pentru întreţinerea animalelor de reproducţie de rasă dela fermele de Stat.

Luându-se în discuţie situaţia creată CAPS-ului prin aplicarea Deciziei Comisiei Ministeriale Nr 109/947, privitoare la livrările lemnelor de foc angajate înainte de reforma monetară şi constatându-se că majoritatea instituţiilor de Stat plătiseră avansuri importante în lei vechi în contul acestor lemne, Comisiunea fixează termenul de 5 August 1947 ca dată până la care dispoziţiunile Deciziei 109/947 să fie aplicate şi CAPS ului.

Cum se recalculează impunerea la global

Pentru uşurarea impozabilităţii pe venitul global, Comisiunea decide ca raportul de recalculare de 1 leu stabilizat pentru 30 lei vechi prevăzut prin J.C.M. No 1404/947, să fie schimbat la 1 leu stabilizat pentru 60 lei vechi.

Totodată se scutesc de plata impozitului proporţional de factură, impozitul pe cifra de afaceri şi impozitul excepţional uleiurile brute de floarea soarelui, expediate spre a fi rafinate, solidificate şi deglicerinate.

Transportul lemnelor de foc dela pădure

Constatându-se că transportul lemnelor dela pădure până la rampele gărilor întrece în multe locuri însuşi preţul lemnelor se hotăreşte ca prefecţii judeţelor împreună cu organele silvice de stat şi primarii comunelor respective, să întocmească un program asupra necesităţilor locale pentru executarea corhănitului trasului şi transportului lemnelor de foc şi de lucru, la depozite, fabrici, gări. Preţul transportului se fixează pe bază de ordonanţă a Prefecturii Judeţului de către o comisie formată din delegatul Oficiului Economic Judeţean şi delegaţii organelor silvice MAD şi CAPS.

Comisia hotăreşte ca în executarea art. 22 al Tratatului de Pace, Societăţile petrolifere să livreze produsele lor fob şi franco frontieră. Deasemenea se stabileşte la 2,5% manco-ul pe care Direcţia Conductelor CFR este autorizată a-l percepe peste tariful de transport.

In corpul ziarului

Leul stabilizat este puternic şi stabilitatea lui asigurată

Declaraţiile tov. Aurel Vijoli, Guvernatorul Băncii Naţionale

La Cluj

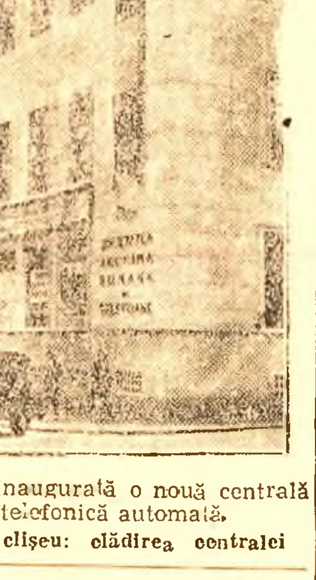

a fost inaugurată o nouă centrală telefonică automată.

In clişeu: clădirea centralei

Cum se va distribui pâinea şi zahărul dela 1 Ianuarie 1948

GRIJA DEOSEBITA PENTRU CEI CE MUNCESC

O IMBUNATAŢIRE SUBSTANŢIALA A APROVIZIONARII CU ZAHAR

Raţii speciale pentru copii

— Marmelada nerepartizată poate fi valorificată liber în comerţ —

Ministerul Industriei şi Comerţului a stabilit un nou regim de distribuire a pâinii şi zahărului.

La pâine:

- **Raţiile rămân neschimbate**
- **Numărul zilelor de distribuire a fost astfel fixat:**

Muncă subterană	7 zile pâine
Muncă grea	5 zile pâine, 2 zile mălai
Muncă obişnuită şi funcţionari, în întreaga ţară	4 zile pâine, 3 zile mălai
Membrii de familie	3 zile pâine, 4 zile mălai
Restul populaţiei	1 zi pâine, 6 zile mălai

La zahăr:

Raţii lunare:	
Muncă subterană	1500 gr.
Muncă grea	750 gr.
Muncă obişnuită şi funcţionari	500 gr.
Copii până la 14 ani	500 gr.
Membrii de familie	300 gr.
Restul populaţiei	250 gr.
Creşe de copii fără cartele	1000 gr.
Creşe de copii cu cartele	500 gr.

Citiţi alte amănunte în pag. 2

„Armata română va trebui să fie apărătoarea păcii şi a libertăţii",

a spus tov. Emil Bodnăraş, noul ministru al Apărării Naţionale, la instalarea sa

Cuvântările rostite de d. prim ministru Petru Groza, tov. Emil Bodnăraş şi gen. Mihail Lascăr

Miercuri 24 Decembrie a. c., la orele 10.30, a avut loc la Şcoala Superioară de Războiu, instalarea tov. Emil Bodnăraş ca ministru al Apărării Naţionale

Au participat la solemnitatea instalării, dr. Petru Groza, preşedintele Consiliului de Miniştri, Gh Gheorghiu-Dej, ministrul Industriei şi Comerţului, Ana Pauker, ministrul Afacerilor Străine, Vasile Luca ministrul Finanţelor, Teohari Georgescu, ministrul Afacerilor Interne, Ştefan Voitec, ministrul Educaţiei Naţionale, Octav Livezeanu, ministrul Informaţiilor, Stanciu Stoian, ministrul Cultelor, precum şi miniştrii subsecretari de Stat Grigore Geamănu, g-ral D. Dămăceanu, Ion Popescu.

Deasemeni au fost prezenţi: g-ral Ionaşcu, şeful Marelui Stat Major; Gheorghe Apostol, preşedintele C. G. M. precum şi secretari generali: A. Bunaciu, Gr Preoteasa, Al. Voitinovici, g-ral Paul Alexiu, g-ral Nedelea Savu, g-ral Ion Stănculescu, preot I. Vască deputat Gh. Stoica, vice-preşedintele C. G. M., Mihail Ghelmegeanu, deputat Gh. Florescu, secretar general al U. T. M., Tina Chivu, G. Ivaşcu, directorul presei, etc.

Au mai fost de faţă d-nii g-ral Grigore Nicolau, g-ral D. Petrescu, inspector general al armatei pentru educaţie g-ral Dan Pascu, prim preşedinte al Tribunalului Militar, g-ral C. Vasiliu Răşcanu, g-ral N. Cambrea, subşef al Marelui Stat Major, g-ral Al. Batcu, comandantul Pieţii Capitalei, g-ral Ilie Creţulescu, g-ral D. Zamfir, g-ral N. Comişel, g-ral Mircea Haupt, g-ral Teclu, g-ral Zotter, g-ral Stere Ştefănescu g-ral Oreste Alexandrescu, g-ral T. Bădescu, g-ral Grigore Ionescu, g-ral Constantin Niculescu, g-ral av. Ştefănescu, g-ral Catana, g-ral Selescu g-ral Dan Ionescu, g-ral Drăgănescu, g-ral Munteanu, g-ral Vasiliu, g-ral Constantinescu, g-ral Constantiniu, g-ral av. Romanescu, numeroşi ofiţeri superiori, delegaţi ai organizaţiilor muncitoreşti, reprezentanţi ai presei române şi străine, etc

Cuvântarea d-lui general de armată Mihail Lascăr

Primul a luat cuvântul d. g-ral de armată Mihail Lascăr, fostul ministru al Apărării Naţionale, care a spus următoarele:

După un an şi mai bine de muncă încordată şi perseverentă în fruntea Departamentului Apărării Naţionale — muncă închinată armatei democrate, poporului şi guvernului dr. Petru Groza — părăsesc conducerea acestui Departament, în fruntea căruia vine d. ministru Emil Bodnăraş, membru al Biroului Politic al P. C. R. şi una din forţele politice şi creatoare de prim ordin ale ţării şi ale poporului nostru

Sunt extrem de mulţumit că urmaşul meu este un om politic şi un om de înfăptuiri, de valoarea d-lui ministru Emil Bodnăraş.

Sunt mulţumit pentru că eu iubesc prea mult Armata căreia i-am închinat aproape 40 de ani din viaţa mea. pentru ca să nu înţeleg că venirea Domniei Sale în fruntea M. A. N., înseamnă trecerea la O NOUA ETAPA de înfăptuiri pentru armată, în toate domeniile, etapă care va însemna de fapt întărirea armatei, ridicarea armatei şi punerea ei pe un drum care o va duce la o unitate şi la o putere morală şi materială CUM POATE NU

Continuare în pag. 3

Scandalul financiar din Statele Unite ia proporţii

A fost publicată o nouă listă de 99 înalţi funcţionari publici implicaţi în speculaţii cu cereale

WASHINGTON, 30 (Rador). — REUTER transmite: Ministrul agriculturii Statelor Unite Clinton Anderson, a dat publicităţii Luni o nouă listă cu numele a 99 funcţionari publici care au ascuns mari cantităţi de cereale pentru a le specula. Printre aceştia se află şi generalul Graham şi guvernatorul Statului Utah.

France Presse precizează că generalul Graham este medicul personal al preşedintelui Truman.

Continuându-se acţiunea de curăţire a aparatului fiscal

Alţi 638 funcţionari afacerişti şi şperţari au fost comprimaţi din Ministerul Finanţelor

Un nou lot de funcţionari ai Ministerului de Finanţe a fost trecut prin ciurul comprimărilor.

Alte neghine s'au ales şi au căzut. De astă dată, mai din plin.

In total noul lot de comprimaţi numără 638 de funcţionari, în marea lor majoritate cunoscuţi de contribuabili ca afacerişti şi şperţari.

Printre aceştia se află:

3 *inspectori generali financiari;*
19 *inspectori financiari;*
23 *administratori financiari;*
92 *controlori fiscali;*
23 *şefi serviciu la administraţiile financiare;*
100 *inspectori, administratori şi şefi vamali;*
98 *inspectori, comisari şi guarzi din Garda Financiară;*
41 *funcţionari superiori de la Curtea de Conturi;*
75 *directori, inspectori şi şefi de depozite M.A.T.*
36 *inspectori, directori şi şefi de serviciu dela C.A.M.*
12 *directori de contabilitate.*

In cele ce urmează dăm numele inspectorilor şi administratorilor financiari comprimaţi.

Inspectori generali financiari

Cicanci Vasile, Galaţi; Pop Aurel, Sibiu; Panait Alexe, Oradea.

Inspectori financiari

Marcu Petre, Tocaciu Valentin, Călăraşu Gheorghe, Mănescu Traian, Drosu Nicolae, Maniţescu Constantin, Anghel Gheorghe, Dumitrescu B. Ion, toţi din Bucureşti; Câmpeanu Aurel, Iaşi; Jiroveanu Ion şi Zătreanu Romulus, Braşov; Lăzărescu Constantin, Bacău; Grecu Nicolae, Straton Neagu, Cora Gheorghe, Cluj; Crişan Florin, Ciocârlie Simion, Timişoara.

Inspectori financiari tehnici

Donilga Nicolae Nicolaescu

Administratori financiari principali

Chear Andrei, Apostol Gheorghe, Popescu Ion, Bucureşti; Măgureanu Andrei, Bihor; Turdeanu Victor, Timişoara; Mutulescu Gheorghe, Dolj; Herescu Nicolae, Hunedoara; Jiva Terenţiu, Severin; Bucurescu Nichita, Bucureşti; Alaci Grigore, Roman; Botta Nicolae, Alba; Galeş Dumitru, Caraş; Sărdărescu Gheorghe, Ilfov; Pintea Alexandru, Sălaj; Benea Anton, Teleorman; Opriş Ion, Turda.

Administratori financiari

Mureşanu Ion, Buzău; Ştefănuţ Mircea, Maramureş; Tiplea Ion, Odorhei; Sişu Apostol, R.-Sărat; Stoica Pavel Adrian, Tr.-Mică; Isaic Ion, Vaslui; Georgescu Constantin, Făgăraş.

Decorarea membrilor Guvernului şi a unor personalităţi române cu „Drapelul Iugoslav"

Luni la orele 13 a avut loc la Ambasada Iugoslavă solemnitatea decorării membrilor guvernului, a personalităţilor politice, a oamenilor de artă şi cultură care au contribuit la strângerea relaţiilor de prietenie dintre poporul român şi popoarele iugoslave. In numele Prezidiumului Adunării Populare a Republicii Federative Populare Iugoslave, ambasadorul R. Golubovici a înmânat celor prezenţi decoraţiile, apoi a rostit următoarea cuvântare:

Tratatul de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală încheiat între România şi Iugoslavia în ziua de 19 Decembrie a. c. reprezintă pentru poporul român şi pentru popoarele iugoslave un act de mare importanţă istorică. Afară de aceasta, acest tratat mai are şi o deosebită importanţă internaţională pentru întărirea păcii în lumea întreagă şi pentru înlăturarea noului pericol de război — aşa cum au şi subliniat Mareşalul Tito preşedintele guvernului român d. dr. Petru Groza şi ministrul Industriei şi Comerţului Gheorghe Gheorghiu-Dej — în discursurile pe care le-au ţinut după semnarea tratatului.

Dece reprezintă acest tratat o importanţă atât de mare? Şi înainte vreme s'au încheiat între ... tratate, dar ele rămâneau hârtii fără valoare. Pentru ca tratatele de prietenie şi asistenţă mutuală încheiate între popoare să reprezinte valoarea pe care trebue s'o aibe pentru ca ele să aibe conţinut, — elementul de bază este ca autoritatea ţării să fie în mâinile poporului. — Popoarele însăşi, păturile largi muncitoreşti nu au dorinţi de cucerire faţă de alte popoare. Dorinţa lor este de a trăi în înţelegere, frăţie şi prietenie cu alte popoare în primul rând cu popoarele vecine, pentruca împreună cu ele să-şi clădească viitorul lor fericit. Prima condiţie elementară pentru realizarea unor asemenea raporturi între popoare este ca fiecare popor să înlăture în interiorul său acele clici ... poporul să-şi ia soarta în mâinile sale proprii. Popoarele iugoslave şi poporul român au şi făcut acest lucru. Deaceea tratatul încheiat între popoarele noastre are o importanţă adânc istorică şi joacă un mare rol în desvoltarea lor.

In lupta pe care a dus-o şi pe care o duce poporul român pentru realizarea acestei condiţiuni munca d-voastră a avut o importanţă uriaşă, împreună cu alţi luptători ai poporului aţi ajutat să se realizeze printr'o conlucrare frăţească pe toate tărâmurile dorinţa de secole a popoarelor noastre de a trăi în frăţie, în prietenie veşnică şi de a lupta în comun pentru viitorul lor.

Pentru o astfel de muncă, Prezidiumul Adunării a Republicii Federative Populare Iugoslave v'a distins cu aceste înalte decoraţii.

Faptul că după marele războ de eliberare poporul român a încheiat primul tratat de prietenie colaborare şi asistenţă mutuală cu popoarele iugoslave este dovada politicei de ...

Alegerea asesorilor populari la întreprinderile „Scrisul Liber" şi „Eminescu"

Alegerile de asesori populari continuă în toată ţara. Din mijlocul lor, oamenii muncii, aleg şi trimit în cadrele justiţiei poporului, pe cei mai devotaţi fii ai clasei muncitoare.

Ieri 29 crt., în „sala de marmoră" a palatului „Scânteia", salariaţii întreprinderilor „Scrisul Liber" şi „Eminescu", au desemnat din mijlocul lor, pe acei cari trebue să îndeplinească, în justiţie, rolul de asesori populari.

Au fost aleşi: tov. Victor Şolmu, Suciu Victor, I. Katz, Mihăescu Ion, Petrescu Aurel şi Bucur Gheorghe.

A murit B. Brănişteanu

După o grea suferinţă care l-a ţintuit la pat timp de mai multe luni de zile unul din cei mai vechi ziarişti români B. Brănişteanu a încetat din viaţă.

Activând în scrisul cotidian încă dinainte de 1900, Brănişteanu era stimat pentru vasta sa cultură, pentru talentul său, pentru onestitatea sa personală şi profesională găsindu-se din ce în ce mai mult în mijlocul unei lumi a presei, în care corupţia şi ideile retrograde îşi făceau loc cu repeziciune. Brănişteanu a rămas consecvent ideilor democratice.

Defunctul are meritul particular de a fi întrevăzut şi sesizat — în ciuda faptului că milita în presa burgheză — semnificaţia adâncă a transformărilor politice, economice şi sociale de după 6 Martie 1945 şi de a fi salutat cu căldură mersul spre socialism al societăţii româneşti.

Dar bătrânul ziarist Brănişteanu nu s'a rezumat la o îmbrăţişare vag teoretică a acestor realităţi, ci a aprobat măsurile practice ale regimului, sprijinind prin scrisul său traducerea în viaţă a ideilor pentru care a militat în presă cu ani în urmă.

In aceasta constă marele merit al regretatului ziarist Brănişteanu şi tot aici se găseşte isvorul sentimentului de respect pe care l-a inspirat ziariştilor tineri din presa muncitorească militantă.

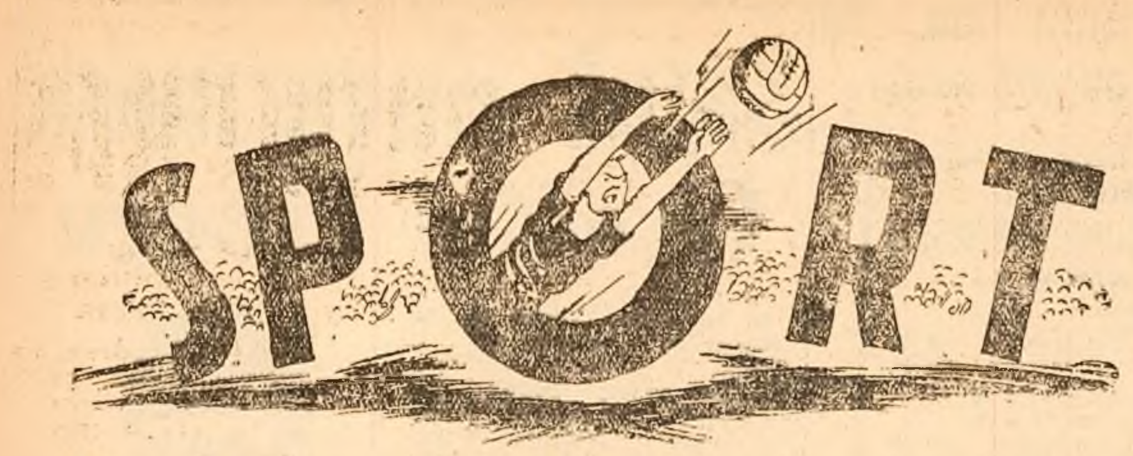

O singură manifestație sportivă de Crăciun, în Capitală

M. Voinea un învingător norocos în fața lui Titu Sărbătoare

A doua zi de Crăciun, la Palladium, F R. Box a oferit amatorilor de spectacole pugilistice, un bun program. Am rămas însă cu două regrete, dela această gală. Organizatorii federali nu menajează deloc pe unii boxeuri, programându-i prea des; mai ales pentru cei tineri, asta însemnează scurtarea carierei, performanțe tot mai slabe și rapidă scoatere din circulație (cum spun ei înșiși... „sonare"). In al doilea rând, accidentul lui Sărbătoare ne-a privat de un match frumos în care trebuia să cunoaștem la capătul celor 10 reprize pe cel mai bun, nu pe un învingător întâmplător.

Un om plânge în ring...

Primul match amator al reuniunii a durat foarte puțin. Dela început, Ștefan Constantin (Sind. Pielari) pune în dificultate pe Gh Cojocaru (C F. R.) și-l sdruncină cu lovituri puternice, de cari „tehnicianul" nu se poate feri. Prins în colț, Cojocaru primește o directă puternică la stomac: cade, caută cu privirile sfatul maestrului — ocupat într'o discuție — și este numărat până la 10. Ștefan câștigă prin k.o. în prima repriză, în fața unui adversar care părăsește ringul plângând...

In celălalt match amator — improvizat — s'au înfruntat curajos C. Vasilache (Victoria) și C. Gherasim (Godeanu). Deși mai reținut, Gherasim reușește, în prima repriză, să plaseze un crochet lateral, care-l trimite la podea pe Vasilache. Acesta din urmă e activ ofensiv, dar lovește deslânat. U. T. M.-istul a avut lovituri mai clare. Victoria la puncte se atribuie lui Vasilache, dar decizia este alături de realitate.

Se cere mai multă bărbăție... și matchurile nu vor mai fi nule!

...pentrucă V. Negreanu (58 kgr.) a stat prea mult în expectativă, în fața lui C. Cutaru (58 kgr.), care, mai viol, a avut inițiativa acțiunilor. Ș. Negreanu poate mai mult, ne a dovedit-o la sfârșitul celor 8 reprize, când, printr'un final deslănțuit, și-a debordat adversarul. Cutaru s'a agitat mult dar fără folos distribuind lovituri care nu găseau ținta. S'a relevat însă deosebit în reprizele 5 și 6, când a atacat cu toate posibilitățile sale. Considerăm, așa dar, just, verdictul de egalitate care s'a dat.

Și mai indolent a boxat Gh. Lungu (63 kgr.) cu Toma Ilie (63.500 kgr.) Fără vlagă, parcă în joacă, elevul maestrului Nour nu luptă cu dârzenia pe care i-ar pretinde-o talentul pe care-l are. Totuși Lungu a pistonat mereu cu stânga fața adversarului, dar s'a complăcut într'o poziție defensivă, utilizând doar contrele. Toma a boxat cursiv, dar fără vigoare, lipsit de eficacitate. Decizia de match nul i-a pus de acord, la capătul celor 8 reprize.

Un desnodământ neașteptat...

...a avut matchul angajat pe 10 reprize, dintre Titu Sărbătoare (67 kgr.) și M Voinea (66 kgr. 500). Timp de 4 reprize adversarii se urmăresc, cu lovituri sporadice. Sărbătoare, mult mai tehnic lasă impresia că va câștiga, căci eschivează ori blochează totul cu succes. Voinea în încurcătură, acuză o lovitură joasă și provoacă un avertisment „pentru box neregulat" lui Sărbătoare. Repriza 5-a e splendidă. Deși păreau obosiți, ambii au reveniri surprinzătoare și plasează lovituri curate, de toată frumusețea. Lupta s'a echilibrat și învingătorul nu mai poate fi anticipat.

In colț, Sărbătoare se plânge managerului și doctorului de dureri la mâna stângă. Totuși reia curajos lupta în repriza 6-a; se deslănțuie, lovește puternic, dar durerile îl răpun. Se oprește din acțiune, pleacă în colțul său și se pune în genunchi; e numărat până la 10, când Nour aruncă serveta în semn de abandon. Arbitrul declară pe Voinea învingător prin k.o.. Doctorul constată la mâna lui Sărbătoare o entorsă. Un match terminat prea devreme, cu un rezultat neconcludent. E necesară o revanșă. Voinea, tânărul profesionist, a dovedit că are dreptul la ea.

(v b.)

CE A MAI FOST...

TIMISOARA. — Echipa C. F. R. T. s'a întors din Albania, unde a susținut — și a pierdut — două matchuri cu selecționatele orașului Tirana. Cel de al doilea joc l-a pierdut cu 5:2 (2:2), după ce a condus de două ori cu 1:0 și 2:1.

TG. MUREȘ. — Intr'un match amical de basketball, echipa locală a învins pe C. F. R. București cu 51:33. Ferenczi, Müller și Marossi au fost cei mai buni, dela localnici; G. Niculescu (a marcat 22 din cele 33 puncte), Condeescu și Dan Constantinescu dela bucureșteni.

Echipa națională de ski pleacă azi

Din gara Brașov pleacă astăzi spre Elveția echipa națională de ski, care va concura la Jocurile Olimpice de iarnă.

Fac deplasarea, sub conducerea tov. Gil Lichiardopol secretar general adjunct O.S.P., următorii: D. Sulică, Ion Coliban, Sile Ionescu, R. Scârneciu, Imre Bela, C. Petcu Dr Frățilă, St. Văcaru, G. Suchianu, M. Bare.

Ei se vor opri la Davos unde, sub conducerea unui antrenor străin vor face antrenamente până la 20 Ianuarie.

Programul de radio

Joi 1 Ianuarie 1948

RADIO ROMANIA ȘI RADIO BUCUREȘTI
7,30 — Deschiderea emisiunii. Muzică românească.
7,55 — Publicitate
8,00 — Muzică variată.
9 15 — Concert de muzică rusă.
10,15 — Transmisiunea slujbei religioase dela Sfânta Patriarhie.
11,45 — Muzică românească.
RADIO ROMANIA-LIBERA
12.00 — Deschiderea emisiunii. Muzică românească.
12,05 — Buletin informativ.
12,10 — Muzică ușoară.
12 15 — Spicuiri din presă.
12,20 — Muzică.
12.30 — Viața politică la zi
12 35 — Muzică românească.
12 45 — Emisiune pentru tineret.
12 55 — Muzică.
13,00 — Inchiderea emisiunii.
RADIO ROMANIA ȘI RADIO BUCUREȘTI
13,00 — Cotele apelor Dunării— Publicitate. Orchestra populară de concert „Barbu Lăutaru", dirij. de Victor Predescu — voce: Ana Pop.
13,55 — Publicitate
14 00 — Radio Jurnal.
14 15 — Publicitate.
14 27 — Ora veselă — Ansamblul Atlantic — „Coadă la Stroe"
14,47 — Muzică ușoară.
15 00 — Publicitate.
15,05 — Buletin meteorologic
15.08 — Rezumatul programului de a doua zi.
15 13 — Orchestra Ionel Dinicu
16 00 — Muzică variată ușoară
16 30 — Taraful Tică Lătărețu — voce: Maria Lătărețu.
17.00 — Muzică de dans — Orchestra Jean Ionescu — voce: Lenuța Arthea
18,00 — Varietăți sovietice
18,30 — Ora pentru cei mici.
RADIO ROMANIA RADIO BUCUREȘTI ȘI RADIO ROMANIA LIBERA
19,00 — Muzică populară maghiară și românească
RADIO ROMANIA ȘI RADIO BUCUREȘTI
19 30 — Radio Jurnal
19 45 — Alexandru Grozuță — cânte.
20 00 — Scriitorii noștri — Fragment din romanul — „Lumina primăverii" de Ion Călugăru.
20,15 — Prezentare muzicală de Horia Furtună
21,10 — Invitație la dans.
22 00 — Radio Jurnal.
22,15 — Buletinul de știri în limba rusă
22 20 — Buletin sportiv.
22 30 — Publicitate.
22 34 — Muzică de dans
23,00 — Lăutarii noștri.
23 35 — Concert de noapte.
23,50 — Muzică românească
24,00 — Inchiderea emisiunii.
Dela orele 19,30—21 30 — Radio România Liberă emite pentru străinătate

Vineri 2 Ianuarie 1948

RADIO ROMANIA ȘI RADIO BUCUREȘTI
7,00 — Deschiderea emisiunii— Radio Jurnal.
7,15 — Buletinul de știri în limba rusă
7,20 — Publicitate.
7,23 — Muzica dimineții.
RADIO ROMANIA
7,30 — Emisiune în limba maghiară
RADIO BUCUREȘTI
7,30 — Continuarea muzicii de dimineață
RADIO ROMANIA ȘI RADIO BUCUREȘTI
8,00 — Recital Chopin.
8 30 — Muzică variată ușoară.
9,00 — Inchiderea emisiunii.
Dela orele 9,00—9 09 pe Radio România și Radio București, Jurnal în limba bulgară.
RADIO ROMANIA LIBERA
12,00 — Deschiderea emisiunii— Muzică românească.
12,05 — Buletin informativ
12 10 — Muzică ușoară.
12,15— Spicuiri din presă.
12,20 — Muzică.
12,30 — Viața politică la zi.
12,35 — Muzică românească
12 45 — Sindicaliști la microfon.
12.55 — Muzică.
13,00 — Inchiderea emisiunii.
RADIO ROMANIA ȘI RADIO BUCUREȘTI
13,00 — Deschiderea emisiunii— Cotele apelor Dunării. Publicitate Muzică variată ușoară
13,30 — Orchestra Ștefan Rădulescu.
13,55 — Publicitate.
14 00 — Radio Jurnal
14,17 — Muzică.
14,22 — Publicitate.
14 2 — Continuarea programului Orchestrei Ștefan Rădulescu
14 52 — Publicitate.
14,57 — Buletin meteorologic.
15 00 — Bursa
15,02 — Rezumatul programului de a doua zi.
15,07 — Inchiderea emisiunii.
RADIO ROMANIA ȘI RADIO BUCUREȘTI
18 00 — Deschiderea emisiunii — Ansamblul Mia Braia
18,30 — Muzică ușoară.
18,45 — Carnet cultural — Cronica cinematografică de Eugen Schileru.
RADIO ROMANIA
19,00 — Emisiune în limba maghiară
RADIO BUCUREȘTI ȘI RADIO ROMANIA LIBERA
19,00 — Nadia Chebap — pian.
RADIO ROMANIA ȘI RADIO BUCUREȘTI
19,30 — Radio Jurnal.
19 45 — Seara de Operă — „Don Pasquale" — operă în trei acte de Donizetti.
In pauză (20 29—20.39): Versuri de tineri poeți.
21,49 — Muzică variată ușoară.
22 00 — Radio Jurnal.
22,15 — Buletinul de știri în limba rusă
22,32 — Instrumentiști Sovietici
23,00 — Muzică de balet.
23,30 — Radio Jurnal.
23.35 — Cabaret muzical.
23,50 — Muzică românească
24 00 — Inchiderea emisiunii.
Dela orele 18,30—19,30, Radio Dacia-Română pe lungime de undă de 32,4 metri și postul pe undă scurtă de 25 m emit pentru străinătate

Miercuri 31 Dec. 1947

RADIO ROMANIA ȘI RADIO BUCUREȘTI
7,00 — Deschiderea emisiunii— Radio Jurnal.
7 15 — Buletinul de știri în limba rusă.
7,20 — Publicitate.
7,23 — Muzica dimineții
RADIO ROMANIA
7,30 — Emisiune în limba maghiară
RADIO BUCUREȘTI
7 30 — Continuarea muzicii de dimineață.
RADIO ROMANIA ȘI RADIO BUCUREȘTI
8,00 — Cântă Beniamino Gigli
8 20 — Potpuriu din operete.
9 00 — Inchiderea emisiunii
Dela orele 9.00—9.09 pe Radio România și Radio București Jurnal în limba bulgară.
RADIO ROMANIA LIBERA
12,00 — Deschiderea emisiunii— Muzică românească.
12,05 — Buletin informativ
12 10 — Muzică ușoară.
12,15 — Spicuiri din presă.
12,20 — Muzică
12 30 — Viața politică la zi.
12,35 — Muzică românească.
12,45 — Sindicaliști la microfon
12,55 — Muzică.
13.00 — Inchiderea emisiunii.
RADIO ROMANIA ȘI RADIO BUCUREȘTI
13.00 — Deschiderea emisiunii — Cotele apelor Dunării. Publicitate Muzică distractivă.
13 30 — Orchestra Ionel Vlădescu.
13.55 — Publicitate.
14,00 — Radio Jurnal
14 17 — Revista presei.
14.22 — Publicitate
14 27 — Continuarea programului Orchestrei Ionel Vlădescu.
14 52 — Publicitate
14.57 — Buletin meteorologic.
15.00 — Rezumatul programului de a doua zi.
15.05 — Inchiderea emisiunii.
RADIO ROMANIA ȘI RADIO BUCUREȘTI
18,00 — Deschiderea emisiunii — Muzică variată ușoară
18,15 — Orchestra Aldo Sollini — refrenele vocale: Frederico Cruceli și Aldo Sollini.
18,45 — Carnet cultural — Cronica muzicii de Victor Pandelescu.
RADIO ROMANIA
19.00 — Emisiune în limba maghiară.
RADIO BUCUREȘTI ȘI RADIO ROMANIA LIBERA
19 00 — Muzică veselă din opere
RADIO ROMANIA ȘI RADIO BUCUREȘTI
19 30 — Radio Jurnal.
19,45 — Muzică.
19,50 — Emisiune pentru tineret.
20 20 — Poșta Radio
20.30 — Pentru fiecare câte ceva.
21,00 — Ora Națiunilor Vecine-Polonia.
21,25 — Valsuri frumoase.
21,35 — Maestrul Niculescu Basu — dela Opera de Stat
22 00 — Radio Jurnal.
22,15 — Buletinul de știri în limba rusă.
22.20 — Buletin sportiv.
22,28 — Publicitate
22 32 — Două rapsodii românești de George Enescu.
22,55 — Muzică variată ușoară și românească.
23,50 — Muzică românească.
24,00 — Muzică variată ușoară și de dans pe discuri oferite de Casa Discoteca
2.00 — Inchiderea emisiunii.
Dela orele 18 30 —19,30, Radio Dacia Română pe lungime de undă de 32,4 m și Postul pe Undă Scurtă de 25 m emit pentru străinătate
Dela orele 19 30—21.30, Radio România Liberă, emite pentru străinătate.

Când încep cursurile școlilor primare

Toate școlile primare din țară își reiau cursurile în ziua de 3 Ianuarie 1948.

Decorarea membrilor guvernului și a unor personalități române cu „Drapelul Iugoslav"

(Urmare din pag. 1)

pace pe care o duc popoarele iugoslave și a guvernului lor în frunte cu mareșalul Tito.

Acest fapt descoperă toată perfidia de minciuni și clevetiri a ațâțătorilor de război față de noua Iugoslavie care vor să mascheze munca lor de pregătire și ațâțare la un nou război prin atacuri asupra popoarelor iubitoare de pace.

In numele Prezidiumului Adunării Populare a Republicii Federative Populare Iugoslave și în numele meu personal vă felicit pentru decorațiile primite și doresc să continuați munca cu și mai mare succes, pentru binele poporului român pentru adâncirea și întărirea din ce în ce mai mare a relațiilor frățești și prietenești între popoarele noastre, pentru viitorul lor fericit.

★

Următorii membri ai guvernului au fost decorați cu „Drapelul Iugoslav" cl. I: dr. Petru Groza, Gh. Gheorghiu Dej, Ana Pauker, Vasile Luca, Teohari Georgescu, Traian Săvulescu, Lotar Rădăceanu, Ștefan Voitec, Emil Bodnăraș, dr. Florica Bagdasar, Ion Pas, Gh. Vasilichi.

Deasemeni au fost decorați cu „Drapelul Iugoslav" clasa II-a, Mihail Sadoveanu președintele Adunării Deputaților, Gh. Apostol, g-ral Mihail Lascăr, prof N. G. Lupu, I. Chișinevschi prof. dr. C. I. Parhon, Anton Alexandrescu, Miloș Teodorov.

Au fost decorați cu „Drapelul Iugoslav" clasa III-a: prof. C. Daicovici, C. Agiu, g-ral D. Petrescu, Mihail Dragomirescu, Chivu Stoica, Mihail Florescu, N. Moraru G Adorian, Al. Buican, Matei Socor, Bor Popovici, președintele Uniunii Culturale Slave din România, Camil Petrescu, Alexandra Sidorovici, Sorin Toma, M. R Paraschivescu, prof. St. Nicolau, Cristina Luca.

Au fost decorați cu „Drapelul Iugoslav" clasa IV-a: Geo Bogza, Horia Liman, Minea Stan, Lucian Grigorescu, Ligia Macovei, Eugen Ispir, Iota Sanungiu, secretarul Uniunii Culturale Slave din România, Milan Nicolici, protopop. Arta Florescu, Eugen Popescu, N. Brancomir, prof. Costa Nicolici, Boja Stanoevici, Ana Toma, M. Cruceanu, Iacob Peker, Ed. Mezincescu, Maria Sârbu, col. Valter Roman, prof. Emil Teodorescu, prof. D. Pompei.

In numele celor decorați a răspuns d Mihail Sadoveanu, mulțumind guvernului iugoslav pentru distincțiile primite.

Până la 7 Ianuarie 1948
Se mai pot plăti impozitele comunale

Echipe speciale ale Percepției Comunale vor începe pe teren. In ziua de 7 Ianuarie 1948, controlul locuitorilor Capitalei care n'au plătit impozitele și taxele comunale pe exercițiul 1947—1948 și n'au depus în termen declarațiunile de impunere respective, pentru a li se aplica sancțiunile legale.

Până la 7 Ianuarie se mai pot plăti, fără amendă și dobândă de întârziere, impozitele și taxele comunale la Percepția Municipală, strada Bibescu Vodă Nr. 15.

Cum se va distribui pâinea și zahărul dela 1 Ianuarie 1948

— Grijă deosebită pentru cei ce muncesc. — O îmbunătățire substanțială a aprovizionării cu zahăr —

Rații speciale pentru copii

Marmelada nerepartizată poate fi valorificată liber în comerț

In cursul campaniei agricole din toamna aceasta plugărimea noastră muncitoare a făcut un efort excepțional, isbutind să însămânțeze cu grâu suprafețe mai întinse ca oricând.

Infăptuirea cu succes a planului de însămânțări a cerut însă și folosirea unor cantități enorme de sământă. Pentru a se pune la dispoziția plugarilor sământa trebuincioasă, a fost nevoie să se atace rezervele de grâu pentru hrană. S'a creiat astfel o situație nouă în ce privește asigurarea rațiilor de pâine cuvenite populației până la viitoarea recoltă. Această situație nouă a impus revizuirea regimului de distribuire a pâinii.

Ministerul Industriei și Comerțului, de acord cu Confederația Generală a Muncii, a hotărît modificarea regimului pâinii, ținând seama de necesitatea nu numai de a se menține, dar, în măsura posibilităților, chiar de a se îmbunătăți aprovizionarea cu pâine a celor ce efectuează munci grele.

Astfel, dela 1 Ianuarie a. c., s'au adus schimbări în numărul zilelor de distribuire a pâinii și mălaiului, ținându-se seama de categoriile de salariați. Astfel, muncitorii, cari prestează munci subterane primesc — ca și în trecut — câte 700 gr. pâine pe zi, în toate zilele săptămânii.

Muncitorii care prestează munci grele vor primi în toată țara câte 500 gr. pâine, 5 zile pe săptămână (în loc de 4 zile, cât era până acum în Capitală și 3 în provincie).

Muncitorii obișnuiți și funcționarii vor primi, în întreaga țară, câte 350 gr. pâine pe zi, 4 zile pe săptămână, de unde până acum în provincie această categorie primea pâine numai 3 zile pe săptămână.

Membrii de familie ai salariaților vor primi pâine de 3 ori pe săptămână (câte 250 gr. pe zi), iar restul populației va primi pâine odată pe săptămână.

In zilele când nu se dă pâine se va da mălai.

In felul acesta Ministerul Industriei și Comerțului, asigură muncitorilor o alimentație care să le permită să facă față eforturilor grele ce li se cer.

Din aceeași grijă de a asigura celor ce muncesc o hrană substanțială și ținând seama de producția bună de zahăr pe care o avem anul acesta, Ministerul Industriei și Comerțului a hotărît ca începând dela 1 Ianuarie 1948 să se mărească rațiile de zahăr în felul următor: muncitorii care prestează munci subterane, 1.500 gr. în loc de 750 gr., cât era până acum; pentru munci grele 750 gr. în loc de 500 gr.; pentru munci obișnuite și funcționari, precum și pentru copii până la 14 ani 500 gr. în loc de 375 gr.; pentru membrii de familie 300 gr. în loc de 250; pentru restul populației 250 gr.

In grija de a asigura copiilor o rație mai mare de zahăr, Ministerul Industriei și Comerțului a aprobat deasemenea să se dea copiilor din orașe, fără cartelă, câte 1000 gr., iar celor cu cartelă 500 gr.

Odată cu aceasta, printr'o altă decizie, Ministerul Industriei și Comerțului a dispus ca toate cantitățile de marmeladă nerepartizate până acum să poată fi valorificate liber pe piață, de către fabrici. Marmelada repartizată trebue ridicată de beneficiari în termen de 15 zile.

Medicamente și articole farmaceutice în valoare de peste un milion lei, descoperite de organele de control economic

Toată lumea s'a odihnit de Crăciun. Numai organele controlului economic nu. Au fost mereu pe teren, neliniștind pe cei cu...pete pe conștiință.

In ziua de 28 Dec. crt. controlorii Pallade Mihail și Weisenfeld Iancu, din Direcția Generală a Controlului Economic, au bătut la poarta droghistului Petre Modreanu din București calea Griviței No. 244. Cu toate protestele lui Modreanu că „nu este lăsat în pace nici de sărbătorile Crăciunului" controlorii au avut surpriza să constate un adevărat laborator, în locuința particulară a comerciantului.

Un control amănunțit, început la 10 dimineața și terminat seara târziu a scos la iveală o cantitate apreciabilă de medicamente și articole farmaceutice dosite, a căror valoare trece de un milion lei...

Au fost cercetate, pe rând, dormitorul, cămara, mobilierul, și peste tot, surprize și... surprize.

In cutia unei pendule uriașe, sute de tuburi de sulfamide. In șifoniere — cu fund dublu — peste o mie cutii vopsele, diferite, vitamine, cutii pudre fine, ulei de ricin și medicamente cari în prezent nu sunt găsite pe piață. In lada studio-ului, borcane cu mercur acizi, glicerină, esențe de parfum. In cămară dintr'un sac — zice-se cu ceapă — au ieșit la lumină sute de tuburi de untură de peste, vitamine și coloranți.

Toate aceste cantități au fost confiscate, iar comerciantului sabotor i s'au dresat acte de trimitere în judecată.

Mari cantități de aur și bijuterii nedeclarate descoperite la bijuterii de lux din Capitală

In săptămâna din ajunul Crăciunului organele Controlului Economic au efectuat o serie de descinderi la mai multe magazine de bijuterii din centrul Capitalei, în urma cărora s'au dresat acte de trimitere în judecată unui număr de 11 magazine infractoare, efectuându-se și 7 rețineri.

S'au găsit o serie de obiecte din metale prețioase fără justificarea provenienței.

Astfel la magazinul „Iancu Rosenfeld" din Bd. Brătianu 22, al cărui proprietar a fost reținut, s'au găsit, fără justificarea provenienței: 53 verighete aur, 17 inele aur cu pietre, 8 ceasuri de aur. La magazinul de bijuterii din Str. Academiei 19 s'au găsit nedeclarate: 3 ceasuri, 3 brățări, 9 inele, 5 cruciulițe și 6 verighete toate de aur, o cruciuliță de platină cu briliante și un lanț de aur cu medalion.

Proprietarii au fost reținuți.

Proprietarul magazinului „Westminster" din Bd. Brătianu 34, a fost reținut în urma descoperirii unor mari cantități de aur și argint, nedeclarate și fără acte justificative, ascunse într'o ladă printre hârtii și gunoaie și într'o mască de gaze.

Au mai fost trimise în judecată magazinele: „România Bijutieră" din Cal. Victoriei 94; „Lupescu Zissu" din str. Sf. Ionică 5; „Djabourov" din Cal. Victoriei 44; „Einhorn Otto" din Bd. Brătianu 20; „Engler Carol" din Bd. Elisabeta 30; „Belmont Palace" din Cal. Victoriei 40; „Strobert" din Cal. Victoriei 56 și „Hollingher Paul" din Str. Vasile Conta 17.

Toate bijuteriile găsite nedeclarate sau fără acte justificative au fost indisponibilizate și predate în custodie.

După magazinele de Stat, în Capitală

S'a înființat primul restaurant de stat

— Festivitatea dela Athénée Palace —

In ziua doua de Crăciun, într'un cadru festiv, a avut loc inaugurarea primului restaurant de Stat, „Athenée Palace" din Calea Victoriei, complet renovat și înzestrat cu cele mai moderne instalațiuni.

Festivitatea a fost deschisă de tov. Constantin Doncea, prim ajutor de primar general al Capitalei, inițiatorul acestei realizări, care, adresându-se asistenței, a spus între altele:

„Azi se deschide primul restaurant de Stat, unul din cele mai mari și mai frumoase din țară.

Societatea comercială a Municipiului București prin strădania căreia se deschide azi acest prim restaurant de Stat, pășește temeinic pe drumul pe care și l-a trasat. Am început munca sub conducerea tov. arh. Pompei, directorul general al Primăriei și, într'un timp record de numai cinci zile datorită sprijinului prețios al tuturor muncitorilor ce au trudit aici și cărora le mulțumesc din tot sufletul, dăm azi în funcție acest restaurant de Stat.

Aceste toate au fost posibile pentrucă restaurantul nu mai este proprietatea unui ins oarecare, ci a colectivității.

Restaurantul va fi condus de Soc. Comercială de aprovizionare a Municipiului București printr'un om ieșit din popor tov. Vasile Călugăru, directorul general al sectorului restaurantelor de Stat și va conduce restaurantele Athenée Palace, Cina Mon Jardin, Pescăruș, Snagov, și altele ce vor mai lua ființă. Restaurantul Athenée Palace va fi condus de tov. Popescu, chelner de profesie și foarte iubit de tot personalul".

Tov. Constantin Doncea a subliniat apoi îndemnul și sprijinul Ministerului Industriei și Comerțului, care sub conducerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, a dat și continuă să dea un impuls deosebit tuturor inițiativelor constructive. D-sa a adus mulțumiri speciale tovarășului Gh. Gheorghiu Dej.

Apoi întreaga asistență a vizitat restaurantul.

In timpul vacanței elevii pot merge la teatre și cinematografe

Ministerul Educației Naționale a hotărît ca în timpul vacanței, elevele și elevii să poată merge la teatre și cinematografe.

Se recomandă ca elevele și elevii mici să fie însoțiți de părinți.

Deasemenea părinții vor supraveghea îndeaproape ocupațiunile și ținuta școlarilor.

REINTEGRAREA COLONELULUI COLIU DUMITRU

A fost reintegrat în cadrele active ale armatei, pe data de 27 Decembrie 1947, colonelul de rezervă Coliu Dumitru, fiind numit pe aceeași dată în funcția de secretar general administrativ al Ministerului Apărării Naționale.

★

A fost înălțat la gradul de general de Corp de Armată, pe data de 1 Noembrie 1947, d. general de Divizie Nedelea F. Savu. Totodată, d. general de Corp de Armată Nedelea F. Savu, este trecut din oficiu în poziția de rezervă, pe data de 1 Ianuarie 1948.

Constituirea sindicatului Unic Agricol în județul Gorj

Zilele trecute, la sediul Consiliului Județean Sindical din orașul nostru, în prezența tov. Văcaru Constantin, delegatul Uniunii Sindicatelor Agricole, a avut loc ședința pentru constituirea Sindicatului Unic Agricol din jud. Gorj.

Ședința a fost deschisă de tov. C. Văcaru care, într'o expunere amplă, a arătat importanța ce o reprezintă sindicatele agricole în actuala situație.

După darea rapoartelor, se alege comitetul sindical al Sindicatului Unic Agricol Gorj.

D. TATAROIU
Corespondent

A apărut

în limba română
Nr. 3 din
Pentru pace trainică
Pentru democrație populară
Organ al Biroului Informativ al Partidelor Comuniste, Belgrad
Acest număr cuprinde:
GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ:
Partidul Comunist Român în luptă pentru democratizarea țării
Rapoartele lui V. CERVENCOV și I. REVAI, prezentate la Consfătuirea Informativă a reprezentanților unor Partide Comuniste
E. FAJON:
Leon Blum, trădător al poporului francez
Forțele taberei democratice cresc și se întăresc!
M. MARININ: Declarațiile fățișe ale unui ațâțător fățiș la război
Lupta poporului francez pentru libertatea și independența sa
M. CORSI: Poporul italian rezistă cu succes reacțiunii
De vânzare la „LIBRARIA NOASTRA", Cal. Victoriei Nr. 45 și la toate chioșcurile. LEI 10

Cel mai prețios cadou de
Anul Nou
un loz al
Loteriei de Stat
Tragerea la 10 și 11 Ianuarie 1948

COMUNICAT

Banca Națională a României *cumpără până la noui dispozițiuni monetele de argint românești și străine, la prețul de 2.306. — lei pentru kilogramul de argint fin.*

Cei ce doresc să valorifice monetele de argint ce posedă se pot prezenta în Capitală la ghișeele Băncii Naționale din imobilul fost Chrisoveloni, Str. Lipscani Nr. 16, iar în provincie la Sediile Băncii

VINURI NATURALE DE TARNAVE
produse proprii, vinde engros la sticle, butoaie și en detail la damigene, depozitul central
R. E. A. Z. I. M.
București str. Popa Tatu 62
Telefon 3.15.30 1122

„Fabrica de Articole de Oțel" S.A.
CORVINUS—CLUJ
Fabrică de Mașini și Turnătorie de Fontă
Piese de mașini - Materiale pentru instalațiuni de apă și canalizare — Piese din fontă până la 5000 kgr. buc. — Articole pentru cale ferată — Piese din fontă maleabilă — Mașini Textile — Mașini pentru Industria Agricolă — Ventilatoare — Exhaustoare — Pompe — Piese Hidraulice — Transmisiuni — Unelte — Menghine — Forje de câmp — Tucerie comercială — Piese comerciale și industriale din fier forjat etc.
Termene de livrare foarte scurte.
Reprezentanța Generală: „CARBOMETAL" s. a. r., București, Thomas G. Masaryk No. 32 — Telefon: 2-30-17.
C.

In conferința de presă din 21 Dec. 1947 tov. Aurel Vijoli, guvernatorul Băncii Naționale a declarat:

Leul stabilizat este puternic și stabilitatea lui asigurată

Acoperirea aur a monetei naționale depășește prevederile legii de stabilizare. — Avem devize suficiente pentru plata importurilor de mărfuri. — Dirijarea creditelor acordate de Banca Națională către producție

Ministerul de Finanțe nu mai face acum apel la rezervele Băncii Naționale pentru acoperirea cheltuelilor bugetare

Se fac depuneri însemnate de bani la bancă

In conferința avută cu reprezentanții ziarelor, tov. Aurel Vijoli, guvernatorul Băncii Naționale, a declarat următoarele:

Domnilor,

Vă este cunoscut că dela data stabilizării monetare, Banca Națională a fost nevoită să suspende publicarea situațiilor săptămânale pentru a putea proceda la recalcularea patrimoniului în moneta nouă și la întocmirea bilanțului său în conformitate cu art. 38 al legii pentru reforma monetară.

Odată terminate aceste operațiuni complexe și care au necesitat multă muncă, Banca reia publicarea bilanțurilor sale săptămânale în mod regulat.

Găsim necesar, cu această ocaziune, de a releva caracteristicile prezentate de noul bilanț al Băncii.

Să examinăm deci pe scurt, prima situație sumară a Băncii încheiată după stabilizarea monetară, pe data de 20 Decembrie a.c., care a fost trimisă pentru publicare în Monitorul Oficial.

Acoperirea aur a leului stabilizat

ACTIVUL: ***Stocul de aur figurează în bilanț cu suma de lei 32.152.915.12[illegible] — corespunzătoare unei cantități de aur fin de kgr. 190.985.***

Conform legii monetare, aurul este evaluat la noul preț oficial de lei 168.359,17 pentru 1 kgr. aur fin, corespunzând definiției leului stabilizat, care conține, după cum știți 6,60 mgr. aur fin cu titlul 9/10.

Din stocul de acoperire am scos cantitățile de aur care indiscutabil că vor rămâne până la urmă în patrimoniul Băncii.

Am socotit că în ceeace privește calcularea stocului de acoperire a monetei o prudență chiar excesivă este în folosul unei monete sănătoase.

Avem devizele necesare plății importurilor din străinătate

Devizele rezervate pentru plata importului și alte plăți figurează în bilanț cu suma de lei 1.143.550.[illegible]

Majoritatea acestor devize este formată din dolari și franci elvețieni liberi. Aceste disponibilități în monetă străină, la care se adaugă devizele în contur de clearing, în valoare de lei 1.334.622.359 — asigură acoperirea plăților în străinătate rezultând din operațiunile curente de comerț exterior și a celor cu caracter financiar.

Menționăm că în clearing cele mai importante disponibilități le posedăm în conturile cu Elveția, Cehoslovacia și Polonia.

Am eliminat din conturile de devize toate creanțele dubioase față de străinătate, precum și devizele care s'au devalorizat în urma inflației din țările respective.

Moneta divizionară disponibilă

Moneta divizionară adică moneta emisă de Stat (0,50—20 lei) figurează cu lei 1.004.559.957.

Conform legii monetare Statul are dreptul de a emite monetă divizionară limitată la 10% din circulația biletelor de bancă.

Suma de mai sus urmează a se pune în circulație în raport cu nevoile pieții și ținând seama de plafonul de mai sus.

Dirijarea creditelor Băncii Naționale către producție

Cel mai important post din activul băncii este *portofoliul de scont*, care figurează cu *lei 29.978.082.530*.

Din cifra portofoliului scontat înainte de 15 August 1947 s'a menținut numai portofoliul strict statutar, în sumă de aproximativ 600 milioane lei stabilizați, diferența până la suma de lei 29.978.082.530 — reprezintă credite acordate după data reformei monetare.

Din portofoliul vechi, adică dinainte de 15 August, am eliminat toate datoriile indirecte ale Statului, adică cele acordate prin C.A.F.A.

Dela 15 August 1947 Banca nu a mai acordat noui credite C.A.F.A.-ei, de altfel această instituție, printr'o măsură recentă a fost desființată.

Intreg portofoliul de scont existent astăzi are lichiditatea prevăzută de Statute și reprezintă în majoritatea lui credite pentru producțiune și într'o măsură mai mică credite pentru asigurarea circulației mărfurilor dela producători la consumatori.

De altfel, vă este cunoscută acțiunea de dirijare și de control a creditelor întreprinsă de Bancă cu preocuparea permanentă ca nici un leu să nu meargă în operațiuni speculative, acțiune care a fost realizată fără nici o excepțiune astfel că formarea de capitaluri financiare particulare, în goană după speculații, din emisiunea Băncii a devenit astăzi imposibilă. Acelaș lucru îl putem spune și despre fondurile proprii și cele străine provenite din depuneri, ale băncilor, care sunt supuse și ele, în ceeace privește întrebuințarea lor, acelorași norme de dirijare și control ca și emisiunile Băncii Naționale.

Prudenți și în evaluarea celorlalte posturi ale activului

Avansurile pe titluri figurează în situație cu o sumă neînsemnată, datorită faptului că vechile avansuri acordate pe gaj de bonuri de tezaur sau bonuri de casă emise de Stat care reprezentau, până la 15 August, suma cea mai importantă, au fost eliminate din bilanț și atribuite Ministerului de Finanțe care le va lichida în favoarea bugetului.

Azi nu mai acordăm avansuri pe astfel de valori; de altfel nici Ministerul de Finanțe nu mai emite asemenea titluri.

Titluri și participațiuni, imobile și mobilier, figurează în situație pe valori recalculate în raport cu noua monetă; ele sunt de altfel acoperite cu rezerve legale, după cum se va vedea la analiza Pasivului Băncii.

Conturile diverse din activ sunt trecute în bilanț cu suma de lei 3.140.308.530.

In acest capitol sunt cuprinse diverse active care nu se pot just încadra în capitolele precedente, spre exemplu cecuri în devize în curs de încasare, devize de încasat la termen, lingouri de aur brut în curs de evaluare, monete și lingouri de argint, materiale pentru fabricarea biletelor, operațiuni în curs de executare între Sucursale și Centrală, precum și alte conturi cu caracter tranzitoriu.

Capitalul Băncii Naționale și rezervele

PASIVUL: *Capitalul Băncii* a fost sporit dela 600 milioane lei la lei 2.000.000.000 atribuindu-se Statului în mod gratuit, acțiuni în valoare de lei 1.400.000.000.

***Fondul de rezervă* a fost deasemenea sporit dela lei 1.644.500.000 — la *lei 3.000.000.000*.**

S'a constituit încă o rezervă nouă denumită „rezervă specială" care a fost dotată cu suma de lei 5.000.000.000.

Rezerva pentru imobile, mobilier și participațiuni este trecută în bilanț cu suma de lei 2.922.560.276 și acoperă după cum se constată din Bilanț integral investițiunile.

Consolidarea monetei naționale

S'au mărit deci fondurile proprii ale Băncii cu sume însemnate, ceeace este de mare importanță, deoarece consolidarea patrimoniului Băncii Naționale se reflectă și în consolidarea monetei naționale.

Augmentarea fondurilor proprii provine atât din recalcularea patrimonială cât și din restrângerea cheltuelilor făcute în ultimul timp după etatizarea Băncii Naționale a României.

Banca Națională controlează creditele pe care le acordă și nu a mai fost nevoită să facă față golurilor tezaurului public

Primul post al capitolului Angajamente la vedere este reprezentat prin:

Biletele în circulație care figurează în situație cu lei 24.548.839.900.

Această circulație este sensibil mai mică față de cât era în timpul perioadelor anterioare de stabilitate monetară.

Dacă raportăm circulația monetară la suma bugetului Statului, pe un an, observăm că în perioadele anterioare de stabilitate monetară circulația era egală sau chiar depășea cifra bugetului, pe când astăzi este numai de 33% din această cifră.

Deasemenea, dacă vom compara circulația monetară actuală cu circulația din trecutele perioade de stabilitate, pusă în raport cu nivelul prețurilor și al producțiunii observăm că circulația actuală reprezintă numai circa 30% din cele anterioare.

Circulația monetară actuală atât de restrânsă, se explică, prin acțiunea de dirijare a creditelor și controlul utilizării lor, pe care îl facem astăzi. Datorită acestei acțiuni, anumite sectoare fără interes pentru economia națională nu mai sunt finanțate, ca în trecut.

Astfel, astăzi nu mai finanțăm:

— cumpărările de mărfuri în vederea stocajului,

— operațiunile de speculații bursiere asupra valorilor mobiliare,

— fabricarea și comercializarea obiectelor de lux, bijuterii, parfumerii, mode florării, etc.

— plasamentele care reprezintă imobilizări.

In trecut toate operațiunile de acest gen erau larg finanțate.

Deasemenea, n'am mai acordat credite întreprinderilor care posedă suficiente fonduri lichide proprii și se pot deci autofinanța.

Vedem deci că finanțarea unora din sectoarele arătate este lipsită de sens iar finanțarea altora este deadreptul dăunătoare atât pentru economia generală cât și pentru monetă.

Ministerul de Finanțe face acum față bugetului fără a mai apela la rezervele Băncii Naționale

O altă cauză care explică circulația actuală restrânsă este că tezaurul public nu a mai fost finanțat de către Bancă.

Relevăm că în baza statutelor Banca este autorizată să pună la dispoziția Tezaurului, cu titlu de „*avansuri temporare*", o sumă egală cu 10% din circulația monetară, procent care nu poate influența deloc stabilitatea monetei. Vechea conducere dela Ministerul de Finanțe a uzat de aceste avansuri temporar, însă dela instalarea d-lui Vasile Luca la acest Departament nu s'au mai cerut astfel de avansuri, ci dimpotrivă, în cursul acestei luni, Ministerul Finanțelor a achitat avansurile ridicate de vechea conducere, care însumau, 770 milioane lei.

Fără nici un apel la emisiunea Băncii, actuala conducere a Ministerului de Finanțe a reușit să facă față tuturor plăților și să aibă și disponibilități însemnate la B. N. R. și la alte instituțiuni.

Acoperirea aur a monetei naționale e asigurată pe deplin

Al doilea post al angajamentelor la vedere este compus din conturile curente și depozitele disponibilitățile Ministerului de Finanțe, ale serviciilor publice și caselor autonome, fondurile de rulment ale băncilor și marilor întreprinderi, precum și diverse alte sume provenite din transmitere de fonduri și alte operațiuni bancare.

Totalul acestor disponibilități este de lei 13.009.394.962.

Se cuvine să explicăm că între disponibilitățile la vedere și circulația monetară efectivă există un circuit continuu, care se influențează reciproc, în sensul că micșorarea disponibilităților din conturi produce o majorare a circulației monetare și invers. De aceia circulația de bilete și disponibilitățile în conturi vor avea necontenite variațiuni în plus sau în minus, fără ca totalul angajamentelor la vedere să sufere modificări din această cauză.

Totalul acestor disponibilități (bilete în circulație plus conturi curente și depozite la vedere) se ridică la suma de lei 37.558.234.862.

Această sumă reprezintă de fapt massa monetară creată de Bancă.

Raportul de acoperire cu aur a angajamentelor la vedere este de 86%, adică foarte însemnat, depășind cu mult raportul legal care a fost fixat, încă din 1929, la 25%.

Dacă raportăm acoperirea în aur numai la volumul biletelor în circulație, procentul de acoperire este de 131%.

Raportul de acoperire nu este ceva rigid; el va varia, în viitor, într'o măsură oarecare, urmând evoluția stocului de aur și a angajamentelor la vedere.

Raportul poate crește în urma intrărilor noui de aur.

El va putea crește și în cazul când angajamentele la vedere s'ar micșora prin restrângerea creditelor de scont, ceeace nu vedem posibil, pentru moment, dat fiind că volumul actualului portofoliu este destul de redus.

Desigur raportul de acoperire va scade, dacă producția de bunuri va crește, întrucât paralel cu sporul de producție se va simți nevoia de noui finanțări, deci emisiuni monetare noui.

O astfel de creștere a circulației monetare, corespunzătoare unei masse de bunuri sporite, nu influențează cu nimic stabilitatea monetei, din contra, în această situație, limitarea circulației monetare ar avea influențe dăunătoare asupra desvoltării sănătoase a economiei generale.

După calculele noastre, făcute cu cea mai mare prudență acoperirea aur, chiar dacă ar mai scădea, va rămâne cu mult peste raportul prevăzut de legea organică a Băncii și mai puternică decât a fost vreodată în toată istoria noastră monetară.

Angajamentele la termen figurează în situație cu suma de lei 6.929.544.515.

In acest capitol sunt cuprinse diverse angajamente ale Băncii lichidabile în termen lung, în lei sau devize.

Conturile diverse din Pasiv figurează cu lei 14.148.460.

In acest capitol sunt cuprinse diferite posturi reprezentând creditori din operațiuni tranzitorii, depuneri în conturi de clearing, beneficii anticipate, proviziuni diverse, etc.

Moneta națională este puternică și stabilitatea ei este asigurată

Concluziunile care se degajă din examinarea situațiunii Băncii Naționale, sunt următoarele:

1. O acoperire aur extrem de importantă: 131% față de biletele în circulație și 86% față de totalul angajamentelor la vedere.
2. O circulație monetară restrânsă bazată numai pe finanțarea controlată a sectoarelor economice utile;
3. Nici un fel de emisiune pentru finanțarea Tezaurului public;
4. O situație patrimonială din cele mai bune, cu evaluări precaute, cu eliminarea activelor dubioase și cu fonduri proprii (capital și rezerve) foarte însemnate.

Reiese deci cu prisosință că actuala monetă este puternică și că stabilitatea valorii ei este pe deplin asigurată, principala condiție a redresării economice a țării noastre.

Dacă ținem seama că stabilizarea monetară s'a făcut [illegible] apare ca un mare succes al democrației noastre.

Acoperirea aur a monetelor în alte țări

Domnilor,

La întrebarea pusă tov. Vijoli, care este acoperirea monetei în alte țări, guvernatorul Băncii Naționale arată că după ultimele date ce posedăm, procentul de acoperire în țările dela care ne-au parvenit date, situația este următoarea:

Austria	0,50%
Franța	5,6%
Cehoslovacia	8,5%
Suedia	1[illegible],2%
Ungaria	22,6%
Turcia	23,8%
Belgia	30,0%
Elveția	99,7%

Avem deci o acoperire apropiată de aceia a francului elvețian și cu mult superioară altor țări.

Creșterea depunerilor de bani la bănci

La întrebarea „cum se explică că volumul portofoliului de scont este mai mare decât circulația fiduciară" tov. Vijoli Guvernatorul B. N. R. răspunde că paralel cu acordarea de credite, S'AU FĂCUT DEPUNERI IN CONTURI DESTUL DE IN[illegible] care au determinat micșorarea circulației fiduciare.

INSTALAREA TOV. EMIL BODNĂRAȘ

(Urmare din pag. 1-a)

A AVUT-O NICIODATA IN TRECUTUL EI.

Am spus trecerea la o nouă etapă.

Intr'adevăr, odată cu plecarea mea, consider că se încheie o etapă în evoluția armatei noastre, după cel de al doilea războiu mondial.

Această etapă aș putea numi-o fără să greșesc, etapa reorganizării și trecerea armatei pe picior de pace.

In concluzie, pot spune că am așezat Armata într'un cadru stabil de pace, că i-am dat legile esențiale pe baza cărora funcționează, că am lichidat o mare parte din încurcăturile și greutățile lăsate de războiu și mai ales am situat-o pe o poziție morală de unde ea privește cu încredere viitorul și de unde ea este gata să pornească mai departe pentru a deveni într'adevăr:

— o armată modernă,

— o armată a poporului,

— o armată a lagărului democratic, gata oricând să apere pacea și cuceririle democratice în spațiul geografic și politic din care face parte țara noastră.

Dar aceasta reprezintă o altă etapă, aceia pe care o inaugurează azi d. ministru Emil Bodnăraș.

Și atât M. S. Regele, Guvernul — cu care am fost solidar în această chestiune — și poporul în fruntea căruia se găsește clasa muncitoare, au socotit că pentru această nouă etapă de înfăptuiri, este necesară valoarea, energia, suprafața politică și dragostea fierbinte de țară și de armată a unui om ca d. ministru Emil Bodnăraș.

Am fost solidar și de data aceasta cu Guvernul — pentru că am înțeles momentul politic, pentru că mi-am dat seama că prin semnarea recentului pact de amiciție, noui sarcini se pun armatei noastre și nu mi-a trecut nici un moment prin gând să întârziu măcar o clipă procesul de întărire a armatei.

Cuvântarea tov. Emil Bodnăraș

Primit cu puternice aplauze tov. Emil Bodnăraș, noul ministru al Apărării Naționale, a rostit următoarea cuvântare:

Domnule Prim Ministru
Tovarăși
Domnilor,

Regimul nostru democrat a reușit abea în ultimele luni să înlăture dela conducerea Statului forța potrivnică intereselor democrației: partidul național-liberal Tătărescu.

După ce, sub influența unor sugestii străine, ușurată de vechi complicități, cât și sub influența intereselor interne de clică, P. N. L.-Tătărescu a socotit — firește și de astă dată greșit, — că este sosit momentul să-și arate adevărata sa față, el a devenit o piedică fățișe în calea desăvârșirii democrației noastre, în calea transformării pe baze real democratice a instituțiilor noastre de Stat.

Printre aceste instituții era și Armata.

Armata română, reabilitată în ochii oamenilor progresului prin lupta dusă de către soldații ei împotriva hitlerismului, s'a văzut, a doua zi după victorie, pusă în fața încercării cercurilor imperialiste de a-i reduce efectivele la o expresie ridicolă.

Numai acțiunea fermă a guvernului și a diplomației U. R. S. S. a împiedicat desființarea practică a armatei române, salvând onoarea ei și apărând interesele vitale ale poporului român.

In concepția imperialiștilor americani englezi și francezi, noua democrație a poporului nostru nu avea nevoe de o armată apărătoare a drepturilor, libertății și independenței României, după cum în concepția reacțiunii române și a partidului care o reprezenta în guvern, armata română nu merita nici un sprijin, câtă vreme ea, prin transformările operate în structura ei, nu mai reprezenta susținerea oarbă a celor câteva sute de familii exploatatoare a bogățiilor României, câtă vreme ea înceta zi de zi să mai constitue instrumentul mut de aventuri războinice în slujba intereselor imperialiste.

Se prefera, în această situație, să se întrebuințeze fondurile Ministerului de Finanțe pentru scopuri speculative, să se acorde credite pentru susținerea jefuitorilor avuției naționale, decât să se sprijine opera de ridicare a armatei.

Aceasta era realitatea.

Zadarnice au fost eforturile majorității guvernului, zadarnice au rămas străduințele cu convingere susținute de ministrul Apărării Naționale, d. g-ral de armată Mihail Lascăr, permanent preocupat de grija de a asigura armatei cele mai bune condițiuni de trecere fără sguduiri dela starea de războiu la cea de pace.

După ce încă de acum un an, cea mai avansată forță politică din guvernul nostru, Partidul Comunist Român, sub conducerea secretarului său general tov. Gh. Gheorghiu-Dej, a reușit să rupă o breșă importantă în baraiul intereselor liberalo-capitaliste luând în mâna sa Ministerul Industriei și Comerțului, breșa aceasta este astăzi lărgită prin trecerea la Ministerul Finanțelor a unuia din fruntașii Partidului Comunist Român a tov. Vasile Luca.

Deaceia astăzi condițiile sunt date spre a ne îndrepta privirile către armată.

Prin [illegible] Partidului Comunist Român și cu asentimentul unanim al guvernului condus de președintele nostru d. dr. Petru Groza, am primit misiunea de a conduce de astăzi înainte treburile armatei.

Este o misiune fără îndoială grea. O primesc însă cu încredere.

Mai întâi, pentru că nouă, comuniștilor nu ne este teamă de greutăți.

Suntem făcuți pentru a le învinge.

Al doilea, pentru că știu că nu voi duce sarcina singur.

In opera de ridicare din temelie a armatei, știu că voiu avea sprijinul nemărginit nu numai al partidului din care fac parte nu numai al întregului guvern în frunte cu președintele său, ci și al tuturor oamenilor progresiști din țara noastră, muncitori, țărani și intelectuali. Știu că voi avea sprijinul tuturor soldaților, subofițerilor și ofițerilor care-și iubesc poporul și țara și care sunt mândri a se număra printre apărătorii libertății, independenței și suveranității noastre naționale.

Cum vedem armata noastră și cum înțelegem să soluționăm problemele ei?

Mai întâi, Armata Română va trebui să devină unul din cele mai bine organizate și disciplinate corpuri ale poporului nostru: apărătoarea drepturilor și libertăților poporului român, susținătoare a drepturilor și libertăților naționalităților conlocuitoare.

Sprijinind cuceririle democratice și contribuind la lărgirea lor, Armata va trebui privită ca una din părțile cele mai alese ale poporului nostru.* Imbunătățirea situației materiale a soldatului, subofiterului și ofiterului *va trebui să dea Armatei sentimentul valorii ei ca apărătoare a democrației poporului român.

In al doilea rând, Armata noastră nu va trebui să servească niciodată interesele unor clici imperialiste și reacționare și scopuri care să amenințe libertatea și independența altor popoare.

In al treilea rând, Armata noastră va trebui să fie chezășia alianțelor noastre.

Armata română va trebui să fie apărătoarea păcii și a libertății.

„In timp ce guvernele imperialiste — spunea tov. Gheorghiu-Dej la meetingul ce a avut loc cu prilejul vizitei Mareșalului Tito — sunt ocupate, cuprinse de goana înarmărilor, cu crearea unei psihoze războinice, cu întreținerea și cultivarea focarelor fasciste, cu înăbușirea în sânge a mișcărilor democratice, guvernele populare din țările democrației noui muncesc cu hărnicie la construirea edificiului păcii, fără a se lăsa impresionate de țipetele isterice de calomniile și amenințările ațâțătorilor la războiu".

Muncă harnică la construirea edificiului păcii: acesta este rostul Armatei române așa cum noi îl concepem.

Iată sfaturile și îndemnurile pe care Partidul și Guvernul mi le-au dat atunci când mi-au încredințat sarcina conducerii Armatei.

Voi rămâne credincios acestor sfaturi și îndemnuri.

Urmând fără șovăire aceste sfaturi și îndemnuri, sunt sigur că în scurtă vreme Armata noastră, în cadrul prevederilor Tratatului de Pace, va deveni un puternic susținător al păcii popoarelor care-și prețuiesc libertatea, cât și un sprijin real al aliaților, al căror singur țel — spune tov. Gh. Gheorghiu-Dej — este garantarea securității, apărarea intereselor comune, a independenței și suveranității lor naționale, în cadrul unui sistem capabil să respingă ori ce încercare politică sau militară a dușmanilor păcii — a agresorilor imperialiști".

Domnule Prim Ministru,

Cuvântul meu se adresează acum dvs. care ați pus atâta înțelegere în soluționarea problemei Armatei și care ați stăruit cu atâta căldură ca soluția să aibă un anumit sens: sensul desvoltării democrației noastre populare.

Colaborarea noastră rodnică de aproape trei ani, colaborare care a adăogat multe învățăminte ca acele pe care Partidul ni le-a dat, îmi permite credința că Guvernul și dvs. veți sprijini cu aceiași stăruință efortul de a face din Armată o puternică și conștientă apărătoare a libertății, independenței și suveranității noastre.

O deosebită prețuire acord muncii depuse cât și cuvintelor calde rostite de predecesorul meu, d. g-ral de armată Mihail Lascăr, mulțumindu-i în deosebi pentru angajamentul luat de a rămâne un devotat colaborator pentru îndrumarea justă a treburilor oștirii.

Cu încrederea deplină în forțele creatoare ale poporului nostru în frunte cu clasa sa muncitoare, conștient de răspunderea și încrederea cu care Partidul m'a încărcat, cu angajamentul ferm de a realiza pe deplin sarcina ce mi s'a încredințat, iau conducerea Armatei (aplauze puternice)

Cuvântarea d-lui prim ministru Dr. Petru Groza

Apoi d. dr. Petru Groza președintele Consiliului de Miniștri felicitând pe noul ministru al Apărării Naționale, a spus următoarele:

Adineauri, am auzit cuvintele spuse de reprezentanta U. F. A. R.-ului, care a oferit un buchet de flori noului ministru de Războiu. Spunea reprezentanta acestei organizații, adresându-se d-lui Emil Bodnăraș: „Noi nu te considerăm ministru de războiu noi te considerăm ministru al păcii".

Dar și noi cu toții considerăm că adevăratul rost al unui ministru al Apărării Naționale, în sens cu adevărat democratic, este apărarea păcii, printr'o fermă atitudine politică și prin organizarea unei armate, care să se încadreze cu demnitate alături de armatele popoarelor iubitoare de pace și în deosebi alături de armatele popoarelor cu care noi am încheiat și vom mai încheia tratate de alianță și tovărășie solidă, pentru a apăra pacea noastră și pacea omenirii.

Dar, eu mai încerc și un alt sentiment, de părere de rău, atunci când mă despart de d. general Mihail Lascăr, care timp de un an de zile, cu o corectitudine care impresionează și cu o disciplină pe care și-o impunea pentru a servi cauza oștirii, a fost la datorie și nu la datorie ușoară.

Inchei, cu convingerea pe care o avem cu toții că generalii, ofițerii, subofițerii și soldații din armata noastră vor sta cu totul alături de reprezentanții poporului muncitor. Ei constituesc o unitate sufletească, o unitate de hotărîre, de muncă și luptă cot la cot pentru aceleași mari idealuri. Sunt convins că toți cei cari fac parte din această armată, dela cel mai mare până la cel mai mic, vor înțelege că instalarea prietenului Emil Bodnăraș la acest Minister nu este un schimb de titulari, ci are rosturile ei adânci, rosturi care ne aparțin nouă tuturor, rosturi care aparțin întregului popor, cu atât mai mult poporului cu cât armata română se încadrează în cadrele mari și puternice ale poporului român, în mod integral, fără rezervă și fără șovăire.

Să-i urăm noului ministru al Apărării Naționale spor la muncă!

*

Au mai vorbit, exprimând sentimentele de încredere și entuziasm ale masselor populare, tov. I. Radovanovici, din partea Confederației Generale a Muncii, Cici Cornea, din partea U. F. A. R.-ului, Dumitrache Gheorghe, Ion Ștefănescu, C. Bălăceanu, reprezentanți ai organizațiilor obștești.

U. R. S. S., uniune de republici libere

(Urmare din pag. 1-a)

masselor, s'a înființat o comisie condusă de I. V. Stalin, care a pregătit primul Congres unic al Sovietelor Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice, a alcătuit proectul Tratatului de Alianță al republicilor sovietice și „Declarația privitoare la formarea U.R.S.S.".

La 30 Decembrie 1922 primul Congres al Sovietelor din U.R.S.S. consfințea pe baza raportului lui I. V. Stalin, UNIREA REPUBLICILOR SOVIETICE.

Inființarea Uniunii Sovietice a dus la marile succese pe tărâmul construirii socialismului, la grabnica înflorire materială și culturală a popoarelor sovietice, la alcătuirea unei invincibile forțe militare puse în slujba păcii și a apărării independenței țării.

Intărirea suveranității U.R.S.S. a însemnat totodată întărirea suveranității republicilor naționale sovietice. In vreme ce statele federative burgheze, de felul Statelor Unite sunt simple forme mincinoase care ascund monopolul centralist economic și politic al trusturilor, inegalitatea și asuprirea națională federația republicilor socialiste sovietice asigură fiecărei republici suveranitatea REALA. Dreptul la despărțire trecut în Constituția U.R.S.S., nu este un simplu cuvânt, cum ar fi dacă republicile sovietice ar avea o economie înapoiată, dependentă, ci este GARANTAT prin nivelul ridicat economic al fiecărei republici.

Dacă republicile sovietice nu au uzat de acest drept, faptul se explică prin aceea că despărțirea ar încetini ritmul de desvoltare al republicei respective spre comunism, ar păgubi starea materială și culturală a maselor, ar slăbi frontul antiimperialist și suveranitatea națională.

Imperiile burgheze, clădite pe asuprire și exploatare, trosnesc astăzi din toate încheeturile. In schimb unitatea și frăția, bazată pe libertate și egalitate, a popoarelor sovietice este mai puternică decât oricând. Datorită acestei unități U.R.S.S. a devenit cum spune Stalin acea „forță internațională serioasă, în stare să influențeze situația internațională, în stare s'o modifice în interesul celor ce muncesc".

Popoarele coloniale, popoarele asuprite din toată lumea ca și popoarele care și-au cucerit independența reală văd în Uniunea Sovietică un model al rezolvării problemei naționale, al construirii și apărării victorioase a socialismului în fața asalturilor imperialiste și al îmbunătățirii vieții tuturora prin unirea liber consimțită.

Pe această cale a democrației în slujba poporului, a socialismului, cale deschisă de U. R. S. S., pășesc astăzi în Sud Estul Europei 100 de milioane de oameni care s'au smuls din jugul imperialist și au curmat în țările lor baza imperialistă a desbinării naționale, creind bazele democratice ale colaborării tot mai strânse, în folosul tuturor acestor popoare.

La a 25-a aniversare a existenței sale Uniunea Sovietică reprezintă astăzi stindardul scump în jurul căruia se unesc năzuințele de pace și libertate ale oamenilor din întreaga lume.

NUMIRI IN COMENZI ȘI MUTARI IN ARMATA

Pe data de 27 Decembrie 1947 s'au făcut următoarele numiri în comenzi și mutări:

General de Armată Lascăr Mihail **din M. A. N., în funcția de Inspector General de Armată al Inspectoratului General de Armată;**

General de Divizie Adjutant Dămăceanu I. Dumitru **din M. A. N., în funcția de Inspector General de Armată al Inspectoratului General de Armată;**

General de Brigadă Verdeș C. Constantin, **în funcția de Secretar General pentru Instrucție și Invățământ în Armată;**

General de Brigadă Haupt Mircea, **în funcția de Secretar General pentru Inzestrarea și Administrația Armatei;**

General de Divizie Alexiu Gr. Paul, **la comanda unei regiuni militare;**

General de Divizie Pretorian N. Septimiu **în funcția de Șef al Marelui Stat Major.**

Deasemenea au fost numiți în noui funcțiuni

General de Divizie Cambrea Nicolae, General de Brigadă Stanciu N. Edmond, General de Brigadă Lucasievici I. Ioan Colonel Paulian I. Teodor.

LA DISPOZIȚIA M. A. N.

General de Divizie Stănculescu S. Ioan

Instalarea noilor secretari generali ai Ministerului Apărării Naționale

In prezența tovarășului Emil Bodnăraș, a avut loc Sâmbătă dimineața, la ora 11, instalarea noilor secretari generali ai Departamentului: General de Brigadă Constantin Verdeș, secretar general pentru Instrucție și Invățământ în Armată, General de Brigadă Mircea Haupt, Secretar General pentru Inzestrarea și Administrarea Armatei și Colonel Dumitru Coliu, Secretar General Administrativ.

Au luat parte la solemnitatea instalării d-nii: General de Armată Mihail Lascăr, Inspector General de Armată al Inspectoratului General de Armată, General de Brigadă Dumitru Petrescu Inspector General pentru Educație, General de Divizie Adjutant Dumitru Dămăceanu, Inspector General de Armată al Inspectoratului general de Armată, General de Divizie Septimiu Pretorian, Șeful Marelui Stat Major, General de Divizie Paul Alexiu, General de Corp de Armată C. Vasiliu-Rășcanu, Comandor Aviator M. Ștefănescu, precum și numeroși alți ofițeri generali și superiori.

Luând cuvântul, tov. Emil Bodnăraș, a subliniat meritele fiecăruia din noii numiți.

☆

La ora 17, la Marele Stat Major, tot în prezența tov. Emil Bodnăraș, a avut loc instalarea d-lui General de Divizie Septimiu Pretorian, noul Șef al Marelui Stat Major.

Prelungirea valabilității permiselor C. F. R.

Conform aprobării Direcțiunii Generale CFR., toate legitimațiunile de călătorie (cărți de identitate) care dau dreptul la transportul pe CFR cu 50%, 75% reducere și gratuit, în contul Ministerului de Finanțe a căror valabilitate expiră la 31.12.947 rămân valabile în vechile condițiuni până la 31 Ianuarie 1948 ora 24.

ULTIMELE ŞTIRI

Personalitatea membrilor noului guvern al Greciei Libere

Biografia generalului Markos şi a celorlalţi miniştri

BELGRAD, 30 (Rador) — TANJUG transmite:

Postul de radio Grecia Liberă a transmis biografiile membrilor guvernului democratic provizoriu al Greciei Libere.

Generalul Markos - Vafijadis, preşedintele acestui guvern şi ministru de război, s'a născut în 1906. El a avut o copilărie grea şi din 1924 a fost lucrător la fabrica de tutun dela Kavala. Dela început a lua parte activă la lupta muncitorimii şi a fost ales membru în comitetul executiv al Confederaţiei lucrătorilor din industria tutunului din Grecia. Din cauza activităţii sale politice el a fost persecutat şi închis în mai multe rânduri. In 1936, a participat în Creta în lupta împotriva dictaturii monarhiste a lui Metaxas. In 1938 a fost închis într'o tabără de concentrare, de unde a evadat în luna Mai 1941. Imediat după evadarea sa, el a început să organizeze rezistenţa poporului, în special în Macedonia unde a fost printre primii care s'a retras în munţi pentru a organiza acolo primele unităţi ale ELAS-ului. In fruntea diviziei a 10-a a ELAS-ului, el s'a dovedit a fi excelent comandant.

Pe la jumătatea anului 1944 a devenit comandantul grupei de divizii macedonene ale ELAS-ului. In Octombrie 1944 în fruntea acestor divizii, generalul Markos a eliberat Salonicul. Urmărit de un regim care s'a instăunat în luna Decembrie a acelui aş an, generalul Markos a luat în Octombrie 1946 conducerea Marelui Stat Major al armatei democratice greceşti.

Vice-preşedintele guvernului şi ministru de interne Ianis Ioanidis, secretarul Comitetului central al Partidului Comunist Grec, s'a născut în 1900. Din anul 1917 al a luat parte activă la mişcarea muncitorească şi a condus lupta clasei muncitoare din Macedonia, fiind persecutat şi arestat de mai multe ori. In 1932 şi 1936 a fost ales deputat. Din 1936 până în 1942 el a fost închis în lagăr, de unde a evadat în Iulie 1942. Ca membru al conducerii Partidului Comunist Grec Ioanidis s'a distins în acţiunea de organizare şi conducere a mişcării de rezistenţă naţională. In luna Februarie 1944, el a fost numit membru al Inaltului Comandament al ELAS-ului şi conduce lupta poporului.

Ministrul afacerilor străine Petros Russos s'a născut în 1909. Dela vârsta de 16 ani, el a luat parte la lupta revoluţionară pentru eliberarea poporului grec. A participat activ la organizarea frontului popular şi a ELAS-ului. Ca reprezentant al forţelor rezistenţei naţionale, a luat parte la negocierile dela Cairo, Plaka şi din Liban, în vederea formării unui guvern al unităţii naţionale.

Ministrul de justiţie Miltiadis Porphirogenis, este din 1943 secretar al Comitetului Central al EAM-ului.

Ministrul sănătăţii publice şi al asistenţei sociale şi al educaţiei naţionale Petros Kokalis, este profesor la Facultatea de Medicină din Atena.

Popoarele Iugoslaviei şi cel bulgar salută formarea guvernului Markos

BELGRAD 30 (Rador). — TANJUG transmite:

Reprezentantul ministerului de afaceri străine al Iugoslaviei, d. Badnejevik, a declarat astăzi la o conferinţă de presă că anglo-americanii tărăgănează şi împiedică intenţionat numirea unui guvernator la Triest.

Intrebat dacă poate face o declaraţie privitoare la formarea noului guvern grec al generalului Markos, ministrul Badnejevik a spus că popoarele Iugoslaviei urmăresc cu simpatie lupta eroică a poporului grec împotriva expansioniştilor străini şi că ele consideră formarea guvernului provizoriu în frunte cu generalul Markos ca un pas important în lupta pentru independenţa şi libertatea Greciei.

★

SOFIA, 30 (Rador). — Ca urmare a formării guvernului democrat provizoriu grec, comitetul popular general pentru ajutorarea şi susţinerea Greciei democrate a adresat primului preşedinte al guvernului provizoriu, generalul Markos, o telegramă de salut.

Evadarea lui Partsalidis şi Paparigas depe insula Icaria

ATENA, 29 (TASS). — Ziarele relatează că Partsalidis, secretarul general al E.A.M. şi Paparigas, secretarul Confederaţiei Generale a Muncii din Grecia au evadat acum trei zile din lagărul de concentrare de pe insula Icaria unde fuseseră deportaţi de către guvernul Sofulis.

★

BELGRAD 29 (Rador).— TASS transmite:

Postul de radio al armatei democratice greceşti a anunţat că, în urma constituirii guvernului democratic grec, acest post se va numi „postul de radio al Greciei libere" şi va servi programul şi ţelurile guvernului democrat.

★

BELGRAD, 27 (Rador) TANJUG transmite:

Postul de radio al Armatei Democrate greceşti anunţă că unităţi ale corpului din Macedonia Occidentală au întreprins cu succese atacuri împotriva forţelor monarho-fasciste în apropiere de satul Episcopi şi pe şoseaua Ardeja-Ide, producându-le mari pierderi.

Unităţile corpului din Rumelia au eliberat de monarho-fascişti oraşul Atlanda şi localitatea Kalopodi. In cursul luptelor, monarho-fasciştii au suferit mari pierderi în oameni şi materiale.

Detaşamentele de diversiune ale corpului din Macedonia Occidentală au aruncat în aer ... poduri.

Mareşalul Konev decorat cu Ordinul Lenin

MOSCOVA 28. (Rador).— Apreciind serviciile deosebite aduse statului sovietic şi forţelor armate ale U.R.S.S., Prezidiumul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a acordat Ordinul Lenin, Mareşalului Uniunii Sovietice, Ivan Koniev, cu prilejul celei de a 50-a aniversări de la naşterea sa.

Sindicatele britanice resping campania anticomunistă iniţiată de conducătorii laburişti

LONDRA, 28 (Rador). — TASS transmite:

Referindu-se la campania anticomunistă întreprinsă de conducătorii laburişti, laburistul James Duncan, membru al Consiliului General al Sindicatelor scoţiene şi reprezentant oficial al Uniunii Inginerilor din construcţii, a declarat: „Mulţi din prietenii mei sindicalişti sunt membri ai Partidului Comunist. Ii cunosc ca fiind profund doritori de a lucra pentru ridicarea standardului de viaţă a păturilor sărace ale poporului în special şi pentru binele societăţii în general. Sper să continui să lucrez împreună cu ei pentru acelaş scop."

Inundaţii catastrofale în Franţa şi Saar

PARIS, 30 (Rador). — FRANCE PRESSE transmite:

Inundaţiile produse de uraganul care s'a abătut asupra estului Franţei, continuă să provoace pagube considerabile.

Oraşul Epinal este lipsit de gaz şi electricitate, în urma ruperii cablurilor şi conductelor, produsă de năvala apelor. Toate comunicaţiile telegrafice şi telefonice sunt întrerupte.

Pe de altă parte, se anunţă că linia ferată Paris-Metz a fost tăiată între Corby şi Novéant. Traficul feroviar este deasemeni întrerupt între Metz şi Nancy; în acest din urmă oraş, centrala electrică a fost invadată de ape şi distribuirea curentului electric întreruptă.

Oraşul Saarbruecken tăiat în două de ape

STUTTGART 30 (Rador). — REUTER transmite:

Inundaţiile au luat Luni proporţii catastrofale în Saar, ploile dela sfârşitul săptămânii trecute făcând ca apele râului Saar să se ridice la cel mai înalt nivel de 150 de ani încoace.

Oraşul Saarbrucken a fost tăiat în două de apele crescânde iar comunicaţiile telefonice dintre Franţa şi Germania au avut mult de suferit.

Se anunţă deasemenea că ploaia continuă din ultimele zile, a provocat inundaţii dezastruoase în multe regiuni din Germania. In zona franceză de ocupaţie şi în regiunile învecinate comunicaţiile telefonice au fost întrerupte.

Peste 1000 de familii din oraşul Gelnhausen au fost evacuate de trupele americane, întrucât apele râului Kinzig ameninţă să inunde oraşul.

S'a hotărît ca toate transporturile pe căile ferate de pe malul stâng al râului, să fie suspendate, existând primejdia ca apele Rhinului să inunde liniile ferate.

Ştiri din Alsacia anunţă că unele regiuni şi oraşe sunt complect înconjurate de apă. Pagubele provocate în Saar de inundaţii până Luni au fost evaluate la suma de 5 milioane mărci.

Congresul Partidului Comunist Olandez

AMSTERDAM, 29 (Rador).— „France Presse" transmite:

Astăzi s'a deschis la Amsterdam congresul Partidului Comunist.

Secretarul partidului, Paul de Groot, a atacat violent politica americană din Europa care tinde să îngenunchie, după cum a spus el, pe cei slabi şi să refacă puterea Germaniei.

El a anunţat că Partidul Comunist Olandez va intra în contact cu Biroul Informativ creiat recent la Belgrad de cele nouă Partide Comuniste.

★

MILANO, 28 (Rador). — FRANCE PRESSE transmite:

Intre 4—10 Ianuarie 1948, va avea loc la Milano al cincilea congres naţional al partidului comunist italian.

O nouă urcare a preţurilor în Franţa

PARIS, 30 (Rador). — TASS transmite:

Cu începere dela 23 Decembrie preţurile tutunului şi ale ţigărilor au fost majorate în medie cu 25 la sută, anunţând aceasta ziarul FRANCE SOIR scrie că această majorare va fi urmată de majorarea taxei pentru aparatele de radio, şi a preţurilor cărbunelui, electricităţii şi gazului de iluminat, precum şi a tarifului la metropolitan şi la căile ferate.

Alte ziare prevăd şi creşterea preţului benzinei. Presa pariziană observă ironic că guvernul a pregătit „un frumos dar de Crăciun".

Biroul C. G. M. din Franţa protestează împotriva noilor reduceri de salariu

PARIS, 29 (Rador). — TASS transmite:

In şedinţa sa dela 24 Decembrie, Biroul Confederaţiei Generale a Muncii a subliniat că majoritatea zdrobitoare a muncitorilor rămâne credincioasă Confederaţiei. Tot odată, Biroul a scos în evidenţă solidaritatea de care dau dovadă organizaţiile surori faţă de grevişti. S'au menţionat trimiterile de alimente din partea organizaţiilor sindicale din Iugoslavia şi Polonia, în semn de solidaritate cu greviştii. Mulţumind pentru aceste daruri, Biroul asigură pe trimiţătorii lor că muncitorii din Franţa vor rămâne credincioşi principiilor esenţiale ale solidarităţii internaţionale.

Biroul cere muncitorilor să dea dovadă de mare vigilenţă faţă de evoluţia situaţiei.

In legătură cu măsurile economice şi financiare ale guvernului, Biroul constată că acţiunile muncitorilor au silit guvernul să lărgească prima sa propunere în legătură cu salariul minimal. El cere mărirea cifrei venitului minim neimpozabil.

Biroul semnalează că creşterea preţurilor, care s'a şi anunţat, ridică cifra minimă a salariului la peste 11.000 franci. In consecinţă, este perfect justificată poziţia fermă a Biroului în sensul revendicării muncitorilor de a li se da garanţii efective în ce priveşte puterea de cumpărare a salariului.

Biroul protestează contra noilor reduceri de salarii ce decurg din hotărîrile guvernului. Amintind că C.G.T. a cerut fără rezultat reducerea masivă a cheltuelilor militare şi că Federaţia funcţionarilor n'a renunţat la planurile menită să asigure o economie administrativă înţeleaptă, Biroul protestează împotriva anunţatei concedieri a unui număr de 150.000 funcţionari.

POLIŢIA SOCIALISTULUI DE DREAPTA MOCH ATACA PE ŢARANI CU CIOMEGE ŞI GAZE LACRIMOGENE

PARIS, 29 (Rador). — TASS transmite: Ziarul „L'Humanite" publică o telegramă a corespondentului său din Dax, intitulată „Jules Moch atacă pe ţăranii din Dax cu ciomege şi cu gaze".

„In ziua de 27 Decembrie la amiază — spune telegrama — 8000 de ţărani din diferite părţi ale departamentului se adunaseră în ordine la Dax, răspunzând chemării Confederaţiei Generale a Agriculturii, pentru a protesta împotriva impozitelor nedrepte şi a noilor sarcini pe care guvernul are de gând să le pună asupra ţărănimii franceze. După întrunire, ţăranii, pe lângă cari se alăturaseră şi un număr de lucrători, negustori şi meseriaşi din oraş, s'au încolonat pentru a merge la Prefectură să supună autorităţilor moţiunea de protest adoptată de ei împotriva arestării unor membri ai Federaţiei Generale a Agriculturii. Dar poliţia — scrie ziarul — a început din ordinul lui Jules Moch, să-i bată pe manifestanţi cu ciomegele şi să-i împrăştie cu gaze lacrimogene. Au fost răniţi numeroşi ţărani, printre cari şi mai mulţi membri ai Confederaţiei Generale a Agriculturii".

Grevă generală la Triest

ROMA, 30 (Rador).— FRANCE PRESSE transmite:

Neajungându-se la nici un acord între Asociaţia industriaşilor şi Camera de Muncă cu privire la majorarea salariilor, lucrătorii depe teritoriul liber al oraşului Tiest, au declarat grevă generală.

In colaborare cu imperialiştii americani

Agenţii Vaticanului pun la cale lovituri de Stat fasciste în Italia şi Franţa

Senzaţionalele desvăluiri ale corespondentului din Bruxelles al ziarului „Pravda"

MOSCOVA 24 (Rador). — TASS transmite:

Corespondentul particular al ziarului PRAVDA comunică din Bruxelles că după informaţiile primite din Italia, Vaticanul lucrează intens pentru a uni forţele reacţionarilor nu numai în Italia, ci şi în Franţa. Se semnalează în special că CERCURILE VATICANULUI AR PLANUI O LOVITURA DE STAT în scopul instituirii în Italia a unui „guvern de concentrare" la care ar participa toate grupările de dreapta, în frunte cu partidul democrat-creştin. Cercurile catolice franceze urmând sfaturile Vaticanului, pregătesc o lovitură de stat asemănătoare în Franţa pentru a aduce la putere pe generalul de Gaulle. Agenţii acestuia au şi stabilit legătura cu reacţiunea italiană.

Reacţiunea intenţionează să provoace partidele democrate pentru a le putea apoi declara în afara legii „făcându-se vinovate de aţâţare la nesupunere şi la rebeliune".

Se afirmă deasemenea că acţiunea de subminare dusă de Vatican este încurajată PRIN TOATE MIJLOACELE DE CATRE AUTORITAŢILE MILITARE AMERICANE DIN ITALIA. Există date care arată că depozitele secrete ale Vaticanului, situate în mânăstiri şi şcoli, primesc materiale şi echipament militar american destinate partidelor italiene de dreapta şi agenţilor lui de Gaulle. In afară de aceasta autorităţile militare americane din Italia au primit instrucţiuni speciale dela Washington de a vinde Vaticanului cu preţurile cele mai reduse toate materialele destinate vânzării în urma evacuării trupelor americane din Italia. Reprezentanţii Vaticanului au câştigat peste 3 miliarde de lire, revânzând aceste materiale populaţiei la preţuri de speculă. O parte din acest câştig este consacrată finanţării presei reacţionare din Italia şi Franţa, care, sub conducerea Vaticanului duce o campanie de propagandă împotriva forţelor democratice din aceste două ţări.

★

ROMA, 24 (Rador) — TASS transmite:

Ziarul CORRIERE LOMBARDO anunţă că, în cursul evacuării trupelor americane de ocupaţie din Italia, circa 300 de trancuri americane, precum şi care blindate, vehicule motorizate şi tunuri anti-tanc aparţinând acestor trupe, au fost transmise în secret guvernului italian de către Cartierul General American din Livorno, pentru a fi folosite de poliţie şi de unităţi speciale ale armatei pentru „menţinerea ordinei", în ţară.

Victoria economiei ţărilor din Răsăritul Europei şi haosul economic din ţările capitaliste

Un semnificativ bilanţ al ziarului IZVESTIA

MOSCOVA, 30 (Rador). — TASS transmite:

Nici o ţară capitalistă din Europa nu se poate mândri la sfârşitul acestui an, cu realizări positive în opera de reconstrucţie scrie cunoscutul economist sovietic Vişnev în ziarul IZVESTIA. In Marea Britanie în tot cursul acestui an, cercurile conducătoare au luptat împotriva foamei de dolari cedând Americii poziţie după poziţie.

Şi în ţările capitaliste depe Continent, foamea de dolari a fost resimţită, chiar dacă nu peste tot în aceiaşi măsură ca în Marea Britanie. Lipsa de dolari a determinat reducerea masivă a importurilor din America, fapt care împreună cu recolta slabă de anul acesta, a avut drept rezultat înrăutăţirea extremă a situaţiei alimentare. Producţia industrială în ţările capitaliste ale Europei, departe de a atinge nivelul de dinainte de războiu, a dat înapoi. Trebue deasemenea remarcat procesul continuu de devalorizare monetară şi de desorganizare a finanţelor statului în majoritatea ţărilor capitaliste europene.

Economia Statelor Unite ale Americii pentru prima dată dela război, nu a făcut niciun progres. Reaua situaţie în care se află o dovedeşte în special creşterea nejustificată a preţurilor datorită speculei şi având un caracter inflaţionist şi distanţa tot mai mare dintre preţuri şi salarii. In cursul anului care a trecut, preţurile articolelor alimentare au crescut cu aproape 40% în timp ce salariile s'au menţinut în general la nivelul lor de dinainte.

In Europa de Est ţările nouei democraţii ne oferă o imagine cu totul diferită. JUMATATEA DE AN CARE S'A SCURS DELA PRIMA DECLARAŢIE A D-LUI MARSHALL CU PRIVIRE LA „PLANUL" SĂU A DOVEDIT IN MOD CONCRET PERSPICACITATEA ŞI INŢELEPCIUNEA ŢARILOR CARE NU S'AU LASAT AMAGITE DE MOMELILE AMERICANE. In această perioadă, ţările din Europa de Est şi-au consolidat independenţa lor economică şi, prin aceasta, suveranitatea lor politică. Greutăţi economice există şi în aceste ţări, dar ele au un caracter cu totul deosebit şi sunt învinse cu succes, în ciuda intrigilor reacţiunii internaţionale şi interne. Anul care a trecut s'a caracterizat în aceste ţări prin consolidarea bazei economice a democraţiei populare şi prin executarea la timp a planurilor economiei naţionale. In Cehoslovacia planul bienal a fost realizat sută la sută în primele opt luni şi nu există nicio îndoială că el va fi realizat în întregime, la termenul stabilit.

In Iugoslavia, planul cincinal de desvoltare a economiei naţionale este înfăptuit de popor într'o atmosferă de mare entuziasm.

In Ungaria şi în România se înregistrează noui succese în opera de redresare a economiei lor. Trebuesc semnalate în special bunele rezultate obţinute în acţiunea de refacere a agriculturii şi a stocului de vite pe baza aplicării reformei agrare democratice. România a avut în 1947 o recoltă considerabil mai bună decât în 1946, ceea ce i-a permis să-şi reia exportul de grâne. Reforma monetară efectuată în 1947 a contribuit la stabilizarea economiei române.

In anul care s'a scurs, legăturile economice dintre ţările nouii democraţii s'au strâns puternic. Nu se poate nega rolul excepţional pe care l-a jucat în acţiunea de consolidare economică a ţărilor nouii democraţii faptul că ele întreţin legături economice cu marea putere socialistă Uniunea Sovietică şi ajutorul desinteresat pe care ea li l-a acordat. Pe frontul decadent şi haotic al economiei capitaliste victoriile economiei socialiste a Uniunii Sovietice se conturează cu atât mai puternic. In marele războiu naţional, Uniunea Sovietică a câştigat nu numai o victorie militară, ci şi o victorie economică. La fel, după terminarea războiului, Uniunea Sovietică câştigă în cadrul competiţiei paşnice cu celelalte ţări victoria asupra sistemului capitalist.

Proletariatul internaţional — stă strajă păcii

Dockerii americani nu vor încărca arme pentru guvernele reacţionare

SAN FRANCISCO, 30 (Rador). — REUTER transmite:

Harry Bridges, preşedintele sindicatului dockerilor a declarat la San Francisco că muncitorii americani din porturi sunt gata să refuze încărcarea vaselor pentru ţările unde muncitorii luptă împotriva guvernelor reacţionare, patronilor şi moşierilor.

BRIDGES A MAI SPUS CA SINDICATUL PE CARE-L CONDUCE, AŞTEAPTA DOAR CEREREA MUNCITORILOR DIN STRAINATATE, CA SA DECLARE IMEDIAT GREVA REFUZAND SA INCARCE ARME ŞI ALTE MATERIALE PENTRU ŢARI CA FRANŢA, ITALIA ŞI GRECIA.

Patru membri ai comitetului sindicatului — a adăugat Bridges—au fost trimişi în Europa pentru a vedea la faţa locului ceeace se întâmplă în unele ţări

Trupele populare chineze au izolat forţele Kuomintangului din China de Nord

LONDRA, 29 (Rador). — Corespondentul ziarului TIMES anunţă din Peking că, în urma ultimelor operaţiuni ale armatelor de eliberare, China de Nord este complet tăiată de celelalte regiuni.

Toate comunicaţiile au fost întrerupte. Legătura între valea fluviului Galben şi regiunea de nord este posibilă numai pe mare şi cu avionul.

Lupte în apropierea oraşului Peking

NANKING, 30 (Rador). — FRANCE PRESSE transmite:

Forţele Kuomintangului au suferit noui înfrângeri pe cele trei fronturi principale ale războiului civil, Manciuria, China de Nord şi Valea Fluviului Yangtsekiang. Se semnalează atacuri ale forţelor de eliberare naţională la Nord şi Sud de Mukden. Elemente ale armatei de eliberare s'au infiltrat în periferia de Vest a oraşului, de unde bombardează cartierul de Vest.

Trupele de eliberare au ocupat oraşul Chagwu, la 100 km Vest de Mukden nimicind o întreagă divizie a Kuomintangului. In provincia Hopei, unde forţele de eliberare au cucerit toate căile ferate care duc la Peking, se semnalează lupte în împrejurimile fostei capitale, unde se aude tirul artileriei. Se dau de asemenea lupte pe calea ferată dintre Peking şi Peoting. In valea fluviului Yangtse se anunţă lupte violente pe şoseaua Iciang-Hankeu, dealungul malului de Nord al fluviului.

Dată fiind gravitatea situaţiei, Ciang-Kai-Shek a sosit Duminică cu avionul la Hankow unde a avut întrevederi cu Paciungsi şi Statul său major.

REFORMA AGRARA IN MANCIURIA ELIBERATA

SHENSY de NORD 30 (Rador). — Agenţia de presă China News anunţă că guvernul din Manciuria a hotărît să împartă pământul ţăranilor şi să mărească producţia agricolă în anul viitor cu un milion de tone. In felul acesta, pământul este dat celor care îl cultivă.

Această hotărîre a guvernului din Manciuria, a fost salutată cu entuziasm de populaţia rurală din Nord-Estul Chinei.

Cultivatorii vor obţine dela guvern credite pentru a-şi construi sate noui.

La ÎNCHIDEREA Ediţiei

Vastă ofensivă a Armatei Democrate greceşti

Unităţile Armatei Democrate au pătruns în oraşul Koniţa. Lupte în centrul oraşului

***LONDRA, 30 (Rador).*—TANJUG transmite:**

Postul de radio „Grecia Liberă" anunţă că ofensiva întreprinsă de Armata Democrată grecească lângă oraşul Koniţa, care a început la 25 Decembrie, este încununată de victorii.

Unităţile Armatei Democrate au pătruns în oraş la 27 Decembrie. In momentul de faţă luptele continuă în centrul oraşului. Posibilităţile de a primi întărituri pentru armata monarho-fascistă au fost suprimate.

Succesele Armatei Democrate au impresionat puternic conducerea armatei monarho-fasciste şi guvernul de mercenari americani de la Atena. După ce guvernul Sofulis anunţase cu mult sgomot ofensiva de iarnă Armata Democrată a luat în mâinile ei iniţiativa şi a procedat la ofensivă în diferitele sectoare ale Greciei.

UNITAŢILE ARMATEI DEMOCRATE AU OPERAT O JONCTIUNE IN REGIUNEA EPIR CU UNITAŢILE DIN MACEDONIA ŞI IN MOMENTUL DE FAŢA ACESTE FORŢE UNITE INAINTEAZA ŞI ELIBEREAZA NUMEROASE LOCALITAŢI.

Imprimeriile „SCRISUL LIBER", Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 6 (fost Belvedere), Bucureşti